

TRANSCRIPT VAN DE COMMISSIE BESTUUR VAN GEMEENTE HAARLEM
d.d. 28/06/2018

1. Opening en mededelingen voorzitter

De voorzitter: Dames en heren, hartelijk welkom bij deze vergadering van de commissie Bestuur. Het is vandaag 28 juni en dit is de laatste vergadering voor het reces, dus geniet ervan zou ik zo zeggen. Beide even wat mededelingen: bij er ter kennisname stukken is een brief opgenomen over proces van de totstandkoming van het integraal Veiligheids- en Handhavingsbeleid voor de komende vier jaar en dit beleid vormt de grondslag voor de uitvoering en is het kader voor de samenwerking met de driehoek en dat bestaat uit politie en het Openbaar Ministerie en ook andere partners. En ter voorbereiding op het nieuwe beleid is reeds een analyse gemaakt van het veiligheidsbeeld van de afgelopen vier jaar. Dit vormt de basis voor het vormgeven van het nieuwe beleid. Nou, het is een goed gebruik hier in de raad dat de leden van deze commissie Bestuur bij de start van een nieuwe raadsperiode kennismaken met het teamleiding van de politie en de beleidsofficier van Justitie, dat zijn de leden van de driehoek. De burgemeester vraagt dan ook de commissie of deze kennismaking kan worden ingepland in september en de bespreking die daar dan uit volgt zal een grondslag vormen voor het verdere beleid wat dan gevormd gaat worden. De kennismaking kan plaatsvinden tijdens de commissietijd tijdens de vergadering op 13 september. En de vraag is, is daar behoefte aan? Dat is de formele vraag. Meneer Garretsen.

De heer Garretsen: Ja, ik ben een beetje teleurgesteld, want de burgemeester heeft toegezegd nog om voor het zomerreces het gebruikelijke jaarlijkse contact zou plaatsvinden met de korpsleiding, Officier van Justitie en de commissie Bestuur over het te voeren beleid. En die toezegging heeft de burgemeester niet waargemaakt. En in plaats daarvan stelt hij een soort kennismakingssessie voor, ik wil graag ook inhoudelijk praten.

De voorzitter: Maar dat is ook het voorstel. Er wordt ook inhoudelijk gesproken en het gesprek wat hier plaatsvindt met de commissie, met de korpsleiding en de mensen die ik net heb genoemd, met het Openbaar Ministerie, zal als basis dienen voor het te vormen beleid op dit terrein van de driehoek.

De heer Garretsen: Dan hoop ik dat er voldoende tijd wordt ingeruimd en ...

De voorzitter: Daar gaan wij zorg voor dragen.

De heer Garretsen: Wat mij betreft twee uur.

De voorzitter: Oké, maar de vraag Meneer Garretsen, u wilt dit in ieder geval op 13 september? Dat is zo snel mogelijk, dat is de eerste vergadering na de, na het reces. Ik neem aan dat er in de rest van de commissie ook behoefte aan bestaat en dat men daarmee akkoord gaat? Dan rest mij nog een vraag: zijn er twee leden uit deze commissie die dit willen voorbereiden en zo ja, wie? Dat verbaast mij helemaal niet. Meneer Garretsen en wie verder? Niet allemaal tegelijk. Nou, dat is een terechte opmerking Meneer Aynan. We hebben al iemand uit de oppositie, het zou wel leuk zijn als we iemand uit de coalitie ook bereid zouden kunnen vinden. Ik stel voor mevrouw De Raadt, die lijkt me echt uitstekend, die heeft daar geen tijd voor, geen zin in. Meneer Berkhout, is het iets voor u? Meneer Van den Doel? Ja, hè. Fijn. Meneer Van den Doel, heel fijn. Meneer Garretsen, Meneer Van den Doel, die gaan deze bijeenkomst voorbereiden. Goed, nog een mededeling: aanstaande maandagavond, 2 juli, van zes tot zeven en maandag 16 juli krijgt u in een uurtje de introductie op

het raadswerk in bestuursrechtelijk perspectief. Denk hierbij aan openbaar versus geheimhouding, een actieve informatieplicht en de voorhangprocedures. Alle procedures, Meneer Garretsen, waar u zo dol op bent. Het uurtje is zowel voor beginnende als ervaren raadsleden relevant. Op 16 juli ook weer een uurtje. Het gaat over vragen als: hoe kunt u de controle houden op taken die de gemeente uitbesteedt? Hoe heeft u zicht gesubsidieerde instellingen, gemeenschappelijke regelingen en verbonden partijen? Dat gaat gebeuren. 2 juli, 16 juli. Schrijf dat vast op in de agenda en ik hoop dat u daar allemaal bij aanwezig bent, want het lijkt mij niet onbelangrijk. Ik ga daar zeker voor zorgen, staat al in mijn agenda. 2 juli en 16 juli. En allebei een uurtje. Staat ook in de Raadsaam, maar ik denk: ik meld het nog een keer. Het is van zes tot zeven op allebei de data. Ja? We hebben een bericht van verhindering van de heer Smit, hij is vanavond bij de commissie Beheer aanwezig en hij zal alleen bij agendapunt 11 aansluiten. Zijn er verder nog berichten van verhindering uit deze commissie. Meneer Rijssenbeek.

De heer Rijssenbeek: Mevrouw Leitner.

De voorzitter: Mevrouw Leitner is afwezig. Verder nog berichten van verhindering? Neen?

2. Vaststellen van de agenda

De voorzitter: Gaan we door naar het vaststellen van de agenda. Kan de agenda conform worden vastgesteld? Meneer Amand.

De heer Amand: Ja, voorzitter, wij maken toch ernstig bezwaar tegen de rondvraag dat die op het eind komt. Ik heb het net ook beneden meegemaakt dat je zeven of tien rondvragen in tien minuten of vijftien minuten, dat gaat niet lukken. Wij willen dat de rondvraag naar voren gaat.

De heer Garretsen: Ik ben het eens met de heer Amand.

De voorzitter: Meneer Garretsen, dit is een verzoek vanuit presidium waarbij u ook aanzit.

De heer Garretsen: Ik was toen ziek, dat weet u, mevrouw de voorzitter. Ook de heer Garretsen is wel eens ziek.

De voorzitter: Wij hebben dat liever niet.

De heer Garretsen: Had ik mijn tegengeluid vast laten horen.

Mevrouw Sterenberg: Ik stel voor dat het deze signalen dan weer naar het presidium gaan, maar dat we nu de agenda handhaven.

De voorzitter: Dank u wel, mevrouw Sterenberg, lijkt mij een uitstekend voorstel. Meneer Amand, kunt u zich daarin vinden?

De heer Amand: Voorzitter, wij zijn het er weer niet mee eens en dat is natuurlijk eigenlijk van de gekken dat je als je beneden zit maar twaalf rondvragen binnen elf minuten: dat gaat nooit lukken. Dus dan krijgen we weer schriftelijk, dus we willen gewoon eens alles, gewoon zoals afgesproken in begin behandeld worden. Dat, u vindt dat mevrouw, maar wij willen dat anders.

De voorzitter: Nou, ik wil deze discussie eigenlijk niet aangaan, want dat gaat af van de vraag die wij beschikbaar hebben voor de rondvragen dus lijkt mij een ander moment geschikter ...

De heer Aynan : Mag ik daar iets aan toevoegen, voorzitter?

De voorzitter: Natuurlijk.

De heer Aynan: Want bij de installatie van het college maakte Meneer Snoek volgens mij een hele interessante opmerking over de rondvragen dat we die misschien wel op een hele andere manier moeten gaan benaderen en behandelen. Hè, als dit toch in een presidium gaat behandelen, neem het dan ook mee, want hij maakte inderdaad een hele interessante opmerking daarover.

De heer Garretsen: Want ook gezien het nieuwe vergaderschema dat dat het heel belangrijk ...

De voorzitter: Meneer Aynan, zou u even heel kort willen samenvatten wat die interessante opmerking van Wethouder Snoek behelst?

De heer Aynan: Nou, Meneer Snoek opperde inderdaad omdat we maar een keer per maand nu vergaderen, dat die rondvragen zich opstapelen, dat is logisch. Nou, misschien moeten we het op een hele andere manier buiten de commissie gaan doen.

De voorzitter: Eventueel ten alle tijden schriftelijke rondvragen buiten de commissie ...

De heer Aynan: Of behandelen als technische vraag of zoiets.

De voorzitter: Dank u wel, we zullen dit ...

De heer Garretsen: Dan kan het komend presidium worden besproken wat mij betreft als agendapunt.

De voorzitter: Meneer Garretsen, als u dat dan vast even aan het presidium meldt, dan komt het vast helemaal goed. We nemen dat mee. Er is een rondvraag aangekondigd door de heer Kwee en er is een rondvraag aangekondigd door de heer Aynan. Is die rondvraag nog steeds, blijft die staan of komt die te vervallen?

De heer Aynan: Ik kreeg denk ik toch wel een goede suggestie van de griffie, dus dat zal ik meenemen en daarmee vervalt voorlopig in ieder geval de rondvraag.

De voorzitter: Dank u wel, Meneer Aynan. Nog de rondvraag van de heer Kwee. Wilt u die? Aan wie stelt u de rondvraag?

De heer Kwee: Ik ben een beginnend raadslid, althans een beginnend schaduwraadslid. Het gaat in feite aan het commissie Bestuur over handhaving. Ik zat ook te twifelen of het nou bij handhaving of bij beheer thuis ... of bij bestuur of beheer thuishoort, maar in geval denken we dat het bij bestuur thuishoort waar het gaat over handhaving van de wet.

De voorzitter: Het gaat over het vergroenen van, het vergroenen van de bouwleges, toch?

De heer Kwee: O, sorry, was ... o, nee, er was er nog eentje.

De voorzitter: O, u heeft het over die andere rondvraag.

De heer Kwee: Sorry, er waren er twee.

De voorzitter: En die rondvraag waar u het over heeft is echt duidelijk voor de burgemeester. Dus daar moeten we nog even mee wachten. En die tweede rondvraag wat betreft de vergroening van de bouwleges, dat zou kunnen zijn dat dat voor ...

De heer Kwee: Ja, dat was dus de vraag van dat in het verleden is toegezegd is dat de bouwleges vergroend zouden worden. Daar is een motie over geweest, die is ingetrokken omdat dit behandeld zou worden. Althans, het staat niet in de kadernota. Enigste is daarover is: we vragen af van in hoeverre is het in behandeling?

De voorzitter: Gelukkig hebben we wethouder Sikkema in ons midden en die kan daar licht op schijnen. Wethouder Sikkema, gaat uw gang.

Wethouder Sikkema: Ja, ook omdat ik bij de rondvraag hier niet meer zit. Er komt binnenkort hoe we dat willen invullen uw kant op. En dat is helaas niet voor de kadernota gelukt.

De heer Kwee: Ja, oké. En op welke termijn kunnen we het verwachten?

Wethouder Sikkema: Nou, in elk geval voor het zomerreces.

De heer Kwee: Voor het zomerreces.

De voorzitter: Nou, u bent al helemaal ingeburgerd, zou niet zeggen dat u eerst '...', de juiste vragen aan de wethouder. Wat betreft die andere rondvraag: die moet nog even wachten tot de burgemeester er is. Dan houdt 'ie hem even vast. En die is er niet vandaag. Dus misschien zou u die schriftelijk willen indienen. O, maar aan wie dan? Oké, zou u de rondvraag aan '...' willen stellen?

Mevrouw ...: Laat dat maar via de griffie, dan komt het wel bij mij terecht.

De heer ...: Dan wordt 'ie dus niet nu behandeld? Het gaat over ...

De voorzitter: Ja, oké, we doen het even ... het is allemaal heel erg ingewikkeld, de wethouder aan het eind van de vergadering is er niet, dus ik stel voor dat u nu toch even die rondvraag stelt. En trouwens nog even een extra opmerking voor de hele commissie, Meneer Amand, nog even een opmerking: de agenda, dat zult u wel merken tijdens deze vergaderingen, die passen we aan aan de beschikbaarheid van de wethouders. Dus als de wethouder op gegeven moment er is, dan stellen we ook die rondvraag dan. We passen het allemaal zo goed mogelijk in. Dat betekent ook dat we bijvoorbeeld nu beginnen met punten ter bespreking, dan adviespunten, dan punten ter bespreking. Dat heeft ook te maken met de beschikbaarheid van de wethouders die we daarvoor nodig hebben. En dat is helaas nu eenmaal het gevolg van de manier waarop wij nu vergaderen en dit is de beste oplossing die wij verzinnen. Meneer Amand, wilt u daar een opmerking over maken?

De heer Amand: Ja, ik ben er ... wij zijn het er helemaal niet mee eens, '...' over de vergaderwijze als hoe het nou gaat. Want er blijven natuurlijk een heleboel dingen liggen en die worden allemaal weer opgeschoven. Dus wij hebben nu vijf rondvragen en ik hoop dat u mij gaat helpen. '...' En daar schiet niemand wat mee op.

De voorzitter: Meneer Amand, u heeft vijf rondvragen. Oké, voor wie?

De heer Amand: '...'

De voorzitter: Maar u heeft ook rondvragen wethouder Meijs begrijp ik hieruit. Maar die zit niet in deze commissie en die vlucht ook nu. Vast wel, maar dit is commissie bestuur, hè, Meneer Amand. En niet commissie Ontwikkeling. Dat vastgoed valt onder ontwikkeling, wij zijn in complete verwarring Meneer Amand. Oké, mag ik u vragen dan even tijdens deze vergadering te kijken naar waar de rondvraag precies thuishoren en dan de vragen zo te filteren ...

De heer Amand: Het is jammer, want de burgemeester is er niet en er waren ook juist drie voor de burgemeester.

De voorzitter: Goed, oké. Oké, eens even kijken, hoor. De ... dan gaan we toch even naar de ter kennisname stukken, welke ter kennisname ... Mevrouw Dreschler. U moet nog een keer op het knopje drukken. Rechts. U heeft een rondvraag?

Mevrouw Rijpma-Dreschler: Ja.

De voorzitter: En voor welke wethouder?

Mevrouw Rijpma-Dreschler: Maakt niet uit. Ja, nee, het is gewoon, het is gewoon voor het college, ja, het maakt niet uit. Ja, is dat heel gek?

De voorzitter: Nee, maar dat kan, hè? Maar ik ben wel heel nieuwsgierig, waar gaat het ongeveer ... Commissie, mag ik vragen om een beetje rust? Waar gaat het ongeveer over?

Mevrouw Rijpma-Dreschler: Het gaat over het VNG-congres waar wij ook een technische vraag over hadden gesteld en daar wil ik graag nog een opmerking over maken.

De voorzitter: Oké, dat is inderdaad voor alle wethouders. Dat gaat Meneer Botter gaat dat beantwoorden. Maar u bent er ook aan het eind van de vergadering nog?

Wethouder Botter: Ik weet niet wanneer het eind van de vergadering is, maar ik probeer het allemaal mee te maken.

De voorzitter: Als de commissie akkoord gaat, wil ik graag mevrouw Dreschler in de gelegenheid stellen om deze rondvraag alvast te stellen aan Wethouder Botter.

Mevrouw Rijpma-Dreschler: Ja, het is een kleine opmerking in feite, want we kregen antwoorden op de technische vraag. We waren geïnteresseerd in het standpunt van het college op het VNG-congres. En ... over een aantal regelingen op het gebied van de, nu ben ik die af ... van het sociaal domein en nou daar hebben jullie aangegeven dat jullie ook met moties meegingen en wij waren benieuwd naar die standpunten en we hopen ook dat in de toekomst ook dat soort informatie vanuit het college ook gedeeld wordt vooraf, zodat we weten welke standpunt jullie gaan innemen.

Wethouder Botter: Ja, terechte opmerking, daar hebben we afgelopen dinsdag in het college uitvoerig over gesproken. Maandag, juist door het VNG-congres. En er is een annotatie gemaakt met daarbij een brief, die

aan ons is gemaakt ambtelijk met daarin de suggesties. Die hebben wij gevolgd en we hebben besloten dat die ook naar u toe zou gaan. En als het goed is is dat in de Raadsaam is het daaraan toegevoegd wat de standpunten ten aanzien van de moties zijn geweest vanuit het college van Haarlem. Dat neemt niet weg dat we u daarover niet van tevoren hebben gesproken, dat gaan we in de toekomst wel doen. Het is wel zo dat wij ook zelf pas vrij laat die moties krijgen, soms nog tot op de dag zelf dat er gestemd moet worden. En het werkt via een soort televoting, via een stemkasje, en alle gemeenten kunt u nakijken wie op welke wijze heeft meegestemd. Een aantal moties, dat is zeg maar bij acclamatie aangenomen, dus daar hebben wij sowieso ook aan meegedaan, maar u kunt altijd zien van hoe het is gegaan met onze stemmen. En u krijgt ook dus, of u heeft het al via de Raadsaam die annotatie gehad.

Mevrouw Rijpma-Dreschler: Ja, dat klopt inderdaad dat we het nu gezien hebben, maar we hopen ook dat het in de toekomst bij volgende congressen zo kan gebeuren.

De voorzitter: U wilt het proactief die informatie ontvangen begrijp ik hieruit. Oké. Heb ik een toezegging van de wethouder dat dat in het vervolg ...

Wethouder Botter: Ja, dat is een toezegging van het college.

De voorzitter: We hebben een toezegging van het college dat dat in het vervolg gaat gebeuren. En dat staat ook genoteerd. Dank u wel voor deze toevoeging. Wij gaan verder, even kijken hoor.

5. Niet tijdig beantwoorde raadsvragen (procesmatig, niet inhoudelijk)

5.1 Ingekomen raadsvragen ex. Art. 38 ChristenUnie over naleving cao Spaarnelanden

De voorzitter: Er zijn raadsvragen gesteld door de ChristenUnie over de naleving van het CAO Spaarnelanden. Deze raadsvragen zijn nog niet beantwoord binnen de termijn. De verantwoordelijk wethouder is Wethouder Snoek en wij zullen hem daarop attenderen dat deze vragen beantwoord dienen te worden. Dat zullen we zo meteen nog een keer herhalen als Wethouder Snoek aanwezig is. Wij gaan door naar de overige punten ter bespreking ...

Mevrouw Sterenberg: U was nog bezig met de agendering, hè.

De voorzitter: Ja.

Mevrouw Sterenberg: Ik heb daar een vraag over, want ik heb een tijdje geleden zag ik bij de vergaderstukken van het college van B&W zag ik reactie op de amendementen voor de APV, onder andere dat een amendement niet uitgevoerd gaat worden, maar die zie ik niet terug op deze lijst met ingekomen stukken. Maar ik verwacht wel dat die in september op de agenda staat omdat dat ook door de raad besloten moet worden weer.

De voorzitter: Oké, en het is het ... oké. En welk specifiek punt, mevrouw Sterenberg, is dat, welk punt van de APV is dan niet ...

Mevrouw Sterenberg: Nou, er is een collegebrief over gekomen, dat moet terug naar de raad want onder andere met het afschaffen van het verbod op happy hours, daar is een amendement voor aangenomen van de VVD en dat wordt nu niet overgenomen door het college. En dat hoort dus wel weer via de raad te gaan.

De voorzitter: Daar wil het college nog een korte toelichting op geven.

Mevrouw ...: Volgens mij is dat het punt wat de burgemeester graag met u wilt bespreken en hij kon er vandaag niet zijn en daarom is dat volgens mij in overleg gezegd dat dat later wel hier aan de orde komt. Maar ik check het nog even voor de zekerheid, maar volgens mij is dit het verhaal. Als het anders is hoort u het.

Mevrouw Sterenberg: Het betreft niet alleen dat happy hour, maar ook het prostitutie hoofdstuk wat erin zit.

Mevrouw ...: Precies, dan klopt het wat ik zeg, ja.

De voorzitter: Dan zullen we inderdaad in september zullen we dat proactief agenderen, denk ik. Ik denk dat dat de beste oplossing is. Dat wel ...

De heer Garretsen: Ik maak bezwaar tegen de terminologie is niet overgenomen door het college. De raad stelt de verordeningen vast. Met de amendement van de VVD, als dat wordt aangenomen is de verordening zoals die is. College kan hooguit voorstellen om de verordening alsnog op dat punt terug te draaien, maar de verordening is vastgesteld volgens de amendement van de VVD. Dus je kunt niet zeggen: het college die neemt iets niet over, nee, de raad heeft hem vastgesteld.

De voorzitter: Lijkt mij een charmante discussie, Meneer Garretsen, maar wij gaan dit in september gaan we dit uitgebreid behandelen waar de burgemeester bij is. Dat lijkt me ... ja, oké. Zijn er verder nog opmerkingen over de agendering? Meneer Kwee.

De heer Kwee: Ja, even op mijn rondvraag wou ik nog terugkomen. Over handhaving. Dus dat door een vrijwilliger, natuurbeheerder, geconstateerd is dat er door enkele bewoners in Schalkwijk even om '...' landjepik is gedaan. En niet alleen landjepik, maar ook dus vuil hebben afgestort, die grond hebben afgestort in het natuurgebied Broekpolder, waardoor dus ook de bestrijding van de, hoe heet het ook alweer, de grote berenklaauw bemoeilijkt wordt. Er is, hij heeft een klacht ingediend, er is een ambtenaar geweest en die heeft gezegd: ach, het zit wel goed en heeft er verder geen melding van gemaakt bij handhaving. Dus hij zegt dus graag dat er wat toch aangedaan kan worden.

De voorzitter: Ja, dit is ... u heeft daar heel slim uw rondvragen tussendoor ge ... maar, prima. Dan gaan we die gelijk maar even behandelen. Wethouder Sikkema, gaat uw gang.

Wethouder Sikkema: Ik zal het doorgeven en u krijgt een schriftelijk antwoord, want dat heb ik nu niet paraat.

De voorzitter: Meneer Kwee, u moet nog even vragen op welke termijn dat schriftelijke antwoord ...

Wethouder Sikkema: Nou ja, dat wordt denk ik ergens volgende week.

De voorzitter: Meneer Garretsen.

De heer Garretsen: Er zijn op deze kwestie insprekers geweest en daar heeft de burgemeester op gereageerd, dus ik zou willen voorstellen dat de burgemeester daar wederom op reageert omdat het, nou, heel veel juridische aspecten heeft en het heeft ook met handhaving te maken.

De voorzitter: Meneer Rijssenbeek.

4. Agenda komende vergadering(en), actielijst en jaarplanning

De heer Rijssenbeek: Ja, terug naar agendapunt 4, de agendering voor de komende commissie, voorzitter. Nou ja, ik citeer datgene wat de voorzitter eigenlijk had willen zeggen, Meneer Aynan. Ja, dit is de laatste commissievergadering voor het reces dus de volgende is in september. Ik heb al eerder een toezegging gekregen dat de behandeling van de kermisnota, de aanvullende kermisnota, op die commissie gepland wordt. Die wil ik toch nog even in herinnering brengen en ook vragen om daar echt ruim de tijd voor te nemen. De vorige behandeling heeft ook heel veel tijd gevraagd. Nou, Meneer Garretsen heeft ook al twee uur geclaimd van die vergadering, maar dit heeft echt absolute prioriteit ook omdat de inschrijving voor de kermis op 1 oktober opent. Dus deze moet echt ruim bemeten op de commissie van september behandeld worden.

De voorzitter: Terecht punt, Meneer Rijssenbeek, heeft u. Meneer Garretsen, die heeft het ruim genomen met zijn twee uur. Heeft u ook een suggestie voor de hoeveelheid uren die wij hier voor nodig hebben voor deze kermisnota?

De heer Rijssenbeek: Ik wil minstens evenveel als Meneer Garretsen.

De voorzitter: Oké, dat lijkt mij een mannen dingetje, we doen allebei een uur dan hebben we het mooi verdeeld. Lijkt me prima. Zo staat het genoteerd op de 1e september. We moeten door, we moeten verder, want de wethouder moet zo meteen weer naar beneden.

7. Haarlems inkoopbeleid

De voorzitter: We gaan het hebben over agendapunt 7: Haarlems Inkoopbeleid. Dit is op verzoek van de commissie geagendeerd door de Actiepartij en GroenLinks. Wie mag ik als eerste het woord geven? Meneer Berkhout.

De heer Berkhout: Ja, dank u wel, voorzitter. Ja, de circulaire inkoop. Nee, de reden waarom we dit geagendeerd hadden is: het zijn eigenlijk drie losse stukken, maar er zit ook weer heel veel samenhang tussen van hoe koopt deze gemeente in en wat zijn de bijbehorende ambities, hè, als het gaat om maatschappelijk verantwoord inkopen, maar vooral ook circulair inkopen. Nou, die ambities zijn ook als je het nieuwe coalitieprogramma ziet behoorlijk ambitieus. We hebben daar in de zin ook opgenomen dat de gemeente zelf het goede voorbeeld geeft door duurzaam, circulair en inclusief in te kopen. Waarbij we ook nadrukkelijk kijken naar Haarlemse bedrijven of de lokale MKB. Dat is echt een uitgangspunt voor de komende vier jaar. En inkoop is daarbij natuurlijk een cruciaal mechanisme of instrument omdat je als gemeente ontzettend veel inkoopt en daarom heel sturend kan zijn in wat voor producten je wil. Hoe circulair die zijn. Nou, nu hebben we dan, heb ik dan de stukken doorgelezen en sowieso is het een beetje soort van overlap. De ene keer is het maatschappelijk verantwoord inkopen waar van alles onder valt, hè: circulair, maar ook SROI et cetera. De andere keer wordt weer specifiek op circulair gegooid, dan lokaal inkopen. Het oogt nogal, ik zou ook willen kiezen om toch, of het college willen meegeven om daar toch naar een term toe te gaan. Het is wat veelomvattend op deze manier en daarmee ook wat vaag. Ik snap dat het een breed onderwerp is, maatschappelijk verantwoord inkopen, dat kost, dat komt zowel op het sociale vlak als op duurzaamheidsvlak terug, maar voor de buitenstaander is het toch wat vaag wat we daar allemaal mee bedoelen.

De voorzitter: Meneer Berkhout, u heeft een interruptie van mevrouw Sterenberg.

Mevrouw Sterenberg: Ja, ik denk dat het ene, de ene term het andere niet uitsluit. Is het dan uw vraag eigenlijk niet meer om gewoon een inclusief inkoopbeleid te krijgen waar die dingen onder vallen, maar dat we het gewoon ons inkoopbeleid noemen en dat daar niet de stempel maatschappelijk op moet omdat het gewoon vanzelfsprekend moet zijn dat we dat doen dan?

De voorzitter: Meneer Berkhout.

De heer Berkhout: Nou, ik vind dat eigenlijk wel een hele goede suggestie. Want het is inderdaad ons inkoopbeleid, dit zijn onze uitgangspunten, dus dat, dan hoeft je niet meer misschien dat te benadrukken dat dat maatschappelijk verantwoord is omdat dat het uitgangspunt is. Ik weet nog niet precies de oplossing, maar inderdaad uiteindelijk verpakt dat integraal en heeft dat een naam dat dat ook helder is naar buiten toe. Maar een hele goede suggestie van de VVD daarin. Maar al met al deze plannen die we hier zijn die zijn mooi, ambitieus, maar ik zocht nog naar de concrete actiepunten. En dan heb ik ook vanmiddag eventjes met de desbetreffende ambtenaar gesproken en dan hoor ik wel dat er best wel wat gebeurt. Als het gaat om de Green Deal GWW, grond-, weg- en waterbouw. Dat best wel, daardoor lopen we ook als Haarlem best wel in voorop, ook dat we die in onze prestatieafspraken met onze contractpartners al vorig jaar hebben opgenomen. Het is nu ook nog zaak om dat verdiepend verder in te gaan zetten. Ja, vind ik mooi. Als ik ook hoor dat wij al onze koffiedrab als gemeente vervolgens weer op laten halen en daar worden oesterzwammen op gekweekt en die komen weer als bitterballen terug in de kantine, dan ... vind ik mooi, maar ik wist het niet. Ik hoor dat onze soep in de kantine wordt gemaakt door mensen met een afstand tot de arbeidsmarkt, met restgroenten, en vervolgens gaat alles wat over is weer naar de Voedselbank. Ik vind dat hele mooie verhalen. Of Heijmans die aan, bij de Wagenweg aan het werk is, maar die heeft nu allemaal zonnepanelen op zijn containers staan, omdat dat ook nu bij die GWW-deal hoort. Ik vind dat inspirerende dingen om te horen, maar ik moet dat van die ambtenaar horen als ik hem zelf bel. En volgens mij is het ook het verhaal van een circulaire economie is innovatie, maar ook de zichtbaarheid en de communicatie van die innovatie, want het is een bewustwordingsproces. En ik zou echt, echt het college willen oproepen om dat ook zichtbaar te gaan maken. Dus als wij grote projecten hebben, bij wijze van spreken met bebording laat zien wat voor materialen we hier inkopen en hoe we dat doen. Of als wij in ons eigen inkoopproces of, hè, wat we ook doen met ons koffiedrab: maak een filmpje, doe iets, breng het naar buiten, durf het uit te dragen want anders dan is het dus weinig te zien. Geen idee wat we met de theezakjes doen, Meneer Aynan, maar daar kunnen hele mooie dingen van gemaakt worden. Maar daarnaast zou ik ook willen opmerken, wat ik ook een mooie stap vind, normaal gesproken zou je denken: circulair hoort heel erg bij de commissie Beheer, hè, het is heel erg iets wat bij duurzaamheid hoort. Maar we bespreken het hier in Bestuur, wat betekent dat het eigenlijk, zoals de VVD ook al suggereert: het is onderdeel van ons algemene inkoopbeleid aan het worden. Dat vind ik een hele mooie stap, dat is ... want dat is ook nodig. Deze organisatie bestaat uit meer dan de afdeling duurzaamheid en iedereen zal moeten doordringen dat dit een denkwijze wordt. En het hoeft niet alleen door de inkoopadviseurs bedacht te worden. Dus dat is nog wel, daar vind ik nog wel twee punten, want ik zie ook in de kadernota terug dat we het aantal inkoopadviseurs gaan verdubbelen. Hè, dus echt capaciteit vrij, dat zie je ook, dat ademde de stukken ook. We willen heel veel maar onze capaciteit is beperkt. Nou, verdubbeling van die capaciteit dat moet toch resultaat met zich mee gaan brengen en vervolgens de bewustwording binnen onze organisatie en daar zou ik echt een oproep aan het college willen doen: ga daarmee aan de slag. Zorg ervoor dat ook bij alle afdelingen, ook bij ambtenaren die hier misschien al twintig, dertig jaar werken, een bepaalde werkwijze, dat zij gaan leren denken in een circulaire manier. Want dan zullen ze uiteindelijk ook met de juiste vragen ook bij die inkoopadviseurs komen van: hoe gaan we dat dan voor mekaar krijgen?

De voorzitter: Meneer Berkhout, u heeft een interruptie van de heer Garretsen.

De heer Garretsen: Ja, een informatieve vraag: u zegt dat in de kadernota staat dat wij het aantal inkoopadviseurs gaan verdubbelen. Ik heb begrepen dat wij de inhuur gaan verdubbelen. Maar het is dus zo dat we ze in dienst nemen of begrijp ik dat verkeerd?

De heer Berkhout: Dat is nog een goede vraag hoe dat precies zit. Ik hoop inderdaad dat we dat in eigen ...

De heer Garretsen: Ja, die hoop hebben wij gezamenlijk.

De heer Berkhout: Maar er is extra capaciteit, ja die hoor ik wel doorklinken, is extra capaciteit voor beschikbaar, maar zullen ... terechte vraag is dat externe inhuur of is dat eigen, ja, eigen medewerkers.

De voorzitter: Dank u wel, Meneer Berkhout. Meneer IJsbrandy.

De heer IJsbrandy: Ja, dank u wel. Voorzitter, ik hoor net het woord integraliteit, dat is natuurlijk altijd een mooi streven bij als het gaat om inkoop. Nou heeft de inkoop natuurlijk een aantal klassieke functies, namelijk zorgen dat de spullen er op tijd zijn, dat ze, hè, functioneel, kwalitatief voldoen aan wat de partij die er iets mee wil gaan doen nodig heeft, en dat het ook zo economisch mogelijk gebeurt, hè, tegen in principe de laagste prijs, of in ieder geval economisch voordelig in afgewogen tegen die kwalitatieve eisen. Nu heb ik zelf ook jaren in de inkoop gewerkt en als we in het verre oosten spullen voor de Hema aan het kopen waren dan was eigenlijk hoe meer eisen je stelde, werd het meestal niet goedkoper van. Dus als we nu een hele waslijst aan maatschappelijk verantwoord, circulair en ga zo maar door aan het eisenpakket toevoegen, hoe verhoudt zich dat dan tot die economische factor en, laat ik zeggen, ja, mag het meer kosten of denkt men dat het zeg maar allemaal hetzelfde blijft kosten of hoe verhoudt zich dat tot het economische aspect van inkopen?

De voorzitter: U begrijpt nu dat dat een interruptie was op de heer Berkhout. Meneer Berkhout, gaat uw gang.

De heer Berkhout: Ik dacht dat al dat u helemaal aan uw termijn bezig was ...

De voorzitter: Dat dacht ik namelijk ook, maar dit is ook prima, dit is een interruptie. Een ietwat lange interruptie, maar vooruit maar.

De heer Berkhout: Nee, helder, dit is inderdaad ... u pleit voor goedkoop/duurkoop eigenlijk en maatschappelijk verantwoord inkopen is de werkelijke waarde van een product. En dat laatste lijkt mij het meest logische dus als u zegt van: ja, wat gaat dat meer kosten? Nou, waarschijnlijk gaat dat meer kosten vanuit dit perspectief, maar dat is het ook waard.

De heer IJsbrandy: Zijn die meerkosten in de kadernota al verwerkt?

De voorzitter: Meneer Berkhout.

De heer Berkhout: Geen idee. Circulaire economie of circulaire inkoop staat nog in de kinderschoenen. Ik vroeg ook net naar concrete projecten op dit vlak. Nou, we gaan nu extra inkoopadviseurs inhuren. Vermoedelijk zal dat iets met zich meebrengen, maar het heeft ook te maken met die total cost of ownership gedachte, dus uiteindelijk op de lange termijn betaalt zich dat ook terug.

De voorzitter: Nog een laatste vraag.

De heer IJsbrandy: Ja, total cost of ownership, voor wie is dan altijd de vraag, hè, want je hebt natuurlijk ook de bekende Split Incentive, hè, maatschappij kan er beter van worden, maar als de kosten van de gemeente erdoor omhoog gaan, die moeten wel betaald worden. Dus het is natuurlijk niet zomaar dat dat allemaal uit een pot komt.

De voorzitter: Meneer Berkhout.

De heer Berkhout: Ja, eens. Nee, dat is hetzelfde met: investeer je nu voor de toekomst of zeg je, daarmee loopt de schuld op en dan zadel je alleen de toekomst op met schulden. Dat zijn altijd die afwegingen die op dat vlak maakt.

De voorzitter: Goed, lijkt mij een buitengewoon principiële discussie die misschien bij dezen ook maar daarbij moet blijven. Ik denk dat de vragen beantwoord zijn. Zo meteen de vragen aan de wethouder. Mevrouw De Raadt.

Mevrouw De Raadt: Ja, gewoon mijn eerste termijn, neem ik aan?

De voorzitter: '...' Gaat uw gang.

Mevrouw De Raadt: Ja, goed, waar GroenLinks denk ik heel terecht vooral heeft gehad over circulair en duurzame inkopen wil het CDA zich dan even richten met betrekking tot artikel 38 vraag die we hebben gesteld over het lokaal inkopen. Nou, als eerste dank voor de vlotte beantwoording daarvan. Volgens mij exact binnen de tijd, dus helemaal goed, kan ik niks over zeggen. In algemene zin zijn we ook positief over de antwoorden. Erg prettig dat de evaluatie serieus genomen wordt. In de brief staat verder wel dat de resultaten van die evaluatie eind april bekend zijn geworden, evenals de voorgestelde verbeterpunten, dus de eerste vraag aan de wethouder is: kan die deze even kort samenvatten, want volgens mij zijn ze niet bij dit agendapunt gevoegd. Goed, als tweede begrijpen we ook uit de stukken dat de inkoopkalender nog niet openbaar is gemaakt, maar dat de gemeente zich, ja, daarop beraadt. Dus we hebben eigenlijk de vraag: ja, waar hangt het dan precies om, hè? Waarom is dat nog niet gebeurd? Vraag drie: uit antwoord komt ook naar voren dat de inkoop versnipperd is en dat er dus ruimte is voor professionalisering en mogelijk dus ook minder onnodig gebruik van inkoopbureaus. Nou, wij beoordelen dat als positief. Het gebruik van inkoopbureaus werkt in onze optiek vaak kostenverhogend. En wat ons betreft, hè, zou nut en noodzaak daarvan zou zich ook moeten beperken tot bijzondere gevallen. Dus onze eerste vraag is: ondersteunt de wethouder deze gedachte? Dan met betrekking tot de Europese Agenda Stad: de kadernota maakt hier natuurlijk ook melding van. Ik begreep dat we hard hebben gelobbyd en nu inmiddels trekker zijn geworden van dit Europese partnerschap. Ja, dat klinkt natuurlijk heel mooi, maar het kost ons ook twee ton per jaar. Dus ja, wat levert, hè, dan eigenlijk voor ons op naast die Europese bekendheid? Dus of de wethouder daar even op kan reflecteren, vraag vier van het CDA. Ik heb er zes in totaal. Vraag vijf. Dan weet u dat alvast. Ja, het college stelt ook dat bij, hè, bij Europese aanbesteding is de ruimte voor de lokale markten natuurlijk nihil, zijn aan Europese aanbestedingsregels gebonden, begrijpen wij. Maar we kunnen natuurlijk wel heel erg ons best doen om gewoon bewust onder die drempelwaardes te blijven. Dan heb ik met betrekking tot dienst en levering, hè, dat we onder die twee ton blijven, dan zijn we niet Europees aanbestedingsplichtig. En voor werken dat we ze onder de vijf miljoen houden. En dat kan natuurlijk wanneer we gewoon zaken zoveel mogelijk opsplitsen of ze in ieder geval niet onnodig samenvoegen.

De voorzitter: Mevrouw De Raadt, u heeft een interruptie van de heer Garretsen en van mevrouw Verhoeff.

De heer Garretsen: Ja, u zegt: we moeten ons best doen daaronder te blijven, nou, dat vind ik ook wel. Maar zelfs als je erboven bent, college zegt in zijn antwoorden: ja, dat mag niet, kennis van lokale markt is een van de criteria '...', maar je kunt er natuurlijk wel indirect voor zorgen. Door de kwalitatieve eisen die je stelt aan degene die reageren op een aanbesteding, kun je indirect voor zorgen dat die kennis van de lokale markt toch wel belangrijk is. En dat wil ik dan ook aan het college meegeven.

De voorzitter: Dank u wel, Meneer Garretsen. Mevrouw De Raadt. O nee, mevrouw Verhoeff, u heeft nog een ... Ja.

Mevrouw De Raadt: Nee, zeker weten, helemaal eens. Vooral, hè, als we het hebben over meervoudige onderhandse aanbestedingen dan kunnen we natuurlijk juist die kennis van de lokale markt als criterium hanteren. Dat wordt ook mijn laatste vraag, hè, vraag zes, of de wethouder dat wil gaan doen. En ja, voor de rest bij Europese, ja, als we Europees aanbestedingsplichtig zijn dan is dat natuurlijk gewoon de regel, dat gelijke speelveld. Dus dan kunnen we het als criterium niet hanteren, maar dan stel ik dus voor, en ik neem aan dat u het dus met mij eens bent, laten we zoveel mogelijk onder die drempels van twee ton en vijf miljoen blijven.

De voorzitter: Mevrouw Verhoeff.

Mevrouw Verhoeff: Dank u, voorzitter. Mevrouw De Raadt bent u niet met mij van mening dat je ook openbaar meervoudig aanbesteedt als je onder die twee ton zit? Dat je pas met hele kleine bedragen werkelijk enkelvoudig of meervoudig, zeg maar, bijna een direct maar enkelvoudig mag aanbesteden. Onder de twee ton is nog steeds openbaar, dus dan val je toch ongeveer onder dezelfde regels alleen je proces is veel korter en makkelijker.

Mevrouw De Raadt: Nee, dat ben ik niet met u eens. Bij een meervoudige onderhandse aanbesteding dan kan je kennis van de lokale markt wel degelijk als criterium innemen. Dus wij stellen dan ook voor dat de gemeente dat gaat doen straks, maar dat komt bij vraag zes. Ik ga door met mijn betoog, voorzitter. Vraag vijf dus: is de wethouder dus ook bereid, hè, om die grenswaarde van de gemeente Haarlem, want ook gemeentes kunnen zelf hun eigen grenzen stellen, ongeveer, maar dat we die zo hoog mogelijk houden zodat we minder snel aanbestedingsplichtig zijn Europees gezien. En dus makkelijker nationale of onderhandse procedures kunnen uitzetten. Nou, of de wethouder dat wil toezeggen. En dan inderdaad onze laatste en belangrijkste vraag is of het college bereid is om bij meervoudige onderhandse aanbestedingen waar dit kan en objectief mogelijk is om naast de criteria duurzaamheid en diversiteit, want die staat trouwens in dat nieuwe coalitieakkoord, ook het criterium kennis van de lokale markt op te nemen. Dank u wel.

De voorzitter: Dank u wel, mevrouw De Raadt. Een krijgt een knopje van de heer Garretsen, die wil nu het woord, gaat uw gang.

De heer Garretsen: Ja, ik heb weinig toe te voegen aan wat mevrouw De Raadt zei en wat de heer Berkhout zei. Maar ik wou toch een kritische noot kraken. Het schijnt dat waarnemend burgemeester van Amsterdam een praatje heeft gehouden getiteld: De toestand van de streek. En dat hij heeft aangegeven dat samenwerking binnen MRA radicale verandering van het speelveld in de aanbesteding, hij noemt dat procurement, maar in de aanbesteding kan betekenen. En dan word ik een beetje bang dat 'ie dan bedoelt dat we gezamenlijk als MRA gaan aanbesteden, want dat zou dus betekenen dat het MKB nog meer buitenspel komt te staan, want dan zijn het hele grote aanbestedingen per definitie. Maar gelukkig vind ik dat niet terug in de intentieverklaring. Intentieverklaring is gewoon dat wij ambitie hebben en andere gemeentes ook. Nou,

die ambitie is ook in het coalitieakkoord geuit, dus ik snap die meerwaarde van die intentieverklaring niet, want er worden ook zeven werkgroepen voorgesteld en het gaat nogal wat ambtelijke uren kosten. Ik kan me voorstellen dat je kennis wilt uitwisselen, maar daarvoor hebben we nu juist de groep van tweeëndertig gemeenten. Die allemaal ongeveer even groot zijn en het is dan ook meerwaarde dat die gemeenten de kennis uitwisselen. Dus de meerwaarde van die intentieverklaring en zeker van die zeven werkgroepen snap ik niet. Kost een hoop tijd, zal ongetwijfeld tot bureaucratie leiden en Brusselse toestanden, dus dat is mijn vraag aan de wethouder.

De voorzitter: Dank u wel, Meneer Garretsen. Mevrouw Dreschler.

Mevrouw Rijkma-Dreschler: Mijn eerste termijn, ja ... Nou, de ChristenUnie is erg te spreken over de stukken, over het actieplan Maatschappelijk Verantwoord Inkomen ... Inkopen. En nou we zijn blij dat ook de inkoopkalender wordt geprofessionaliseerd en we willen ons daarbij wel bij jullie ook aansluiten dat die eigenlijk ook zo snel mogelijk openbaar gemaakt moet worden, zodat innovatieve ondernemers zich daar ook op kunnen oriënteren. En, ja, we zijn ook blij dat de focus ligt op producten met de meeste impact en dat dat goed wordt onderzocht en dat er dus meer fte beschikbaar komt voor de inkoopfunctie. En ja, wat dat betreft vonden we het een goed stuk, maar we hebben ook nog een aantal wensen. Nou, een van de wensen is dus die inkoopkalender. Daarnaast lijkt het soms ook interessant om per thema ook goede voorbeelden eigenlijk op te halen in de, bij andere gemeenten, in de EU en zo ook kennis te delen. En we lezen ook in stukken dat evaluatie van pilot projecten moeten leiden tot een afwegingskader. En ja, zodat een circulariteit in aanbestedingen ook als gunningscriterium kan toegepast worden. En ja, wij vragen ons af: is het dan niet sowieso handig om een soort, of een te werken met een bonus voor circulariteit? Om ook bijvoorbeeld innovatieve ontwikkelingen die je nog niet voorziet een kans te geven of gelijk te belonen. Ja, en vervolgens willen ons ook aansluiten bij GroenLinks. Want wij vonden het stuk, de stukken nog niet heel erg concreet en tot leven komen. Dus ook kan ook jou, nou, dat je pas aan de telefoon zeg maar wat concrete dingen hebt gehoord, dat kan ik onderschrijven. En nou, wij willen eigenlijk wijzen op een voorbeeld wat in Rijswijk en Bloemendaal al gebeurt, dat is namelijk een concreet plan om over te stappen van aluminium verkeersborden naar duurzame borden van bamboe. En daarbij kan ik ook aanhaken op uw punt, dat is de aanschaf wel duurder, maar het is duurzaam en het vergt ook minder onderhoud, dus op langere termijn gaat het ook financiële voordelen opleveren. En het scheelt veel CO₂, dus onze vraag is: is het ook niet een idee om daar in Haarlem op aan te haken?

De voorzitter: Dank u wel, dat is niet de discussie op dit moment. Dank u wel, mevrouw Dreschler. Mevrouw Sterenberg. '...' Meneer Garretsen, eerst even de informatie lezen en dan oordelen. Mevrouw Sterenberg, gaat uw gang.

Mevrouw Rijkma-Dreschler: Nee, Meneer Garretsen. Hij luistert niet.

De voorzitter: Mijn vraag om de discussie over bamboe en duurzaamheid van bamboe even te staken. Het woord geven aan mevrouw Sterenberg, gaat uw gang.

Mevrouw Sterenberg: Dank u wel, ik weet overigens dat in Brabant zit een heel groot bamboegroei gebeuren. Nee, dat is niet stiekem hennep, Meneer Rijssenbeek. Anders moet u daar iets aan doen. Hele pak papieren, hè, over verschillende onderwerpen die elkaar wel raken, daarom was ook zojuist mijn interruptie, hè, van: ja, hoe ga je ervoor zorgen dat het beleid samenkomt? Want een verantwoordelijk van ons als gemeente is natuurlijk om te zorgen dat mensen door bamboebos de bomen nog kunnen zien, hè, om het toch maar een beetje leuk te maken. Maar dat is wel erg belangrijk, want we hebben het natuurlijk ook altijd over

administratieve lastendruk en ook dit soort processen zijn vaak, nou ja, heel intensief, ook voor de andere kant. Dus het moet allemaal wel duidelijk zijn. En daarin zit natuurlijk ook wel dat mensen niet moeten vastlopen in eisen en dat betekent niet dat je bepaalde eisen niet moet stellen, maar, hè, niet inderdaad goedkoop is duurkoop maar we moeten wel, het moet wel proportioneel blijven wat we vragen voor bijvoorbeeld inspanning die je ervoor terug verwacht. Ik las in de stukken op de Artikel 38 vragen van het Cda, las ik dat het derde kwartaal een onderzoek gestart gaat worden, hè, om het een meer mogelijk te maken voor het MKB. Dat kan de VVD van harte steunen. Dus we kijken ook uit naar dat onderzoek omdat het wat de VVD betreft liggen er echt ook kansen om ervoor te zorgen dat we ook lokaal gewoon gaan zorgen dat we meer gebruik gaan maken van het lokale aanbod omdat dat ook gewoon goed is voor onze economie. En daar wilde ik het eigenlijk bij laten. Dus voornamelijk de oproep zorg dat alles ook uiteindelijk weer samenkomt in een duidelijk inkoopbeleid.

De voorzitter: Dank u wel, mevrouw Sterenberg. Voordat ik de heer IJsbrandy het woord geef, wij hebben het volgende minimale probleem: wethouder Sikkema moet om kwart over acht uiterlijk beneden zijn bij de commissie Beheer. Ik wil wel heel graag de kans geven aan Wethouder Sikkema om op de duurzame thema's nog even kort een toelichting te geven en een antwoord te geven. Dus ik geef u absoluut het woord en ik hoop dat we daaraan toekomen. Maar dan weten we in ieder geval dat om kwart over acht Wethouder Sikkema beneden moet zijn. Dan hoop ik dat u het geserreerd ...

De heer IJsbrandy: Nou ja, moet ik op zich een korte vraag: in de stukken wordt over circulariteit veel gesproken, maar het heeft eigenlijk twee betekenissen, het gaat ofwel over de inkoop van gemeente Haarlem zelf als organisatie en op een ander moment, vooral in het MRA-document gaat het eigenlijk over de hele materiaalstroom in de stad, zal ik maar zeggen. Want dan gaat het over luiers en over allerlei zaken die de gemeente denk ik niet op grote schaal zal inkopen. Vervolgens worden er ook, je weet nooit, worden er percentages genoemd, hè: 10% in 2022, 50% in 2025 en 100% maar liefst in 2030. En de vraag is even: op welke organisatie heeft dat betrekking, hè? Gaat dat dan over de stad of gaat dat over de gemeente? En wie heeft die, heeft dat pad verzonnen want dat lijkt me nogal een vreemde curve die eruit voortkomt. Die eigenlijk wat afwijkt van wat je normaal bij dit soort processen ziet, maar dus dat zijn eigenlijk de vragen die ik heb.

De voorzitter: Dank u wel, Meneer IJsbrandy. Mevrouw Verhoeff.

Mevrouw Verhoeff: Goed, dank u wel, voorzitter. Wij zijn inderdaad ook blij met dit overzicht. Ik heb nog een opmerking over bamboe: het kan hartstikke circulair zijn, want ik weet dat er ook nu proeven lopen met bamboe geluidsschermen en dat is niet gemaakt van bamboe, maar daar groeit gewoon een paar meter dik bamboe waar het geluidsscherm is. Moet je veel oogsten anders heb je op gegeven moment overdaad aan bamboe. Dus dat kunnen we, dat is heel circulair. Ik denk dat het heel goed dat we nu extra aandacht hier, en niet alleen zelf als gemeente, maar dat ook in MRA-verband bekijken om te zorgen dat we een goede inkopen doen en ook gezamenlijk die stappen zetten. Ik moet eerlijk zeggen, ik vind die stappen niet zo vreemd omdat: je begint eerst met wat opstartzaken, dan is het best ingewikkeld. Er zijn nu beperkte methodes die hard aan het groeien zijn. Er komen steeds meer innovatieve manieren om op een circulaire manier bezig te zijn, dus als je stappen gaat zetten naar 2030 dan begin je met een aantal kleine stappen en zorg dat je daarna in de versnelling die grote stappen binnenhaalt.

De voorzitter: Mevrouw Verhoeff, u heeft een interruptie van de heer Garretsen.

De heer Garretsen: Wat bedoelt u met in MRA-verband gezamenlijk stappen zetten?

Mevrouw Verhoeff: Nou, stappen zetten over dat wat ik bedoel en niet wat misschien in het stuk staat. Maar wat ik bedoel is: de stappen zetten zodat je zoveel mogelijk zaken van elkaar leert en zo efficiënt mogelijk kan inkopen, maar dat wil niet zeggen dat je verplicht gezamenlijk moet inkopen, want dat is iets anders. Je kunt dus twee dingen doen: kennis op doen met z'n allen en dan kijk je daarna maar hoe je aanbesteedt, want dat kan wel eens tegenstrijdig zijn of je dat gezamenlijk doet of niet. Want dan kom je ook bij het MKB, als je te grootschalig zaken gaat koppelen, wordt het inderdaad heel erg ingewikkeld. Ook omdat het overzicht steeds ingewikkelder wordt waar je allemaal aan moet voldoen. Dat je een aantal zaken inclusief zoals collega Sterenberg zei doet, ja, je moet zorgen dat de sociale component en de duurzaamheidscomponent beide daar goed verankerd inzitten en die dingen niet tegen elkaar uitspelen. Volgens mij is dat ook helemaal niet de intentie niet van het inkoopbeleid zoals het hier staat. De wet hebben we gelukkig aan onze kant, hè. De laatste wijziging van de aanbestedingswet is er voornamelijk op gericht dat je ook het MKB meer kansen geeft en dat is heel erg moeilijk. Ik wens daarmee de gemeente heel erg succes om dat voor elkaar te krijgen, omdat je toch openbaar moet aanbesteden is dat eigenlijk best wel heel erg lastig.

De voorzitter: Dank u wel, mevrouw Verhoeff. Meneer Amand.

De heer Amand: Voorzitter, dank u wel. Trots Haarlem kan zichzelf vinden in het stuk. We hebben toch wel een paar kanttekeningen die ze ook in de MRA, dat vinden wij ook, toch een beetje ... ja, we kunnen samenwerken, maar we willen eigenlijk toch een andere kant op. En de financiële bijdrage van rond de twee ton hebben we ook een beetje moeite mee. Ik wil nog wel even zeggen voor degene van bamboe: heb hele lelijke splinters, dus kijkt u vooral uit. Dus u bent natuurlijk gewaarschuwd. Maar dat is natuurlijk ook zo, het is natuurlijk ook zo vandaag de dag samenwerken doe je en moet je, maar het is natuurlijk wel tot aan een bepaald punt. En gisteravond was ik bij een, beneden hier in naar een MRA gedeelte, en het is leuk om te zien iedereen. En we moeten misschien toch meer samenwerken als politici om met elkaar, dat was ook een vraag eigenlijk voor de burgemeester, van: zorg nou dat je al die partijen bij elkaar krijgt, meer ook naar de overheid, provincie en het loopt tegen de verkiezingen dus u weet natuurlijk waar het heengaat, dus wij moeten ook aan de burgemeester ook mee willen delen: ga nou eens met alle politieke kopstukken zorgen dat je die MRA richting Noord-Holland. Dus ik hoop op een goed antwoord van een van de wethouders.

De voorzitter: Dank u wel, Meneer Amand. Meneer Rijssenbeek als laatste geloof ik, gaat uw gang.

De heer Rijssenbeek: Ja, heel kort, want ik wil de wethouder natuurlijk alle gelegenheid geven. D66 kan zich vanzelfsprekend vinden in de ambities die in deze stukken worden genoemd. We kunnen ons ook aansluiten bij de vragen die door het CDA zijn genoemd en ook, nou ja, de zorgen rond aanbesteding van het MKB. Ook de zorgen van de SP worden wel gedeeld, hè: hoe krijgen we nou daadwerkelijk op MKB-niveau geregeld. Ik vind wel dat het echt van belang is dat we juist die samenwerking in de MRA hebben en wellicht zelfs op Europees niveau. Wat dat betreft goed dat we daar een trekkende rol hebben. Want Meneer Ijsbrandy heeft natuurlijk wel een punt dat hoe mee eisen je stelt, hoe duurder de producten gaan worden. En ja, het kost wat het, hè, het moet de normale prijs kosten wat het daadwerkelijk zou moeten kosten, maar op het moment dat de markt vergroot dan drukt dat ook weer de prijs. En hoe meer er, hoe meer gemeenten en hoe meer afnemers er tegelijkertijd die markt opgaan, hoe lager die prijs zal worden. Ik vind het wel belang dat we echt goed in de gaten houden dat we de juiste prijs betalen op basis van wat het kost en niet op basis van wat de ondernemers er op slinkse wijze op gaan verdienen, want dat is toch wel de andere kant van deze medaille, dat er toch altijd weer misbruik wordt gemaakt van deze gelegenheid. Dus dat is misschien nog een vraag aan de wethouder: hoe gaan we daar nou op sturen dat we daadwerkelijk sturen op de prijs die we moeten betalen en niet op de prijs die de ondernemer er vervolgens aan gaat verdienen.

De voorzitter: U heeft een interruptie van de heer Garretsen.

De heer Garretsen: Ja, ik begrijp niet precies, of u heeft het ook niet toegelicht, wat u bedoelt met gezamenlijk inkopen. Bedoelt u gezamenlijk een aanbesteding van de hele MRA of bedoelt u dat tegelijkertijd alle gemeentes ongeveer hetzelfde inkopen en dan liefst bij de lokale MKB. Dus wat ...

De heer Rijssenbeek: Nou, dat laatste. Kijk, op moment dat wij aankondigen dat wij een specifiek terrein met weet ik veel hoeveel, met vierendertig gemeentes tegelijkertijd de markt op gaan en verwachten dat er circulaire producten beschikbaar zijn, dan betekent dat dat het Midden- en Kleinbedrijf en wellicht ook de grote ondernemingen zullen zorgen dat er aanbod is op die markt. Dat betekent dat er een trigger komt voor de markt om te circulair te gaan produceren. En dat is heel belangrijk. En vervolgens moeten vooral lokaal blijven aanbesteden, want anders kom je inderdaad al heel snel boven die Europese norm.

De voorzitter: Dank u wel, Meneer Rijssenbeek. Dan geef ik nu graag het woord aan Wethouder Sikkema om de duurzame kant van dit verhaal te belichten.

Wethouder Sikkema: Ja, nou, leuk dat dit onderwerp inderdaad bij commissie Bestuur wordt behandeld en niet alleen bij commissie Beheer in dat kader van duurzaamheid, want eigenlijk moet duurzaamheid helemaal geen onderwerp meer zijn maar uitgangspunt van het vele diverse beleid wat we hier in Haarlem hebben en daarin werken we in het college ook heel goed en nauw samen. We hebben inderdaad een ambitieus plan. Hier worden ook verschillende stukken met, aan elkaar gekoppeld. En dat komt omdat op verschillende niveaus afspraken zijn gemaakt. Op landelijk niveau is dus een maatschappelijk verantwoord inkoop op gang gekomen om alle overheden daar in mee en in te inspireren. Omdat we met z'n allen ook doorhebben: als wij als overheden van verschillende niveaus circulair gaan inkopen, maatschappelijk verantwoord gaan inkopen, dan kunnen we echt het verschil maken met elkaar. Als wij die vuist maken met elkaar, we hebben zo'n grote markt waar we inkopen op doen, als wij daar bepaalde eisen aan stellen dan kunnen we daadwerkelijk verandering teweegbrengen. En dat is door ons ondersteund en ik merk nu al dat ik zelf de terminologie door elkaar haal, want maatschappelijk verantwoord inkopen is eigenlijk de grote paraplu waaronder verschillende elementen hangen. En vanuit het Rijk is die brede paraplu uitgewerkt in die, hè, zeven, acht verschillende elementen en wij hebben gezegd: dat tekenen we, het is een intentieverklaring omdat wij ook met elkaar vinden dat wij hier werk van moeten maken met elkaar. En dat past volgens mij ook helemaal in het beleid wat wij hier voor hebben. En dat gaat niet alleen om circulair, maar gaat ook over SROI, gaat ook over lokale bedrijvigheid proberen beter te stimuleren en daarmee ook de lokale werkgelegenheid. Dat is één. Twee: op metropoolregio zijn we ook op dit punt al een tijdje met elkaar in gesprek. En dat zijn twee verschillende punten, wat u ook terecht aangeeft: aan de ene kant tijdens vorige week The State of Region hebben wij met bijna alle, op één gemeente na, gemeente, intentieverklaring ondertekend om circulair te gaan inkopen. Dat is echt daar op gericht. Ook, en dat zij Meneer Rijssenbeek net ook, door dat allemaal uit te stralen houdt de markt daar ook rekening mee en kom je ook verder met elkaar en daarmee krijg je massa en met massa kun je op den duur ook weer de prijs naar beneden drukken. De intentie is dat we dat allemaal doen als regio. Ook om te voorkomen dat iemand denkt: o, ik ga toch maar even liever naar Amsterdam, want daar is het nog wat makkelijker dan in Haarlem. Dus dat je daarmee de statement maakt, maar uiteraard vult iedere gemeente dat op zijn eigen manier in. Qua circulaire inkoop. Wanneer het gaat over het andere punt wat u even aanhaakte is: we hebben ook afval en die afval willen we weer gebruiken als grondstof voor nieuwe producten. En wat wij proberen, wat lokaal kan gaan we lokaal upcyclen, maar soms heb je veel, zeg maar wat, luiers nodig om die weer te kunnen herbruiken voordat er een business model is en heb je gewoon een groter gebied nodig om tot een business model te komen, een bedrijf te vinden die zegt: hier zit markt in. En dan willen we op zo'n

moment wel vanuit de MRA zeggen: alle luiers verzamelen, ik zeg het maar even heel flauw, om tot die markt te komen. En daarin zit de samenwerking wel.

De voorzitter: Ja, wethouder, u heeft inderdaad een aantal interrupties. Meneer Aynan was eerst en dan Meneer Garretsen. Gaat uw gang, Meneer Aynan.

De heer Aynan: Ja, voorzitter, dank u wel. Dank u wel ook voor dit mooie verhaal. Ik heb in de eerste termijn niets gezegd, maar ik kan me echt wel vinden in de, in die brief. Goede uitgangspunten. Het is nu de uitvoering even afwachten. Maar u zegt die massa, hè? Want ik moet daar even een beetje over nadenken. We zijn van plan om ook onze lokale ondernemers te steunen, maar op het moment dat we, zeg maar, massa moeten maken om ook juist die prijs naar beneden te krijgen, dan vraag ik me af of het MKB daaraan kan voldoen.

Wethouder Sikkema: Nee, massa maken bedoel ik met vraag en dan heb je misschien meer MKB'ers die je kunt krijgen en op gebied van MKB zijn we zeker ook hier in Haarlem aan het kijken hoe we elkaars rol kunnen versterken. En ook hoe we hun positie kunnen versterken tegenover de grotere partijen door bijvoorbeeld ook lokale samenwerkingen te gaan zoeken. Dat betekent niet dat die MKB'ers samen een groot bedrijf worden, maar dat je die samenwerking ook tussen bedrijven samen met de gemeente gaat voeren. Die Artikel 38 want die staan wat breder, die laat ik even, want dat is minder specifiek op duurzaamheid. Maar we zijn daar juist met MKB ook over in gesprek om daar vorm aan te geven.

De voorzitter: De heer Garretsen.

De heer Garretsen: Ja, u houdt een gloedvol verhaal, maar een bezwaar van de SP blijft staan: de raad heeft budgetrecht, dus zal met de begroting worden beslist over die twee ton. En u heeft me er niet van overtuigd voor het nut van twee voor zeven ambtelijke werkgroepen, wat gaan die in godsnaam samen wat af neuzelen? Ja, aanbesteden, ja. Ik heb het in het Engelse woordenboek nagezocht, verschil tussen inkopen en aanbesteden, dus purchase en procurement, maar dat is ...

De voorzitter: Daar komen we zo meteen ...

Wethouder Sikkema: Dat is een ding, als ik hier even op mag antwoorden, voorzitter?

De voorzitter: Ja, ik maak even mijn zin af. Daar komen we zo meteen op terug, daar gaat de wethouder zo meteen, andere wethouder op antwoorden. Wethouder Sikkema gaat uw gang.

Wethouder Sikkema: Weet ik niet meer wat ik wou zeggen. Ik ga gewoon door met mijn verhaal. Ik kijk even bij de SP welke ... Nee, wat ik nog daarop wil zeggen, want u geeft ook aan, en dat vind ik ook terecht, het zijn veel punten, moeten wij nou als gemeente op al die punten het wiel gaan uitvinden? Nee. Daar hebben we inderdaad een G40 voor, daar hebben we ook de MRA gemeenten voor om juist op verschillende aspecten te gaan experimenteren, met elkaar daar ook ervaringen uitwisselen en op basis daarvan het verder te ontwikkelen. Ja, ik moet sneller.

De voorzitter: Ja, u wordt beneden verwacht, dus ik wil u vragen om geserreerd verder te gaan.

Wethouder Sikkema: Nou, we doen al veel. Wij mogen daar meer reclame voor maken, Meneer Berkhout, ben ik met u eens, hè, door voorbeelden te noemen. We hebben natuurlijk de duurzaamheidsmonitor waarin dit wij ook gezegd hebben: circulair willen we wat meer met elkaar gaan bundelen. Daar zullen voorbeelden meer

orden genoemd. En ik ben het met u eens dat wij als Haarlem wel wat trotser mogen zijn op wat we al doen en daar meer reclame voor maken. Over reclame: u wilt op borden laten zien wat we doen. U wilt ook op borden laten zien wanneer iets gereed is, dus volgens mij gaan het inmiddels hele mooie bamboeborden bij projecten komen met heel veel informatie. Dus dan moeten we even nadenken, wat is, wordt het op den duur nog leesbaar, hè, want in het kader van participatie heeft u wel '...' meer bebording. Maar dus de vorm kunnen we het nog over hebben, maar ik ben het met u eens dat we daar meer reclame voor mogen maken. Nou, ik denk ... ja, ik wil nog heel veel vertellen, maar ik denk dat ik op hoofdlijnen de belangrijkste punten heb gezegd. Ik wil nog een voorbeeld noemen en dan ga ... ze wachten maar even beneden: dat is iets voor bij het GWW, hè, u gaf al een paar voorbeelden aan, maar bijvoorbeeld om nog even een gevoelig project De Dreef te noemen, daar hebben we ook, want daar moest natuurlijk ook veel zand afgegraven worden, dat kun je dan weer naar afvoeren en nieuw zand weer terugbrengen. Dat hebben we dus ook juist weer hergebruikt en dat heeft ook weer geld, minder geld gekost. Dus in die zin kun je met hergebruik juist ook goedkoper aan het werk gaan. Dus het is niet altijd duurder, het is soms zelfs goedkoper en daarom wil de markt het ook. Die vraagt het ook, dagen ons uit in hun aanbesteding om ook juist meer innovatie en circulaire methoden toe te passen. En daar zijn we druk mee bezig. En tot slot, dan is het echt punt: intern ook. Wij hebben afgelopen jaar al een sessie gehad, organisatie breed, en ook alle ambtenaren gaan ook cursus krijgen wat houdt dat in circulariteit, circulair inkopen en hoe kun je dat toepassen in je eigen beleid. Als u dat wilt dan kunnen we het daar eens over hebben.

De voorzitter: Meneer Aynan, u heeft het laatste woord. Heel geserreerd, gaat uw gang.

De heer Aynan: Gewoon een kleine opmerking, want ik vind het wel interessant. Betekent het ook dan het einde van de papieren bekertjes bij de koffieautomaat?

De voorzitter: Wethouder Sikkema.

Wethouder Sikkema: Volgens mij heeft GroenLinks daar al een oplossing voor gevonden tijdens de installatie van de nieuwe raad.

De voorzitter: Ik wil de wethouder van harte bedanken voor deze toelichting. En ik wil ook vragen: als er nou raadsleden zijn die enorm geïnspireerd zijn door dit verhaal dat ze misschien een informatiesessie kunnen organiseren over circulariteit. We gaan het daarover hebben. Dan gaan we nu het woord geven aan Wethouder Botter voor de beantwoording van de rest van de vragen. Fijne avond, wethouder Sikkema.

Wethouder Botter: Ja, kijk, dank u wel, mevrouw de voorzitter. In principe was het misschien handiger geweest als het omgedraaid was geweest, want dan had je een beetje vanuit de paraplu of de kapstok begonnen en was je uiteindelijk inderdaad op duurzaam inkopen in de zin van, hoe heet het, circulair inkopen terecht gekomen. Ik zie dat duurzaam inkopen ook echt als echt een paraplu, want we doen het ook in het sociaal domein. Ook daar kijken we bijvoorbeeld als het gaat over het inkopen van, ja zeg maar doelgroepenvervoer, dat daar seizoensbanden worden gebruikt, dat er geen, hoe heet het, al te vieze uitlaatgassen plaatsvinden, dat soort dingen. We kijken bij het aankopen van de maatschappelijke ondersteuning of de bedrijven de cao's hanteren en dat soort dingen en of er een relatief goed salaris wordt betaald. Dus dat zijn ook allemaal aspecten die we daarin meenemen. Als we kijken naar de verschillende vragen die daarover gesteld zijn: ja, ik ben het erg met GroenLinks eens en met Wethouder Sikkema om in de brede kant van het inkoopbeleid daar meer bekendheid aan te geven. Daarbij zit dan ook dat project van Innovative Procurement, dat inkoopproject ... Ja, dan heet het hele project gewoon verkeerd. Toevallig was de delegatie vandaag uit Europa hier en de commissie noemt het zelf ook zo. En de reden dat wij aan dat project

meedoen en dat we daar trekker van zijn, heeft er alles mee te maken dat we, zeg maar, in een aantal van die zaken zoals dat circulair inkopen maar ook hoe wij, zeg maar, mensen betrekken die aan de zijkant staan van de arbeidsmarkt binnen werkgelegenheidsprojecten, dat is echt nieuw voor Europa. Die hebben echt het gevoel van: daar valt wat te halen in Nederland en wij hebben ook weer op andere terreinen van ze te leren. En in die zin is er, kan ik niet genoeg benadrukken dat we inderdaad in G40 verband, maar ook op Europees verband heel veel van mekaar te leren hebben. Als het dan gaat over de vraag van de resultaten die in de brief genoemd staan: ja, de brief is alweer wat ouder want ook een, zelfs een brief met Artikel 38 vraag gaat een traject van vier weken voordat die uiteindelijk bij u is en als die dan hier komt. Ik heb nu drie staven gehad en we zijn nog niet in de gelegenheid geweest om die resultaten met elkaar te bespreken en die zullen zodra ze wel besproken zijn meteen naar de commissievergadering bij u terecht komen. Als het gaat over de vraag van: wanneer wordt die agenda openbaar? Ook daar over zal ik u zo snel mogelijk informeren. Wat mij betreft moet je, wil je kunnen aanbesteden gewoon een aanbestedingskalender hebben waarin heel duidelijk staat wanneer je waarvoor, zeg maar, die call voor proposals kunt indienen en die aanbesteding kunt doen. Dus dat gaan we in ieder geval zorgen dat dat ook goed geregeld wordt. Bij het in dienst nemen van mensen: sommige ... er werd al net de link gelegd met de brief dat we veel mensen dat we dat meer in eigen beheer gaan doen en dat er veel mensen werden ingehuurd. We gaan kijken in hoeverre de mensen die we voor de komende periode nodig hebben en die ook in de budgettaire in de kadernota zijn vastgelegd in vaste dienst kunnen nemen. Dat is een basis. Maar daar zullen we misschien straks ook over komen te spreken bij het KCC, niet altijd is het wenselijk om iedereen in vaste dienst, omdat je wisseling hebt in de werkzaamheden. Dus daar gaan we gewoon ook serieus mee om, want dat is ook voor onze eigen organisatie duurzaam en je moet natuurlijk ook zorgen dat je dat goed in beeld houdt. Als je kijkt naar de, ja, hoe gaat het met het benoemen of betrekken van de lokale markten: nou ja, dat vinden wij gewoon essentieel. En wij vinden het ook belangrijk, ook dat is een vorm van circulariteit, dat je dichtbij ervoor zorgt dat je je diensten betreft want dat veroorzaakt weer dat er minder mobiliteit is en minder van dat soort zaken. Ik zie een ...

De voorzitter: U heeft een interruptie van de heer Garretsen.

De heer Garretsen: Ja, ik ben blij met wat u zegt, maar ik heb uit het praatje van de heer Van Aartsen begrepen dat Amsterdam er toch echt naar streeft dat er op een gegeven moment een inkoopcentrale komt, dus dat je als gemeente niet meer apart aanbesteedt maar dat de hele MRA een aanbesteding doet. Nou, u heeft van verschillende sprekers gehoord dat ze daar nogal vraagtekens bij zetten. En is u dat bekend dat dat de ambitie is van Amsterdam en heeft u daar ook een eigen standpunt over?

De voorzitter: Wethouder.

Wethouder Botter: Daar heb ik natuurlijk een eigen standpunt over. En je moet alleen meedoen aan samenwerkingsverbanden op het moment dat je denkt dat je er zelf wat bij opschiet. Wij zijn zelf bijvoorbeeld ook geen partner tot op dit moment van het inkoopbureau van Kennemerland. Je hebt het bureau Rijk, wat een aantal dingen doet voor gemeenten om ons heen. En daar, ja, werken we soms mee samen, maar daar zijn we geen partner in. En ik heb begrepen van Wethouder Sikkema toen ze dat net even snel tegen me zei van: ja, daar is ook die, dat convenant waar u aan refereerde, ondertekende, was zij bij. Maar dat is niet de bedoeling dat dat zover gaat dat lokale partners helemaal voor worden uitgesloten. En ...

De heer Garretsen: Dat kan dus zo blijven zijn dat Haarlem op zijn eigen houtje aanbesteedt en niet per se dat samen met in MRA-verband moet doen.

Wethouder Botter: Nou kijk, ik denk dat we dat geval per geval moeten gaan bekijken. In sommige gevallen, bijvoorbeeld als het gaat om de inkoop van jeugdzorg, als het gaat om de inkoop van zorg, dan doen we dat ook gezamenlijk maar we sluiten allemaal aparte contracten af. En daar kan een verschil tussen zitten dat in de ene situatie doet die en die aanbieder mee en bij de andere gemeente doet die en die aanbieder mee, maar het massa, het onder ... het gedeelte waarbij je, zeg maar, zoveel mogelijk wil proberen om door schaalvergroting de voordelen te behalen, dat daar blijf ik wel voorstander van. Dat vind ik ook heel belangrijk als dat het geval zou kunnen zijn op MRA-verband. Maar dat moet niet zeggen dat dat allemaal ten koste gaat van dat principe dat je zoveel mogelijk ook je lokale economie wil gaan bevorderen. Dus daar moet je altijd een evenwicht bij zien te vinden.

De heer Garretsen: Ja, ik denk ...

De voorzitter: Meneer Garretsen, ik heb u niet het woord gegeven.

De heer Garretsen: Voorzitter, ik wou een '...' opmerking maken namelijk dat ...

De voorzitter: Maar u spreekt via de voorzitter. Ik geef u een herkansing.

De heer Garretsen: Ja, we kunnen hier nog een uur over praten, maar ik denk dat we deze discussie op een ander tijdstip verder moeten voeren.

Wethouder Botter: Nee, prima. Als je kijkt dan naar de andere vraag die er is van onder die drempel van Europa uitkomen. Nou ja, ik denk dat dat eigenlijk al wel een soort standaard werkwijze is omdat de vrees er vaak is dat het een heel ingewikkelde werkwijze is om het volgens Europese aanbesteding te doen. Dus er is altijd wel een wens, maar op het moment dat je het gaat opknippen in partjes, dan wordt het ingewikkeld. Als je gaat zeggen van: we betrekken lokale partners juist vanuit die circulariteit dan heb je een argument wat je kunt hanteren om ervoor te zorgen dat je het wel kunt doen. Maar ook dan moet je heel erg oppassen. Er zitten gewoon ontzettend veel, ja, regels aan die hele aanbestedingssituatie om juist te voorkomen dat je ermee gaat sjoemelen.

De voorzitter: U heeft een interruptie van mevrouw De Raadt, gaat uw gang.

Mevrouw De Raadt: Ja, dank u wel, voorzitter. Ja, ik hoor u zeggen: van het is juist een wens om het zo klein mogelijk te houden, want anders dan komen er ingewikkelde Europese regels om de hoek kijken. Maar dat is niet de ervaring. De ervaring van mij persoonlijk, maar ook van de rest van de MKB in Haarlem is toch wel dat er juist onnodig projecten worden samengevoegd waardoor het boven die twee ton uitkomt, het voor de gemeentes juist makkelijk is, zet het even openbaar op TenderNed. Maar de andere kant van de medaille is dat het lokale MKB dan vaak te klein is om mee te kunnen dingen. Dus het is, dus ik hoop ook dat u het zo gaat zien hem dus ook die oproep gaat doen binnen het college om gewoon niet samen te voegen, dus juist die aanbestedingen onder die twee ton te houden. Dan zou u het CDA erg gelukkig maken.

De voorzitter: Leidt tot een reeks van interrupties, Meneer Garretsen, mevrouw Verhoeff. Mevrouw Verhoeff, u heeft het woord.

Mevrouw Verhoeff: Ik wilde graag aanvullend op wat mevrouw De Raadt zegt dan kan dat in een keer beantwoorden: juist bij de keuze voor raamcontracten, heb ik het nog niet eens over gebiedscontracten, maar

raamcontracten, haken vaak MKB'ers af omdat ze verantwoordelijkheden hebben die ze niet aankunnen. Zou u die ook mee willen nemen?

De voorzitter: Meneer Garretsen.

De heer Garretsen: Ja, ik verbaas me een beetje wethouder. U zei: ja, Europa maakt meer regels om misbruik te voorkomen ...

Wethouder Botter: Nee, nee, nee, dat zei ik niet.

De heer Garretsen: Wat dan?

Wethouder Botter: Ik zei: we ... heel veel organisaties en mensen zien ertegenop om het in een Europese aanbesteding te steken omdat dat de connotatie heeft dat dat ingewikkeld is. Dus daarom probeert men al heel gauw onder dat bedrag, die aanbestedingsnorm, van Brussel te gaan zitten. Dus dat is het gene wat ik zeg.

De heer Garretsen: '...' u ook het woord misbruik in uw mond nam.

Wethouder Botter: Het woord misbruik gebruikte, dat was, fijn dat u dat nog even in de gelegenheid stelt om te herstellen: er wordt heel erg vanuit Brussel natuurlijk gecontroleerd of je geen misbruik maakt van die regels als je er probeert onderuit te komen. En het opknippen van sommige dingen, van bepaalde contracten in allerlei partjes, die eigenlijk logischerwijs bij elkaar hoorden, dat wordt, dat is een ingewikkeld verhaal. Maar ik ben het met u eens dat wanneer je dingen nodeloos bij elkaar voegt, hè, want dan komen we op de discussie van de kostuums van de bodes en het koffiezetapparaat en de bloemen die we graag duurzaam wilden aanbesteden, dat was allebei heel erg ingewikkeld en uiteindelijk is het wel gelukt. En daar hebben we ook oog voor. Dat we dat gewoon op een kleine lokale manier willen aanbesteden, dat gaat ook steeds vaker gebeuren en ik zal in ieder geval met inachtneming van de opmerkingen die u nu maakt ook ervoor zorgen dat we dat binnen ons inkoopbeleid verder vorm gaan geven. Dat dat gewoon de werkwijze gaat worden.

Mevrouw ...: Heel fijn.

De voorzitter: Wethouder, gaat u ... was u klaar met uw termijn?

Wethouder Botter: Nee, ik was nog niet klaar.

De voorzitter: Gaat uw gang.

Mevrouw Verhoeff: Mijn laatste vraag aanvullend op mevrouw De Raadt, wilt u die nog beantwoorden?

Wethouder Botter: Niet meteen de vraag begrepen, dus als u ...

Mevrouw Verhoeff: Kijk, bij aanbestedingen wordt er vaak voor gekozen dat je bijvoorbeeld een adviesbureau binnenhaalt. Dus dan wordt er een aanbesteding gedaan en dat noemen ze dan, nou net had ik het goeie woord beet ... raamcontracten. Ja, precies, dus dan betekent dat je dan bijvoorbeeld vier jaar of vijf jaar lang van dat bureau een bepaalde dienst afneemt of van een paar bureaus. Dat maakt vaak dat het lastig is omdat daar ook allerlei eisen aan gesteld worden aan eerder gevoerde projecten met en de financiële basis dat je

zeker weet dat alles goed gaat. Als wij dat hier ook doen is dat natuurlijk wel iets waardoor je het MKB heel snel uitsluit en kunnen we daar misschien nog eens naar kijken of we daar wat minder happig in kunnen zijn?

Wethouder Botter: Daar wil ik wel over gaan praten, maar de eer ... gebied mij te zeggen dat we net drie nieuwe raamcontracten hebben afgesloten voor een langere periode voor inhuur. Dus dat wordt een beetje ingewikkeld. Dat is een probleem.

De heer Garretsen: Zou u die raamcontracten ...

De voorzitter: Meneer Garretsen, via de voorzitter, alstublieft. Meneer Garretsen, gaat uw gang.

De heer Garretsen: Wethouder, zou u die raamcontracten ter informatie aan de commissie kunnen toesturen, want ik ben er heel nieuwsgierig naar.

Wethouder Botter: Ja, nee, ik vind het prima om dat naar u toe te sturen, ja hoor, geen probleem. Dan hebben we het, even kijken ... De, ja volgens mij hebben we het zo langzamerhand wel over alles gehad. Nee?

De voorzitter: Daar is niet iedereen het over eens, wethouder. Meneer Ijsbrandy bijvoorbeeld heeft nog een ...

De heer Ijsbrandy: Nou, ik had een concrete vraag gesteld: er zijn doelstellingen in die documenten genoemd. Dus 10% 2020, 22, 50% 2025 en 100% 2030, op welke inkoopstromen die doelstellingen nou precies betrekking hebben want dat kon ik er eigenlijk niet uit afleiden.

De voorzitter: Wethouder.

Wethouder Botter: Daar kom ik dan schriftelijk op terug, dat weet ik zo ook een, twee, drie niet te zeggen.

De voorzitter: Meneer Amand.

De heer Amand: Ja, dank u wel, voorzitter. Toch een vraag voor de wethouder: kunt u mij ook vertellen hoeveel jaar die contracten die afgesloten zijn, hoeveel jaar, kunt u me dat vertellen?

De voorzitter: Hebben we het dan over de raamcontracten?

De heer Amand: Ja, o ja. En ik wil hem vragen: heeft u ook informatie in samenwerking met MKB Haarlem daarover gehad? Over alle contracten? Of heeft u dat nooit besproken?

Wethouder Botter: Nou, ik heb dat nooit besproken, dat zijn ook dingen die voor mijn tijd in gang zijn gezet en tot besluitvorming zijn gekomen. En als het gaat over hoe lang het duurt: ja, dat varieert. Kijk, als je kijkt bij het sociaal domein is het een kwestie van twee jaar plus twee keer verlenging van een jaar. En datzelfde geldt voor dit soort raamcontracten ook. Dat je in ieder geval al twee jaar aan mekaar vastzit en dan vervolgens heb je de mogelijkheid om na twee jaar te bekijken of je wel of niet door wilt gaan.

De voorzitter: Dank u wel. Zijn er nog vragen blijven liggen, wethouder? Meneer Garretsen.

De heer Garretsen: Ik heb kritische opmerkingen geuit over die zeven werkgroepen en de tijd die het gaat kosten en dat het Haarlem twee ton kost. En Wethouder Sikkema zei dat ik daar gelijk in had. Nee, ze zei, nou, ze zei dat mijn opmerking over de G40 enzovoort dat dat waar was en dat je daar ook heel veel informatie bij

elkaar kon halen, maar ik wou graag uw reactie over zeven werkgroepen. Waar gaan die in godsnaam over praten? Ik kan me een werkgroep voorstellen om informatie uit te wisselen, maar die zes andere? En waarom moet dat zoveel tijd kosten? En ja, ik snap het niet, kunt u daarop reageren wat het nut van die werkgroepen ...

Wethouder Botter: Nou, ik weet niet precies wat al die werkgroepen doen, maar ik weet wel dat je eigenlijk dit zou kunnen zien, dit project wat we aan het doen zijn, als een soort elektrische buitenboordmotor. We zijn veel meer bezig om op een strategische manier te kijken naar wat en hoe gebruik je het inkoopproces beleidsmatig. Hoe zorg je ervoor van dat je heel veel heel duidelijk en ook duidelijk tussen de oren krijgt van de beleidsafdelingen die we hier intern hebben van hoe hoe je verder dat inkoopproces, die aanbesteding verder vorm geeft. Een ander gaat over uitwisseling van informatie over diensten. Weer een ander gaat over van hoe je met maatschappelijke opgaven kunt omgaan. Ik heb begrepen vanuit het overleg of het bezoek wat die delegatie vanmiddag bracht dat ze eerst naar Rotterdam zijn geweest en toen bij ons en dat ze daar heel erg ook nieuwsgierig zijn hoe je bijvoorbeeld de WMO aanbesteedt. Hoe dat is gegaan, hoe je werkt met lokaal welzijnsbeleid. En daar zitten bij een aantal andere partners, want Finland zit er bijvoorbeeld ook bij, daar leren wij weer een heleboel van. En het heeft tegelijkertijd ook een uitstralingseffect van naar van hoe zet je, hè, als je dat wil, en ik wil dat graag, Haarlem Europees op de kaart op een bepaald onderwerp wat een soort vliegwieleffect kan hebben. En ik heb ook gevraagd, dit is eigenlijk precies hetzelfde wat Meneer Berkhout zegt in den brede: toen ... want zij zijn wel bij mij langs geweest, natuurlijk ook ter voorbereiden van vanavond van: ja, dit is toch wel een beetje een goed bewaard geheim gebleven dat wij hiermee bezig zijn en zou het niet een keer interessant zijn om te kijken of we daar een informatiebijeenkomst over zouden kunnen beleggen voor de gemeenteraad. En ik heb ook toegezegd dat ik dat vanavond aan uw voor zou leggen of u het interessant vindt om daar eens wat meer over te horen zodat we op basis daarvan ook kunnen kijken of we het wel of niet zinvol vinden. Ik vind het heel zinvol, maar het is natuurlijk aan u.

De voorzitter: U heeft nog een korte vraag van de heer Garretsen die ook niet zo heel erg veel tijd meer heeft voor de rest ...

De heer Garretsen: Het is ook een belangrijk onderwerp, voorzitter. Als ik ... ik heb begrepen uit de stukken, maar misschien heb ik verkeerd gelezen dat het zeven werkgroepen in MRA waren. Dat het dus MRA ambtenaren met elkaar om de tafel gaan zitten, maar ik begrijp nu uit uw antwoord dat het dus internationale werkgroepen zijn.

Wethouder Botter: Ja, of ik moet mij vergissen dat we nog een keer twee ton, want dan wordt twee keer twee ton, maar dat is het volgens mij niet zo, er wordt volgens mij een keer twee ton uitgegeven aan het Europese programma. En voor de rest doen wij gewoon mee met een aantal activiteiten in MRA-verband. En ja, die hebben bijvoorbeeld dat allemaal redelijk opgesplitst. Dat gaat over economie, dat gaat over energietransitie, dat gaat over dit en dat gaat over dat. Maar dat heeft niet allemaal echt betrekking op inkoop. Dat gaat veel meer op een andere schaal.

De voorzitter: Goed, volgens mij kunnen wij dit onderwerp afronden. Mevrouw De Raadt, u heeft nog een hele korte aanvullende opmerking.

Mevrouw De Raadt: Nee hoor, nog gewoon een vraag die is blijven liggen. De vraag over of u het met het CDA eens bent dat we de inkoopbureaus dat we dat echt tot een minimum moeten beperken.

Wethouder Botter: Dat ben ik met u eens en ik vind het in algemene zin dat we de inhuur van externen zoveel mogelijk in moeten beperken.

De voorzitter: Volgens mij vinden we elkaar hier allemaal in deze commissie. Wat een heerlijke avond. Wethouder, u heeft net voorgesteld om een informatiebijeenkomst te beleggen voor de raad. Informatiebijeenkomst voor wat betreft circulariteit. Dat had ik eigenlijk stiekem ook al bedacht en ook al uitgesproken, dus ik denk dat als er twee mensen aan deze kant van de tafel zitten met hetzelfde idee, is misschien nuttig om te vragen of de commissie daar ook behoefte aan heeft. Dus mijn vraag aan u op dit moment in mijn leven is: heeft u behoefte aan een bijeenkomst ... ja, ik zie uitsluitend knikkende hoofden dus het lijkt mij een goed plan om na het reces een keer een uitgebreide informatiebijeenkomst te beleggen wat betreft circulariteit op allerlei gebied. Ja? Gaan we mee aan de slag. Zal ik dan gelijk maar even vragen of er mensen zijn die het leuk vinden om daar zich mee bezig te houden. Nu we toch bij elkaar zitten? Meneer Berkhout en Meneer Aynan.

De heer Aynan: Ik denk dat mijn schaduw het heel leuk vindt.

De voorzitter: Uw schaduw, en de naam is?

De heer Aynan: Martin Faber.

De voorzitter: Martin Faber, staat genoteerd, moet ik dat nog checken bij Meneer Faber of denkt u: nou, daar geen we blind ...

De heer Aynan: Hij is niet voor niets mijn schaduw.

De voorzitter: Oké. Oké, Meneer Kim Jong-un. Zo gaan we dat regelen in het vervolg. Het is geregeld, Meneer Faber is zojuist designated vrijwilliger, dus Meneer Berkhout ... o, mevrouw Verhoeff, u bent overgeslagen.

Mevrouw Verhoeff: Ja, nee, wij willen graag ... ik ben er eigenlijk heilig van overtuigd, maar ik zal het nog even checken dat mevrouw Wisse ook heel graag daarbij aansluit.

De voorzitter: Dan stel ik voor dat we dit keer met z'n drieën aan het werk gaan. Meneer Berkhout, mevrouw Wisse, Meneer Faber die gaan dit gezamenlijk oppakken en misschien allemaal een eigen onderdeel daarvan voorbereiden, dat zou fantastisch zijn. Mevrouw Wisse. Ja, goed, is geregeld, gaan we mee aan de slag.

8. Vaststelling Jaarverslag en Jaarrekening 2017 (MS)

De voorzitter: Dan razend daar naar het volgende agendaonderwerp, namelijk het vaststellen van het jaarverslag, jaarrekening 2017. De taak van deze commissie is om uiteindelijk te bepalen hoe dit onderwerp naar de raad gaat, hoe dat geagendeerd zal worden. In de andere commissies is hier op deelonderwerpen al over gesproken, dus het is aan u om te bepalen hoe dit uiteindelijk naar de raad zal gaan. Wie mag ik hierover als eerste het woord geven? Mevrouw Sterenberg?

De heer Aynan: Is dit niet in combinatie met de kadernota?

Mevrouw Sterenberg: Ik wilde net vragen inderdaad of er vanuit de griffie al een voorstel is op welke avond tijdens de kadernota, dat was vorig jaar ook zo, toen is er tijdens de kadernota aparte spreektijd ook

vastgesteld om volgens mij de woensdagavond of de donderdag was er even een jaarrekeningmomentje waar daar kort de visie werd weergegeven.

De voorzitter: Terechte vraag, terechte opmerking. Nu is het zo dat wij normaal gesproken presidium overleg zouden hebben, die is uitgesteld naar 6 juli in verband met de kadernotabespreking, dus is allemaal een beetje verschoven. Ik kan me voorstellen dat het een beetje laat is om dan te bepalen wanneer dat wordt besproken dus u krijgt daar schriftelijk krijgt u daar ... is dat een? Het zal morgen in de Raadsaam staan. Het wordt nagevraagd maar vooralsnog wordt er tijdens de kadernota op woensdag als apart agendaonderdeel vastgesteld. Klopt dat? Of op donderdag. Ja. Maar dan in samenhang met de kadernota. Maar het wordt in ieder geval tijdens die week ... waarschijnlijk 12 juli. Maar wie mag ik dan, mag ik dan nu iemand het woord geven of? Maar voor we verder gaan met dit feest wil ik eerst het woord geven aan mevrouw Schneiders, bent u ingelogd mevrouw Schneiders op uw ...? We gaan even. Mevrouw Schneiders is voorzitter van de Rekenkamercommissie en zij zal een korte toelichting geven op de jaarrekening en het accountantsverslag en wat daarbij hoort. Mevrouw Schneiders, gaat uw gang.

Mevrouw Schneiders: Dank u wel, mevrouw de voorzitter. Ja, ik ben hier even om namens de RKC jullie toe te spreken, u een beetje informatie te geven over het rapport dat wij hebben geschreven. Want behalve de accountant kijkt ook de RKC naar de jaarstukken. En dat hebben we dit jaar, weliswaar voor het laatst, gedaan. Dus ik zeg kijken ernaar, we keken daar tot nu toe naar. Ons rapport heet dan ook: Het stokje overdragen. Want het is de bedoeling dat er volgend jaar een andere oplossing voor komt. En wat die oplossing precies gaat zijn daar komen we nog op terug. Tenminste, wat wij voorstellen om als andere oplossing. Maar er moet een soort rekeningencommissie komen vinden wij die dat moet gaan doen, want het is eigenlijk niet een taak van de RKC die namelijk grotere onderzoeken doet, maar wel ten dienste van de raad. Maar wat hebben onderzocht nu: we hebben ... een aantal dingen zijn ons opgevallen en die willen we in ieder geval even meegeven. In de eerste plaats hebben wij aanbevolen dat er een beter onderscheid moet worden gemaakt tussen de incidentele en de structurele baten en lasten in de, in het jaarverslag. En we vinden dat dat in het volgende jaarverslag dus ook goed zichtbaar moet worden gemaakt en ik denk dat dat voor u ook belangrijk is om te, daarop te letten, dat dat dus de volgende keer duidelijker gebeurt, want dat is belangrijk om te weten omdat wij ons tools geeft om mee te kunnen werken. En nog een belangrijkere tool, belangrijkere knop om aan te draaien voor de, voor u allen en voor mij dus ook, voor ons raadsleden is eigenlijk dat we meer inzicht hebben de afwegingen die we kunnen maken. We hebben al een grote schuld natuurlijk en we willen zelfs in deze periode die schuld nog wat op laten lopen, maar dan is het wel goed om te weten hoe dat zit. Welke knoppen we aan kunnen draaien, bijvoorbeeld als wij de schuld willen laten oplopen wat we dan zouden moeten doen om daar iets tegenover te stellen of niets tegenover te stellen. Dus of we iets kunnen met belastingcapaciteit. Nou, dat hebben wij in ons rapport gezegd dat dat eigenlijk niet kan. Dat daar geen ruimte in zit, maar we willen dus wel weten wat voor afwegingen er zijn die we zouden kunnen maken. En we vinden echt dat dat iets is wat een kennis is van de gemeentelijke organisatie die wij als raadsleden zouden moeten hebben bij het maken van afwegingen. Dus dat het niet iets is wat voor volgend jaar geldt, maar dat het niet dus echt een begrotingsafweging is, maar dat het, dat wij dat, dat we ermee moeten kunnen werken. Gewoon in onze beslissingen die wij door het jaar heen nemen. Dus we vragen aan het college om daar meer inzicht in te geven in de mogelijkheden die er zijn om afwegingen te maken tussen de, ja, verschillende dingen die geld kosten. En dan wil ik nog iets zeggen over de indicatoren: we hebben tegenwoordig BBV indicatoren, die zijn landelijk vastgesteld, dat is hartstikke mooi dat die er zijn. Die moeten natuurlijk ook zoveel mogelijk dan herkenbaar gemaakt worden anders hebben we er nog niks aan, dus let er op met z'n allen. Wij, onze aanbeveling is dat we daar volgend jaar beter op gaan letten en dat we dus ook zorgen dat we vergelijkbare indicatoren hebben zodat we onszelf kunnen vergelijken met de andere gemeenten. Zodat we ook weten of

het nou beter of slechter met ons gaat. En nu zijn er een deel nog niet ingevuld en dat is ook omdat we er net mee begonnen zijn, dus dat is ook logisch, maar we moeten dat wel in de gaten houden. Dat is onze aanbeveling en verder bevelen we aan om goed te kijken naar de aanbeveling van de accountant, want die zijn ook heel belangrijk. Dank u wel.

De voorzitter: Dank u wel, mevrouw Schneiders. Zijn er nog vragen aan mevrouw Schneiders? Nee? Ja, Meneer Amand.

De heer Amand: Ja, voorzitter, Trots had wel een vraag. Mevrouw Schneiders zegt dus de schuld op te laten lopen, maar hoe wil ze dat allemaal terugbetalen en heeft ze daar een termijn voor?

De voorzitter: Wacht even, Meneer Amand. Mevrouw Schneiders is van de Rekenkamercommissie zij is niet inhoudelijk de portefeuillehouder financiën, dus ik weet niet of deze vraag terecht bij ...

De heer Amand: Nou, misschien weet ze het antwoord.

De voorzitter: Nou, mevrouw Schneiders, doet u eens een schot voor de boeg zou ik zo ...

Mevrouw Schneiders: Nee, ik zal ... ik kan daar niks over zeggen. Tuurlijk, dat moeten we met z'n allen bepalen en ik zeker niet als voorzitter van de Rekenkamercommissie. Dus ik kan u daar niet bij helpen.

De voorzitter: Meneer Sepers.

De heer Sepers: '...' een klein vraagje: Mevrouw Schneiders gaf net aan dat de RKC met een aanbeveling komt hoe we een toekomstige rekeningencommissie in zou moeten richten. Wanneer denkt u dat de RKC met de aanbeveling komt?

Mevrouw Schneiders: We hebben binnenkort overleg, ook met de accountant, over hoe we dat het beste zouden kunnen gaan doen. Dus na het reces willen we daar met een aanbeveling komen daaromtrent. Maar ons ... als u daar ... nee, dat is beter. Wij komen eerst met een voorstel en dan mag u daar iets over zeggen.

De voorzitter: Dank u wel, mevrouw Schneiders. Ik weet niet of u weer terug moet naar een andere commissie? Nou, gaat uw gang, dank u wel voor uw komst. Ga snel weer naar beneden. Dan gaan wij door met agendapunt 8 wat ik net zei, dat is vaststelling van de jaarrekening. Mevrouw Sterenberg, gaat uw gang.

Mevrouw Sterenberg: Ja, dank u wel. Ja, misschien kan ze ... nee, ze kan het niet meer horen. Nee, ik wilde namelijk complimenten geven aan de Rekenkamercommissie omdat er een kritisch onderzoek ligt, hè. En wat dat betreft begrijpen we de keuze ook dat de Rekenkamercommissie zegt: nou, wij gaan dit niet meer controleren. Alleen verwacht ik dat uit hun voorstel komt dat het weer raadsleden zullen zijn die het doen en dan krijg je toch een beetje soms een wrijving, hè, want voorzitter van de Rekenkamercommissie is tevens lid van de grootste partij. Nou, we zagen het zojuist al aan de vraag van de heer Amand: iemand die moet gaan concluderen uit ... in het Rekenkamercommissierapport staat: goh, nou, de financiële toekomst is niet zo rooskleurig. Er moet iets gedaan gaan worden met die belastingcapaciteit, die schuldquote is wel heel erg hoog. En ja, toch verwachten we dan inderdaad als straks de hand omhoog moet gaan voor het stemmen over een kadernota en dergelijke, waar dat soort uitwerkingen weer in voor komen. En dat gebeurt. Dus we snappen wel dat daar een soortement van, dat daar een beetje een, ja, rollenwrijving in zit in hoe prettig dat ook voelt voor de personen om dat uit te spreken. Maar er ligt dus een kritisch onderzoek. En ik dat we, dit is

natuurlijk een terugblik, dit nemen we mee naar het volgende beleid. Dat bespreken we ook in de kadernota hoe, welke keurs deze coalitie oppakt. En daarin zal inderdaad ook aandacht zijn voor die zorgen die ook voortkomen uit deze jaarrekening. Dus zoals, hè, die schuldquote, die lokale lasten, de belastingcapaciteit en daar komen we er dan op terug. Want er moet gewoon meer aandacht komen voor die structurele gezondheid van de gemeente. En ik had inderdaad een beetje, maar zojuist is het beantwoord dat de Rekenkamercommissie dus met een aanbeveling gaat komen waar het stokje naartoe wordt overgedragen. Want het is een leuke, hè, ook het Rekenkamercommissierapport heeft een leuke titel, maar ik zag dat stokje zo ergens in de lucht hangen en dacht: en waar dan? Dus ik hoop dat we daar wel tijdig daar een knoop over doorhakken, maar verder zullen wij als fractie de verdere inhoud van de jaarrekening nemen we mee bij onze kadernotabespreking.

De voorzitter: Dank u wel, mevrouw Sterenberg. Wie mag ik het woord geven? Meneer Sepers.

De heer Sepers: Ja, dank u wel, voorzitter. Ja, wij wilden toch wel iets ook inhoudelijk over de, het jaarverslag en de jaarrekening zeggen hier. En wellicht kan dan de conclusie daarvan meegenomen worden in de discussie over de kadernota. De aanbiedingsbrief van het college bij het jaarverslag dat klinkt een beetje als een ronkend succesverhaal. De vraag is of dat wel terecht is als je over de hele lijn 72% van de doelen geheel dan wel grotendeels bereikt hebt en van de beoogde prestaties 90% geheel dan wel grotendeels. Dus ik zou het college, het nieuwe college willen suggereren in de toekomst een wat evenwichtiger toon te kiezen over wat er nou wel en wat er nou niet gepresteerd is. Als je kijkt naar de verschillende programma's dan zie je dat programma's drie Werk en Inkomen en Algemene Dekkingsmiddelen het best scoren qua doelbereiking en qua prestaties de programma's Maatschappelijke Participatie en Werk en Inkomen en Burger, Bestuur & Veiligheid. Dus dat zijn, dat is prettig om dat te constateren. Het realisatiepercentage van de voorgenomen investeringen komt met ongeveer 80% komt mooi uit. Dus dat ziet er goed uit. Maar in de diverse clusters zijn er toch nog wel zorgen en ik noem er een aantal: er is nog steeds grote onduidelijkheid waar de Haarlemmer terecht kan voor informatie, advies, ondersteuning en hulp. Er zijn nog onvoldoende doorstroomvoorzieningen voor jongen waardoor deze te lang in Spaarnezicht blijven hangen. Verblijven, zeg ik netjes. De ombouw van intramurale voorzieningen is met twee jaar uitgesteld, er zijn minder sociale huurwoningen toegevoegd dan voorgenomen en dat bij drie, ja, enorme tekorten aan sociale huurwoningen. De wachtlijsten zijn dientengevolge ook weer langer dan voorgenomen en last but not least, men ervaart in Haarlem nog te veel overlast van jongeren en van zwerfafval. Dus dat zijn dingen die in de handhaving toch ook wel aandacht vragen. Financieel staan we er behoorlijk voor. De schuldquote zit in de groene zone, het weerstandsvermogen is zeer robuust en er is sprake van een overschot van zes miljoen euro. Bijna zes miljoen euro. Op zich is dat laatste niet per se positief, want het kan ook betekenen ...

De voorzitter: Ik ga even vragen of ik u even mag interrumpen. Wat er nu gebeurt: er ik begrijp wat u aan het doen bent. U bent al de punten die uit de verschillende commissies zijn opgehaald bent u nu aan het herhalen hier. Ik wil toch vragen om ons te beperken tot programmapunt 6 en 7 uit de jaarrekening. En daarbij is het zo: het is nu ... ja, het wordt integraal behandeld en daarbij gaan wij natuurlijk tijdens de kadernotabespreking dit punt nogmaals ter bespreking aanbieden. Dus om te voorkomen dat we nu dingen zeggen die straks nog een keer herhaald gaan worden, die al gezegd zijn tijdens de verschillende commissies, wil ik toch eigenlijk vragen, of misschien kunnen we het veel korter maken. Nu concluderen, want dat is eigenlijk de vraag die voorligt: hoe gaat dit straks naar de raad die plaatsvindt tijdens die kadernotabespreking. We hebben eigenlijk al geconcludeerd dat dat sowieso per definitie als bespreekpunt is, dus ik wilde eigenlijk vragen of wij hier als commissie ... nou, ik wil u niet het woord ontnemen, maar dan wel zo kort mogelijk op de ... programma 6 en 7.

De heer Garretsen: Punt van orde: de raad stelt de jaarrekening vast en in het commi ... dat komt altijd, dit is de commissie financiën, daarom zit de wethouder financiën ook. En als wij vragen hebben over de jaarrekening dan is dat zeer ter zake, want wij moeten dat vaststellen.

De voorzitter: Maar ik was net aan het uitleggen dat ik u geenszins het woord wil ontnemen, alleen ik hoor hier zaken die in andere commissies thuishoren. Dit gaat uitsluitend over programmapunt 6 en 7 uit de jaarrekening. Ja, nou prima, maar dat zijn allemaal zaken die daarbij horen. Maar die andere zaken, in detail uit gaan ... hè, zwerfjongeren, zwerfafval, noem het allemaal maar op, dat is, dit is niet de plek om dat op dit moment nog te bespreken. Dat is in de commissies al besproken en kan straks misschien nog een plaats krijgen in de kadernota op een ander moment. Maar alle andere zaken die rechtstreeks te maken hebben met de financiële afhandeling uiteraard hier. Meneer Rijssenberg.

De heer Rijssenbeek: Ja, voorzitter, dan toch een punt van orde: wij hebben eigenlijk de afgelopen periode, een vier jaar op rij, commissiebreed ongeveer uitgesproken dat er te weinig is voor de jaarrekening en het jaarverslag. Juist omdat het een verantwoording is van het beleid dat is ingezet. En in de kadernota hebben we toch al de gewoonte om vooruit te kijken in plaats van om terug te kijken. Toen is ook vanuit daar is de goede gewoonte ontstaan de punten 6 en 7 inhoudelijk in de commissie te bespreken, juist omdat er in de kadernota eigenlijk geen tijd en geen aandacht aan wordt besteed. Ik ben het geheel met u eens dat dat zich dan ook moet beperken tot openbare orde, veiligheid, handhaving en financiën. Maar juist de twee punten die u zojuist noemt, zwerfafval en hangjongeren, dat zijn bij uitstek punten die daaronder vallen. Hè, dat de wachtlijsten van sociale huurwoningen ... soit, dat hoort inderdaad in een andere commissie thuis, maar laten we de punten die bespreking behoeven in het kader van 6 en 7 daadwerkelijk kunnen bespreken hier, want anders sijpelt het weg en dit is het moment om te kijken wat er het afgelopen jaar is bereikt op die punten.

De heer Sepers: Ja, ik wil graag zelf ook nog even reageren, want ik vind ...

De voorzitter: Meneer Sepers, ik geef u opnieuw het woord, u kunt uw verhaal afmaken en als u dan, misschien zou u zich zou willen beperken tot agendapunt 6 en 7.

De heer Sepers: Ik beperk mij tot de behandeling van het jaarverslag en de jaarrekening waarvan ik vind dat het in deze commissie aan de orde moet komen.

De voorzitter: Ja, dat vind ik heel stoer en dat is ook terecht dat u dat zegt alleen: dit is al in elke commissie behandelt. En wat ik probeer te voorkomen is dat we nu gaan herhalen wat ... dit is al vier keer in andere commissies aan de orde gekomen. Ik probeer te voorkomen dat we gaan herhalen wat in andere commissies door uw partij is gezegd, hoewel ik begrijp dat u het belangrijk vindt, toch echt de vraag of u zich wil beperken tot het voor deze commissie relevante onderdeel van de jaarrekening of van de begroting en de accountantsverklaring.

De heer Sepers: Ja, ik was toegekomen nu aan het financiële deel, dus daar zal ik mee verder gaan. Zoals ik al zei: financieel staan we er behoorlijk voor. De schuldquote zit in de groene zone, het weerstandsvermogen is zeer robuust en er is sprake van overschot van bijna zes miljoen euro. Op zich is dat laatste niet per se positief, want het kan ook betekenen dat er te weinig beleid is uitgeleverd. Maar het is in ieder geval beter dan een tekort. Wat wel vraagtekens oproept is dat bij de tweede bestuursrapportage nog sprake was van te verwachten tekort van drie ton. En nu blijkt dat er over 2017 bijna zes miljoen over is. Hoe solide is de ramingsmethodiek? Dat punt wordt ook door de accountant genoemd en de reactie van het college op dat punt van de accountant vind ik niet heel helder. Gaarne wat concreter maken. Bij voorkeur vanavond en

eventueel, wanneer het niet anders kan, bij brief maar dan voor behandeling in de raad. De accountant is voornemens een goedkeurende verklaring af te geven op zowel getrouwheid en rechtmatigheid. We hebben eerlijk gezegd niet anders verwacht. We stemmen in met de reactie van het college op het accountantsverslag en hopen volgend jaar verslag te krijgen van de ondernomen acties naar aanleiding van de adviezen van de accountant. Graag een toezegging op dat punt. Ook de RKC heeft de jaarstukken 2017 grondig onderzocht. We zijn de RKC erkentelijk voor het grondige werk dat verricht is. De PvdA-fractie zou graag zien dat alle aanbevelingen van de RKC door het college worden overgenomen en vraagt het college daarover te rapporteren bij gelegenheid van de tweede bestuursrapportage 2018. Graag ook op dat punt een toezegging. Over de Rekencommissie in de toekomst hebben we het al gehad. Had ik nog een vraagje naar aanleiding van de kostendekkendheid van leges en tarieven: op bladzijde 224 en 225 van het jaarverslag staat een overzicht van de kostendekkendheid van de verschillende leges en tarieven. Nou, de belangrijkste, hè, afvalstoffenheffing et cetera die zijn kostendekkend, dat is ook de doelstelling. Maar er staan ook een aantal leges en tarieven die zitten op 36% of 50% en ik ben erg benieuwd naar: wat is nu eigenlijk beleid van het college op het gebied van de kostendekkendheid van tarieven en leges. Dank u wel.

De voorzitter: Meneer Sepers, u heeft een interruptie van mevrouw Sterenberg.

Mevrouw Sterenberg: Dank u wel. Ja, Meneer Segers, u bent RKC zeer erkentelijk voor hun onderzoek, hè, u volgt ook hun aanbevelingen op. Daarnaast heeft de RKC natuurlijk ook zorgen, gaat u daar ook iets mee doen? Gaat u iets doen aan die lokale lasten, aan de schuldquote, aan de belastingcapaciteit, gaat u daar ook op inspelen tijdens de kadernota wellicht? Gaat u bijsturen met de kennis die u nu heeft gekregen vanuit dit rapport wat u roemt?

De heer Sepers: Ja, wij zijn de RKC erkentelijk voor het feit dat ze dat rapport hebben gemaakt en in het coalitieakkoord zijn er afspraken gemaakt over de schuldquote en hoe daar mee omgegaan moet worden. En daar zal de PvdA-fractie zich natuurlijk aan houden.

De voorzitter: Mevrouw Sterenberg.

Mevrouw Sterenberg: Dus eigenlijk bent u gewoon dankbaar dat ze hun vrije tijd erin gestoken hebben, wat woorden op papier hebben geschreven maar met de inhoud daarvan en de effecten voor de stad Haarlem voor de toekomst doet u niks.

De heer Sepers: Nou, dat is uw conclusie, dank u.

De voorzitter: Wie mag ik het woord geven? Meneer IJsbrandy.

De heer IJsbrandy: Ja, Hart voor Haarlem heeft met vreugde geconstateerd dat de financiële positie van de stad Haarlem, de gemeente Haarlem, afgelopen collegeperiode geleidelijk iets verbeterd is, ook geholpen door het economische klimaat. En we hopen uiteraard dat dat ook gaat worden voortgezet, hoewel de kadernota daar het ergste doet vrezen. De PvdA zegt net dat het weerstandsvermogen er gezond uitziet, nou ja, een beetje googelen en duiken in de normen van de VNG leert toch dat we met een solvabiliteit van 20%, hè, dus verhouding eigen vermogen en geleend geld, dat we daar nog best op de rand eigenlijk zitten van wat de VNG als gezond beschouwt. En ook de accountant stelt op bladzijde 16 van hun verslag vast dat de positie, financiële positie weliswaar verbeterd is, maar dat er eigenlijk nog steviger mag. En dat is eigenlijk in het eerste deel van die conclusie wordt door het college in hun reactie daarop weergegeven, het tweede deel dat het nog best steviger mag, wordt daar eigenlijk helemaal niet in vermeld. Ook het feit dat het

weerstandsvermogen wat u noemt, dat dat gezond zou zijn: als je aan de andere kant van de balans kijkt ziet u dat er nul liquiditeit zo'n beetje tegenover staat, nou niet helemaal nul, drie ton om precies te zijn. Dat betekent dus dat iedere greep in de kas, als het gaat om weerstandsvermogen of reserves of voorzieningen of hoe je het noemen wilt, dat dat eigenlijk onmiddellijk leidt tot verhoging van de schuld. Dus alle risico's die met die reserves zijn afgedekt zijn even zoveel risico's op verdere verhoging van de schuld van Haarlem. Dus ja, dat geeft ons nog niet het rustige gevoel dat het nou allemaal pais en vree is met de financiën van Haarlem en we zien dan ook uit naar de discussie rond de kadernota om te kijken hoe het nieuwe college daarmee omgaat. Dank u wel.

De voorzitter: Dank u wel, Meneer IJsbrandy. Meneer Sepers, u heeft een interruptie op de heer IJsbrandy?

De heer Sepers: Ja, ik wil een vraag stellen, want wat betreft de verhouding tussen het weerstandsvermogen en de kracht daarvan ten opzichte van de risico's, hè, daar is nu sprake van een factor 2,4. In het beleid was het de bedoeling ergens tussen de 1,4 en 2 uit te komen. Dus de conclusie dat met een factor van 2,4 sprake is van een robuust weerstandsvermogen lijkt mij toch wel terecht.

De voorzitter: Meneer IJsbrandy.

De heer IJsbrandy: Nou, dank u wel, voorzitter. Ik denk dat dat niet zo is, want wat het, maakt niet zoveel uit wat de afdeckingsgraad is van de risico's, punt is als er maar iets aan risico ontstaat dat er gewoon geen geld is om dat risico dan ook daadwerkelijk te financieren. Hè, dus je zult dat moeten gaan lenen. Een reserve is geen geld, hè. Een reserve is een boekhoudkundige post. Dus op het moment dat er een risico optreedt, hè, en je dus de reserve daarvoor aan gaat spreken zul je het geld, wat je dan daadwerkelijk moet uit gaan geven, moeten gaan lenen omdat dat er niet is. Hè, er is gewoon geen liquiditeit in de gemeente.

De voorzitter: Dank u wel, Meneer IJsbrandy. Meneer Van den Doel.

De heer Van den Doel: Dank u wel, voorzitter. GroenLinks is blij met de jaarcijfers en het jaarverslag. Ik herhaal de andere partijen. We zijn wel blij met het weerstandsvermogen. Wij vinden dat boven verwachting, boven het doel gesteld, dus daar zijn we blij mee. De goedkeuring van de accountant daar hechten wij aan en de aanbevelingen die door het college worden opgevolgd van de accountant, daar zijn we blij mee. We verwachten daar over gerapporteerd te worden ter zijner tijd. Toch een paar kleine punten die ik heb is: de regeling van het onderwijs, dat is een risico. Dat zit in de risicoparagraaf. Dat we nog tweeënhalf miljoen moeten gaan betalen, hoe gaan we, kunt u verzekeren dat dit het enige geval is en dat het niet nog een keer kan voorkomen? Want dan staat we toch wel vreemd te kijken als we tweeënhalf miljoen moeten ophoesten. Het risico op datalekken: dat is voor 250.000 euro gekwantificeerd. En daar is een uitgebreide beschrijving waarom dat is, met de AVG-boetes die niet of nauwelijks zullen worden opgelegd. Ik vind 250.000 euro voor een datalek niet heel veel geld, dus ik vraag me af waarom dat zo laag is gedaan? Dan over de doelen, het is al eerder gezegd: 52% van de doelen is behaald en de rest veel of een beetje. Dat is niet slecht, maar het is zeker niet goed. We hebben herhaaldelijk voorgesteld in de commissie kunnen we als raad daar niet wat aan doen? En dat heeft weer te maken met het budget wat beschikbaar is, kunnen we als raad niet ... soms is een doel wordt niet gehaald omdat er geen capaciteit is, misschien kunnen we daar als raad en als commissie iets mee doen. Dus dat is een aanbod. Ja.

De voorzitter: Meneer Van den Doel, u heeft een interruptie geloof ik van Meneer Garretsen.

De heer Garretsen: Ja, de ... de RKC heeft in zijn rapport een aantal kritische opmerkingen geuit, ook over de financiële situatie van Haarlem. Die zijn ook door de VVD en Hart van Haarlem geuit, en u bent alleen maar blij. Dus in hoeverre neemt u het RKC-rapport dan nog serieus?

De heer Van den Doel: Nee, wij nemen het RKC-rapport heel erg serieus en we zijn ook heel erg blij met de aanbevelingen die erin staan en wij verwachten dan ook dat die overgenomen worden en daar zullen we het resultaat van zien. Er zijn door de wethouder meldingen gemaakt dat we AVG-proof waren en nu staat er in de bevindingen van de accountant dat dat niet het geval is. En dat vinden wij ons heel vervelend, want dan voelen wij ons onjuist geïnformeerd door de wethouder. Het is een aantal keer gevraagd, ongeveer eens per half jaar door Meneer Gün en elke keer werd gezegd dat het goed op weg was en dat het op orde was en dat we AVG-proof waren. En dat blijkt niet zo te zijn en dat vinden we heel vervelend. En de vraag is ook: wat is nou waar? Ik wil het hier even bij laten. Dank u wel.

De voorzitter: Dank u wel, Meneer Van den Doel. Meneer Aynan, gaat uw gang. Wat u wil.

De heer Aynan: Oké. Ja ...

De heer Garretsen: Een blanco cheque van de voorzitter.

De heer Aynan: Nou, dank u wel, voorzitter. Allereerst dank aan de afdeling van de beantwoording van onze technische vragen. Het is natuurlijk, nou, behalve saai is het ook wat taaie stof. Honderden pagina's. En dan is het voor zo'n kleine fractie toch wel echt hard werken. Maar goed, voorzitter, we hebben er zelf voor gekozen. In het jaarverslag en in de jaarrekening kijken we inderdaad terug naar het afgelopen jaar ... ja hè, zo simpel is het. We kijken naar de inkomsten en de uitgaven en naar de doelstellingen van het afgelopen jaar. En dan is het eigenlijk niet zo interessant, want hè, nieuwe coalitie et cetera, om vooruit te kijken. Dat doen we wel bij de kadernota. En dan is de vraag van: zijn de doelstellingen behaald? Dat is eigenlijk wel een beetje de belangrijkste vraag voor het jaarverslag. En om dat te kunnen beoordelen gaan we natuurlijk af op de informatie die we krijgen. Zo simpel is het. Maar dan mis ik her en der de realiteitswaarde van de jaarrekening en het jaarverslag. Ten eerste toch is een belangrijk punt voor ons de telefonische bereikbaarheid van de gemeente Haarlem. Even Haarlem bellen, heeft u even? En dan kijken we naar het jaarverslag en dan zien we daar een tevreden smiley wat betekent dus dat alle doelstellingen zijn behaald. Voorzitter, dat is gewoon niet zo. En daar moeten we dus ook, op de informatie, moeten we gewoon kunnen vertrouwen. Gelukkig wordt daar dus in de kadernota het echte verhaal, het eerlijke verhaal verteld, dat we dus echt gewoon een probleem hebben met onze bereikbaarheid, met het klantcontactcentrum. En dan schrik ik eigenlijk ook wel. Als ik dus toch eventjes uit de kadernota mag citeren, dat het dus al een geruime tijd dat de huidige formatie onvoldoende is en dat de werkvoorraad uit balans is geraakt. We kunnen niet eens toekomen aan onze wettelijke taken. Dat is zorgwekkend en dat had ik, vooral ook omdat er staat al geruime tijd, dan had dat echt in de jaarrekening moeten staan. Dat is niet zo. Groene smiley. Tevredenheid. Een ander punt wat de realiteitswaarde betreft is dat we zien bij het aantal fietsdiefstallen, dat is spectaculair afgenomen met 35% en als je ernaar vraagt dan blijkt het toch wel een beetje te maken te hebben met de nieuwe fietsenstal ... fietsenflat. Dat mensen eerst niet wisten van: nou, is mijn fiets gestolen? Dus het aantal aangiftes steeg daardoor en vorig jaar, mensen waren bekend met de procedure in de fietsenflat dus daalt het aantal fietsendiefstallen, aangiftes daalt dan spectaculair, maar dat is eigenlijk ... dat is niet de werkelijkheid. Dus dat had ook gewoon gemeld kunnen worden. En dan lees je dat ook anders. Voorzitter, een laatste punt, want de financiën dat weten we, dat is ook door anderen gezegd, we gaan gewoon richting een hogere schuld en daar doet wat dat betreft de coalitie ook gewoon helder en eerlijk over. Voorzitter, ik heb daar toen over het logo, op pagina 180 staat daar eventjes iets kort over, de herkenbaarheid van de gemeente en wat doen we dan,

dan gaan we een nieuw logo ontwerpen. Voorzitter, dat is toch echt niet hoe we aan een betere bereikbaarheid en herkenbaarheid van de gemeente moeten werken vooral als het logo maar amper afwijkt van het oude. Maar het is interessant omdat ik daar ... overigens staat er geen bedrag bij. Wat heeft het nou gekost? Maar ik heb daar in februari rondvraag gesteld aan de burgemeester en die heeft toen gezegd: buiten de kosten van het ontwerp van het logo hebben we geen extra kosten. En dan citeer ik de burgemeester: omdat er gekozen is voor een geleidelijke aanpassing. Pas als het briefpapier op is laten we nieuwe drukken met het nieuwe logo. En laat het nou zo zijn dat ik door het stadhuis loop en ik zie daar allerlei, nou misschien wel tientallen dozen met het oude briefpapier, met oude, hoe heet het, enveloppen, die worden weggegooid. En dat is toch echt niet wat er gezegd is en toegezegd is en vooral als we kijken naar het vorige punt dat we hier besproken hebben, circulaire denken, dit is echt daar volledig tegengesteld aan en ik zou zeggen: haal die enveloppen uit de containers, gebruik ze totdat het echt op is.

De voorzitter: Dank u wel.

De heer Aynan: O, voorzitter, ik ben nog een ding vergeten: zou het aantal klachten en de Wob-verzoeken bij de gemeente, zou dat in het jaarverslag opgenomen kunnen worden?

De voorzitter: Dank u wel, Meneer Aynan. Aan wie mag ik het woord geven? Meneer Garretsen.

De heer Garretsen: Ja, ik wou beginnen met te reageren op wat GroenLinks en Jouw Haarlem zeiden. En dan begin ik met de afscheidsspeech van de burgemeester aan de voormalige wethouder Personeelszaken en Financiën. En die blonk niet uit in het zien van voetangels en klemmen. En hij was voornamelijk optimistisch. En ik weet zeker dat deze twee wethouders die hem gezamenlijk vervangen realistischer zullen zijn en dat ze dat soort dingen over wat gezegd is over gegevensbeveiliging en over burgerzaken dat dat in de toekomst een realistischer oordeel krijgen. Dat is mijn eerste punt. Dan zelf had ik een opmerking over het advies van de Rekenkamer. De Rekenkamer denkt aan het instellen van een rekeningcommissie. Ik ben daar heel blij mee. Uiteindelijk wordt dan toch het advies van de heer Van Driel om alla de Tweede Kamer een rekeningcommissie in te stellen wordt dan opgevolgd. En wij hopen, en ik neem aan CDA ook van harte dat het ook daadwerkelijk dan van komt. Dus nogmaals, mijn steun aan de heer Van Driel en aan de rekeningcommissie. En dan wou ik nog wat zeggen over Burger en Bestuur. Daar komen weinig cijfers van de politie in voor en wij zijn toch, onze burgemeester is de regio burgemeester, wij zijn de gemeenteraad en dan denk ik bijvoorbeeld inderdaad aan de aangiftes. En ik ben het helemaal eens met de heer Aynan en met Jouw Haarlem en er is ook daadwerkelijk, en dat is ook heel begrijpelijk en dat is ook geen kritiek van mij op de politie, maar een ontmoedigingsbeleid richting aangiftes. Aangiftes die worden als het maar enigszins kan als meldingen gezien. En ik wijs ook naar het jeugdbeleid, ik verwijs ook naar mijn motie die met algemene stem van de SP is aangenomen: de veiligheid van het kind gaat boven alles. De burgemeester heeft meerdere malen toegezegd dat hij terugkomt met rapporteren over hoe het met die motie staat. Ik heb nu die vraag maar bij de kadernota gesteld, want ik denk dat de politie daar heel moeilijk aan kan voldoen omdat ze gewoon te weinig capaciteit hebben en om ook aangiftes op te volgen en, nou ja, dan komen er slechtere cijfers wat betreft aangiftes. En nogmaals, het is geen kritiek op de politie. Het is wel kritiek op de achtereenvolgende minister van Justitie die er gewoon een rotzooi van hebben gemaakt.

De voorzitter: Dank u wel, Meneer Garretsen. Wie mag ik het woord geven? Meneer Amand.

De heer Amand: Ik wou een termijn nemen, een kleintje, als u het niet goed vindt. De aangiftes wat Meneer Garretsen al zei, dat is natuurlijk in Haarlem een punt vooral voor ouderen, want we praten ook niet over jongeren, die al eventueel bellen, een afspraak moeten maken, desnoods op zondag langs moeten komen, het

moet natuurlijk niet gekker worden. Ik snap dat de capaciteit bij de politie ook veel minder is, maar dat is met handhaving idem hetzelfde. Enkel de ouderen hebben daar moeite mee, ook om het te begrijpen en dat is denk ik iets aan de coalitiepartijen om dat toch een beetje duidelijker te maken aan de oudere Haarlemmers. Dan hebben we nog een ander punt: nou ja, de aangiftes hoeven we niet, een hoop Haarlemmers doen al geen eens geen aangifte meer, maar dat staat ook niet met een smiley, want die beginnen er niet meer aan, want er wordt toch niets gedaan. Kan ik over meepraten trouwens. Dus het is natuurlijk ook zo: het hele beleid is in die dingen verkeerd. Ga eens naar de Raaks, als ouderen komen, dan moeten ze voor elf uur daar wezen. Dan moeten ze een afspraak maken of ze moeten digitaal doen voor een paspoort, of ze moeten weer extra terugkomen. Kijk die communicatie is natuurlijk al daar al verkeerd. Je moet ook een soort service geven. Die missen we gewoon. Ga jij of wie dan ook voor een bouwproject: ik heb daar laatst gezeten en het is prachtig om eens even uit te testen, dat raad ik allemaal aan, dan krijg ik een nummertje en dan krijg ik T5. Dus ik ga naar de balie, ik zeg: hoe zit dat? Ja, maar die ambtenaar is er niet. Kijk en dat zijn dingen, dat klopt natuurlijk niet. Je moet een loket hebben waar mensen zijn en waar mensen zitten. Ik neem af en toe een test, dat mag u rustig weten, u ziet me denk ik wel eens meer dinsdags daar lopen, om dat eens uit te testen hoe dat nu allemaal werkt. En je komt toch achter dat er een heleboel gebreken zijn. Ik geef u niet de schuld, maar het zit toch wel in het ambtelijke top of wie dan ook. Dus daarom zeg ik: ga daar nou eens op letten, zorg dat die Haarlemmer toch eens een keer zegt van: we komen op een goed beleid. En ook in samenwerking met de politie. Ga ook eens met die handhaven dat je je aangiftes allemaal serieus neemt en dat is bij een hoop mensen, die vinden dat echt slecht. Echt slecht. En ik blijf het herhalen. Er moet gewoon een goede oplossing komen, dus ik hoop dat u toch eens na gaat denken wat ik nu gezegd heb, en ik hoop dat u eens een keertje misschien mee wil lopen.

De voorzitter: Dank u wel, Meneer Amand. Waren dat de ... Meneer Rijssenbeek.

De heer Rijssenbeek: Ja, voorzitter, ik wilde toch niet onbenoemd laten dat volgens het jaarverslag zo'n, ik geloof 30% veel tot onbepaald vertrouwen heeft in het gemeentebestuur. Dat viel mij op. Dat laat een categorie over van zo'n 70% waarvan we eigenlijk niet weten hoe die er dan over denken, hè. Hebben die dan redelijk vertrouwen of helemaal geen vertrouwen in het gemeentebestuur? Vind ik een hele relevantie vraag. En mijn vraag aan de wethouder is of er volgend jaar in het jaarverslag vooral ook naar die categorie onderzoek kan worden gedaan, want dat vind ik eigenlijk een veel interessantere categorie. Ook omdat we mogelijk daar kunnen ophalen wat er gedaan moet worden om die groep uit te nodigen om zich bij deze 30% aan te sluiten. Want daar ligt want mij, wat ons betreft de uitdaging. Daar kunnen we ook leren van datgene wat er niet goed is gegaan. Tot zover kort iets over, nou ja, het vertrouwen en de manier waarop wij dat zouden kunnen verbeteren.

De voorzitter: U heeft een interruptie van de heer Aynan.

De heer Aynan: Ja, dank u wel, heeft u ook gekeken naar het vertrouwen in de gemeenteraad?

De heer Rijssenbeek: Ik wilde dat pijnlijke onderwerp vermijden.

De heer Aynan: Misschien dat daar ondertussen ook iets aan gedaan kan worden.

De heer Rijssenbeek: Nou ja, dat ligt ongeveer gelijk, laat ik ...

De heer Aynan: Het scheelt echt 5%.

De heer Rijssenbeek: Op 100 vind ik dat verwaarloosbaar. Nee, maar ook daarvan is het denk ik interessant, ook voor ons om te weten van: ja, hoe staat die andere groep dan, die veel grotere groep daarin en wat kunnen we daarvan leren. Dus heel graag dat ook op een of andere manier terug laten komen. Ja, over, ik wil nog een opmerking over dienstverlening, dat gras is voor mijn voeten weggemaaid door Meneer Aynan. Ik denk dat we daar nog veel kunnen verbeteren. Met name ook, nu blijkt dat dat kennelijk iets is wat ook in de formatie zit. Nou goed, daar gaan we in het kadernota uitgebreid op terugkomen. Punt van veiligheid: ja, we hebben natuurlijk in het najaar, we hebben het er al even over gehad, zal dat uitgebreid aan de orde komen. Dus ik zal mijn kruid nog enigszins droog houden, ik wil er wel bij vermelden dat we in ieder geval op de zogenaamde high impact crimes ook een structurele daling zien. Jammer genoeg wordt die enigszins genivelleerd bij de woninginbraken, maar andere high impact crimes die blijven dalen. En dat zijn natuurlijk, ja, delicten waarbij mensen over het algemeen altijd wel aangifte doen, dus dat is wel een redelijk betrouwbare categorie. Laat onverlet dat wat D66 betreft er nog veel meer aandacht moet komen, maar dat is een punt van herhaling wat ons betreft voor digitale criminaliteit en het weerbaar maken van niet alleen onszelf als gemeente, maar ook onze inwoners daarvoor. Voorzitter, er is uitgebreid en ook ronkend in het jaarverslag beschreven wat er allemaal gebeurt op het gebied van digitalisering. Dat is wat ons betreft een heel goed punt, alleen daar kleven ook risico's aan vast. Nou, de AVG is al even genoemd. Wat mij opviel is dat er op heel veel projecten informatie wordt gedeeld en toegankelijk wordt gemaakt en dat ik ook teruglees dat er ook bijvoorbeeld onze Basisregistratie Personen is gekoppeld aan allerlei andere bestanden en dat dat nu ook voor derden ter beschikking wordt gesteld waarbij niet helemaal duidelijk is wie die derden zijn. We hebben daar afgelopen periode wel over gesproken, maar mijn verzoek is om dat ook nog eens een keer deze periode inzichtelijk te maken wat er nu allemaal met die hele gevoelige persoonsgegevens gebeurt. En omdat nog een keer terug te laten komen in deze commissie Bestuur zodat wij daar ook de kaders helder voor kunnen vaststellen. Want die privacy is net zo belangrijk of misschien wel belangrijker dan het beschikbaar maken van die informatie voor derden.

De voorzitter: U heeft een interruptie van de heer Aynan, gaat uw gang.

De heer Aynan: Ja, dat viel mij ook op in het jaarverslag. Er is veel informatie, ook veel beschikbaar openbaar. Maar heeft u ook gekeken naar de vindbaarheid daarvan? Of tenminste, we hebben daar een vraag over gesteld ik hoop dat die technische vragen gedeeld zijn met iedereen, want er is echt gewoon een probleem met de vindbaarheid van informatie.

De heer Rijssenbeek: Nou, dat zou dan op het gebied van privacy goed nieuws zijn. Maar ik heb de proef niet op de som genomen, Meneer Aynan.

De heer Aynan: Nee, niet de proef op de som, het was een technische vraag, want het werd wel vermeld van: er is heel veel beschikbaar, overigens hoeft het niet over privacygevoelige informatie te gaan altijd, juist om dingen over openbare ruimte enzo, hè, dus dat is ook gewoon goed dat dat bestaat, maar de vindbaarheid laat te wensen over.

De heer Rijssenbeek: Ja, ik ga onmiddellijk af op uw oordeel daarover, want u staat mij, bij mij bekend als iemand die dat soort dingen goed uitzoekt en dat zou dan zeker verbeterd moeten worden. Mijn punt over privacy gaat inderdaad ook niet over dat soort gegevens, maar ik zie dat bijvoorbeeld Basisregistratie Personen wordt gekoppeld aan het kadaster en dat dat soort informatie dus kennelijk breder beschikbaar wordt gesteld, nou, daar word ik altijd een beetje zenuwachtig van. Dus vandaar mijn vraag nog eens naar de commissie Bestuur dat soort kaders te laten terugkomen zodat wij daarover kunnen meedenken. Voorzitter, kort over de financiën omdat we daar bij de kadernota uitgebreid over gaan spreken. Dit is een terugblik en

die terugblik is eigenlijk al ingehaald door het coalitieakkoord, maar laat onverlet dat we de afgelopen periode gewoon echt fantastisch hebben afgesloten met een prachtig resultaat. Dus complimenten aan het, nou ja, ook aan het vorige college. Maar, ja, het zittende college plukt daar nu even de vruchten van. Ten aanzien van ... D66 is blij met de goedkeuring van de accountant. Wil ook de RKC danken voor haar inzet en kijkt uit naar de discussie over hoe, nou ja, de bespreking van de jaarrekening door, ja, dan niet meer de RKC maar mogelijk door een ander gremium kan worden ingericht. Wat betreft de aanbevelingen van de RKC: aanbevelingen 2 en 3 kunnen wij zonder meer overnemen. Aanbeveling 1, daar speelt inderdaad wel het punt van, ja, enerzijds schreeuwt deze stad om investeringen, hebben we in het coalitieakkoord ook gezegd dat die investeringen nodig zijn. De RKC roept toch op tot een zekere prudentie daarin. Als je de aanbevelingen goed leest zijn die niet direct in strijd met het coalitieakkoord, dus in die zin steunen we de gedachte wel. We gaan er nog even op ... richting de raad gaan we er nog even op broeden of we die nou actief gaan ondersteunen of dat we de gedachte alleen maar een warm hart toedragen.

De voorzitter: Dank u wel, Meneer Rijssenbeek. Wie mag ik het woord geven? Mevrouw De Raadt, gaat uw gang.

Mevrouw De Raadt: Ja, dank u wel, voorzitter. Nou, nog een korte bijdrage van het CDA: vooral positieve geluiden. Niet alleen van ons natuurlijk, we hebben ook de complimenten gelezen van de accountants voor ons jaarverslag en vooral voor de informatiewaarde daarvan dus ... Ik zal eerlijk zeggen: ik was zelf wel de afgelopen jaren wat sceptisch over de smileys, maar, nou, begrijp de voordelen er inmiddels ook wel van, dus, nou ja, keep on smiling. Dan nog wel twee kleine zaken met betrekking tot financiële risico's die op pagina 216 staan. Als eerste wordt genoemd de uitval van ICT-systemen, daarvan wordt een kans gegeven van 40% en dan mogelijke schadepost van tien miljoen. Dus eigenlijk de vraag van: ja, in hoeverre moeten wij ons nou echt zorgen maken. We hebben hier technische vragen over gesteld, alleen het antwoord was niet heel duidelijk. Dat was namelijk: ja, jullie hoeven je geen zorgen te maken want we hebben een back-up. Maar ja, dan weet ik eigenlijk nog niks, want hoe moet ik dan die kans van 40% inschatten? Is dat dan ... is 40% kans dat de systemen uitvallen en daarna ook de back-up en dan gaat het ons tien miljoen kosten? Of ... nou ja, graag nog even een uitleg voor. Kan eventueel ook nog zo zijn dat het kanspercentage gewoon veel lager moet zijn of het bijbehorende bedrag van tien miljoen klopt niet maar dan horen we dat ook graag. Dan een tweede puntje: volgens het accountantsverslag, pagina 20, is de interne beheersing is dus niet helemaal op orde, nou ja, goed. Groot hè, groot aantal beheersmaatregelen in de eerste en tweede lijn zijn niet toereikend. Accountants hebben ook gezegd van: nou ja, hè, het wordt gedeeltelijk gecompenseerd door de goedwerkende audit, interne auditcommissie die we hebben dus, nou, daar mogen we onszelf gelukkig mee prijzen. Maar ook aan die niet toereikende beheersmaatregelen daar kleven natuurlijk wel financiële risico's aan, hè, want immers herstelwerkzaamheden kosten ook geld. Alleen deze financiële risico's die kunnen wij dus niet terugvinden in het totaaloverzicht van de risico's waar ik het eerder over had, onder andere op pagina 216. Onze vraag dus: zou dit niet moeten? Dat met ... dat waren de twee vragen die we hadden over de financiële risico's. Dan wilde ik me nog wel even aansluiten bij het verhaal van Jouw Haarlem. Want ik vind het inderdaad wel schokkend om te horen dat hij inderdaad gestuit is op dozen vol met oud briefpapier. Kan het antwoord van de burgemeester kan ik me nog goed herinneren. Dat was namelijk gericht aan mij op een vraag van ons waarom, en dan meteen een bruggetje naar het vorige agendapunt, waarom we een Amsterdams communicatiebureau dit nieuwe logo voor de gemeente Haarlem hebben laten maken. Dus ik heb wethouder Botter net goed gehoord van: hè, het college is helemaal into MKB en lokaal aanbesteden, maar de kanttekening daarbij dat waren jullie dus twee, drie maanden geleden nog niet. Dus ik ben nog niet geheel overtuigd, maar aan u de opdracht om dat dus wel te gaan doen. En de kosten waren overigens van dat nieuwe logo 26.000 euro. Dank u wel.

De voorzitter: Goed, voordat ... mevrouw De Raadt, was u klaar met uw '...' eerste termijn?

Mevrouw De Raadt: Zeker.

De voorzitter: Mag ik nog iemand het woord geven of ga ik nu het woord geven aan de wethouder? Volgens mij ga ik gewoon het woord geven aan de wethouder. Wethouder Snoek, gaat uw gang.

Wethouder Snoek: Ja, dank je wel. We kijken terug dus er zijn ook complimenten uitgereikt aan het voorgaande college en de vorige wethouder. Die was wethouder Financiën en Bedrijfsvoering in één en nog een paar portefeuilles, maar daarom doen Wethouder Botter en ik dat nu samen. Dus wethouder Financiën en wethouder Bedrijfsvoering en je zou er nog voor kunnen kiezen om hier ook nog de burgemeester neer te zetten, maar die is hier vanavond niet, maar we gaan proberen al uw vragen zo goed mogelijk te beantwoorden. Op hoofdlijnen als het gaat om de financiële situatie, ja, dan is het een beetje: glas half vol, half leeg verhaal. Als ik kijk naar mijn eigen huishoudboekje thuis is meer altijd beter, maar heb ik inmiddels meer op de rekening staan dan ik voorheen had. En volgens mij is dat de situatie hier ook een beetje. Als we kijken hoe we het jaar hebben afgesloten dan staan we er goed voor en een stuk beter dan dat we ervoor stonden. Dat constateert volgens mij ook de accountant en de Rekenkamercommissie en daar denk ik mogen we met elkaar trots op zijn. Ook in de volle wetenschap dat we wel in de komende jaren zullen moeten gaan investeren, maar zoals de VVD terecht al constateerde: die discussie gaan we denk ik met elkaar bij de kadernota uitgebreid hebben. Dat gaat niet alleen over de financiële situatie, maar ook over de bedrijfsvoering, de interne beheersing. Afgelopen jaren hard gewerkt aan het project Haarlem Presteert Beter. Ook de vooruitgang daarop wordt gezien, maar ook nog steeds kwetsbare punten en ik denk dat dat gewoon voortdurende aandacht heeft. U stelde een heel specifieke vraag over: zou je dat risico ook dan weer niet in de risicoparagraaf terug mogen zien, dat ga ik vragen of de heer naast mij, de heer Jonker, zo meteen kan beantwoorden. Wordt 'ie niet zenuwachtig van, nee. En dan ga ik even de afzonderlijke vragen op financiën af en dan naar Wethouder Botter. De PvdA vraagt ook over een evenwichtige toon qua doelbereik en dan denk ik ook aan die smileys. En dan kijk ik ook naar de opmerking die juist de accountant daarover heeft gemaakt. Een over de informatiewaarde, die ... maar ook over: hé, dat zie ik niet vaak, zo'n gemeente die zo kritisch ook op zichzelf durft te zijn en durft te zeggen wat die allemaal niet bereikt heeft. Daarmee doe ik niets af aan de punten die u genoemd heeft, hè, want daar zult u vast gelijk een goed punt hebben, maar in algemene zin is dat wel van een organisatie die verschillende jaarrekeningen ziet een opmerking en compliment wat we hebben gekregen en waar we trots op moeten zijn, denk ik. Daarnaast, altijd weer de discussie rondom de smileys, is iets goed genoeg of hebben we de prestatie bereikt die we vooraf bij de begroting hebben afgesproken, want dat is de groene smiley, hè: wat zouden we doen en hebben we dat gedaan? Groene smiley. Dan kan het nog steeds zijn dat heel veel mensen in de file staan, maar dan hebben we wel alle verkeerslichten aangepakt. Om een voorbeeldje te nemen.

De voorzitter: Wethouder, u heeft een interruptie van de heer Aynan.

De heer Aynan: Voorzitter, daar kan ik me echt wel voor een heel groot gedeelte in herkennen, hoor. Het is ook niet een zwartkijken wat ik doe, maar als je ... het viel mij op. Ik denk van, nou, het klantcontactcentrum. Zijn daar al twee jaar mee bezig. Er is al twee jaar geleden beterschap beloofd en dan kijk je daarop en dan let je daarop, het is niet zomaar iets, hè, het gaat om onze bereikbaarheid. En dan stel je technische vragen en dan krijg je me toch een, ja, hoe ... een omweg en dan gaat het niet meer over de bereikbaarheid maar over het kunnen beantwoorden van vragen. Voorzitter, daar gaat het helemaal niet over. We moeten gewoon bereikbaar zijn. En ik wil daar ook gewoon in mijn technische antwoorden wil ik daar gewoon een eerlijk

antwoord op hebben. En niet van die omslaande bewegingen en het echte verhaal, het eerlijke verhaal niet vertellen. Daar gaat het ook over, Meneer Snoek.

Wethouder Snoek: Nee hoor ...

De voorzitter: Wethouder.

Wethouder Snoek: Daar heeft u gelijk in. En u moet een eerlijk antwoord geven en dat vind ik ook. Ik heb slechts in algemene zin een opmerking willen maken dat mensen die verschillende jaarrekeningen naast elkaar leggen ons complimenteren op de informatiewaarde en ook de kritische blik. Daarmee wil ik niets afdoen aan dit specifieke punt waar gelukkig Wethouder Botter gewoon op gaat reageren inhoudelijk. De PvdA stelde een vraag ...

De voorzitter: Wethouder Snoek, u heeft nog een korte interruptie van de heer Sepers.

De heer Sepers: Ja, nog even over die smileys en de indicatoren die daarachter zitten, want dat was de vorige periode waren dat deze. Is het college voornemen om, ja, in het licht van de kadernota straks en de begroting 2019 met een andere set indicatoren te komen op basis van de leerervaringen en zo ja, op welk moment hebben we daar dan als raad, laat ik zeggen, een medebepalende rol in. Is dat dan pas bij de begrotingsbehandeling of kan dat misschien eerder?

De voorzitter: Wethouder.

Wethouder Snoek: Ja, we hebben natuurlijk net in voorgaande periode met elkaar dit hele proces doorlopen. Met een deel vanuit de gemeenteraad was er toen de commissie Informatiewaarde, zeg ik dat goed? Die met elkaar deze nieuwe set indicatoren heeft vastgesteld. Dus juist dat hele proces van samen met de raad nieuwe indicatoren vaststellen hebben we gedaan. Met u zie ik ook wel dat een aantal van die indicatoren niet uit de verf komt. Ik heb ook mijn eigen portefeuille sport gezien: drie onder elkaar en alle drie niet in te vullen. Nou, volgens mij is het dan tijd om bij de begroting dat aan te scherpen. Ik denk niet dat we op een punt zijn dat we zeggen: nou, laten we weer eens een keer alles op de schop doen, maar daar waar een indicator niet in te vullen is of gewoon niet werkt zullen we bij de begroting denk ik andere invulling aan moeten geven. Maar dat vind ik wel even, laat ik zeggen, zie ik als nadere uitwerking van een proces wat we volgens mij ongeveer anderhalf jaar geleden met elkaar doorlopen hebben. U stelde ook een vraag over het verschil tussen de '...' en het eindresultaat. U schetst: hoe kan het zijn dat je het ene moment drie ton verwacht te kort te komen en dan toch wel vijf miljoen overhoudt. Ga ik ook weer even gewoon uit mijn ervaring uit mijn eigen portefeuilles in de voorgaande jaren waar we het toch over hebben, onderwijs en sport, kijken. Je hoopt heel lang nog iets te gaan doen dit jaar. Het aanbesteed krijgen, het weggezet krijgen, dus de realisatie enthousiasme zit er tot, nou, tot dik in november zit 'ie erin. Totdat dat kerstreces zo dicht op je afkomt en dat je denkt: nou, dat gaat dus niet lukken. Als je dan ziet, want van dat resultaat is een groot deel ook, hè, wat we aan bestemmingen doorschuiven naar het volgende jaar, hè, dus dat zijn gelden die we in 2018 nodig hebben, uitgeven. Dan heb je nog eigenlijk een resultaat van 1,2 miljoen wat je overhoudt. Als je dat dan weer afzet tegen een begroting van 500 miljoen dan denk ik: nou, dat vind ik best wel, dat vind ik best wel scherp aan de wind gezeild. Dus ik herken in die zin dan niet zozeer die opmerking. Of ik herken wel dat beeld van het eind van het jaar valt er altijd wat meer over, maar ik vind dat op het geheel van zo'n begroting best scherp.

De voorzitter: U heeft een interruptie van de heer Sepers. Meneer Sepers, gaat uw gang.

De heer Sepers: Op zich begrijp ik uw reactie, maar ik zei al: in het rapport van de accountant wordt hierover ook een opmerking gemaakt met, laat ik zeggen, een aansporing om dat toch beter te gaan doen. En gaat u dat ook doen en zo ja, hoe?

Wethouder Snoek: Ja, kijk, dit is volgens mij ... Wij willen voortdurend alles beter doen en de wethouder Financiën wil voortdurend scherper in beeld hebben hoe het staat met de realisatie. En volgens mij is dat een continu spel tussen de afdeling control en de beleidsafdelingen, hoe staat het? Hoe reëel is het dat u dit jaar nog tot de realisatie komt? En volgens mij wil je dat iedere keer beter doen, dus werken we daar ook aan. U heeft een aantal keer gevraagd: kunt u dan een toezegging doen of een aanbeveling overnemen. Zowel op de Rekenkamercommissie als op de accountantscommissie heeft het college een reactie verstuurd. U ziet hier daar hoe wij met de aanbeveling willen omgaan. Ook dat we het grote deel van de aanbevelingen overnemen. Hier en daar wel een kanttekening plaatsen van: nou, een interpretatie daaraan geven of misschien toch nog wel een slag om de arm houden. Nou, als u het daar nou fundamenteel niet mee eens bent moeten we misschien bij de jaarrekeningbespreking in de raad nog even over hebben. En u heeft de vraag gesteld over de kostendekkendheid van de leges en tarieven. Beleidsuitgangspunt is kostendekkendheid. Ik zie met u een paar waar het dan minder gaat: bij de haven, bij bepaalde vergunningen. Als u zegt van: ik zou specifiek over die die lager zitten toegelicht willen hebben waarom we daar dan niet honderd procent zitten, maar dan moet ik u dat toezeggen dat u dat later van me krijgt.

De voorzitter: Meneer Aynan, heeft een interruptie op Wethouder Snoek?

De heer Aynan: Dat is wel interessant ... Ja, over die kostendekkendheid van de leges. Ik zie ook dat er sommige leges echt gewoon heel wat geld opleveren. Dus gaan we dat dan naar beneden brengen of?

Wethouder Snoek: Nou, ik kan me ook voorstellen dat dat dus een kwestie van een verevening is, dat je kleine leges hebt waar je op bij legt en grote leges waar je op verdient. Maar dat kan dan bij de haven weer anders zitten, dus ik wil ervoor waken dat ik hier nu dingen ga zeggen die net niet helemaal kloppen, want ... Ja. Misschien kan u dadelijk al wat slims erover zeggen. Dan GroenLinks vroeg nog het risico dat bij onderwijs staat over de zogenaamde overschrijdingsregeling en kunnen we dat risico nog een keer krijgen? Dat denk ik niet want dit gaat over wetgeving uit het verleden waarop aantal onderwijsinstellingen menen nog aanspraak te kunnen doen. En u stelt het punt aan de orde van doelbereik versus capaciteit van de organisatie en ik denk dat dat voortdurende aandacht heeft. Ja, ik kijk maar naar GroenLinks want ik probeer al een tijdje uw vragen te beantwoorden. Ja, maakt niet uit ... u kunt op de band de vragen op de eerste vraag nog terugluisteren. Dat heeft voortdurende aandacht, want vier jaar geleden begon de toenmalige college met een bezuinigingsopgave. Ik weet nog dat de coalitie toen zei: we gaan ook geen nieuw beleid meer maken, want er is geeneens geld om nieuwe dingen te doen. Toen is flink gesneden in de ambtelijke organisatie en de conjunctuur is flink gedraaid in die afgelopen vier jaar. Er zijn meer middelen ook weer gekomen, we gaan nog meer investeringen. Maar heb je ook de capaciteit om alles recht te zetten? Is er sowieso in de markt de capaciteit om alles te realiseren? Nou, de wethouder Onderwijs die weet er alles van, maar ook de wethouder Beheer en Onderhoud bijvoorbeeld. Dus ja, dat is, dat vraagt aandacht. U ziet in de kadernota op een aantal elementen al vragen om capaciteitsuitbreiding, maar ik denk dat we juist in die opgaande markt en ook gewoon een gemeente met ambitie dat vraagstuk nog wel eens vaker zullen krijgen. Maar u legt de vinger daar zeker op de zere plek. Jouw Haarlem, u vroeg nog: kunnen we de klachten en de Wob-verzoeken ook opnemen? Wob-verzoeken zullen in de toekomst, ik denk op korte termijn, ook op de site gepubliceerd gaan worden en ik denk dat een aantal, dat is eigenlijk waar u om vraagt, hè, niet alle informatie maar in algemene zin dat dat soort cijfers de P&C-cyclus opgenomen zouden moeten kunnen worden. En de SP, die overigens

ook hun vertrouwen uitsprak in deze twee wethouders en waarvoor dank, vroeg nog naar cijfers van politie van aangifte. Ik denk dat we ervoor moeten waken dat we hier niet de jaarrekening van de politie moeten presenteren, maar goed moeten kijken welke cijfers van de politie, hè, een relatie hebben met onze doelstellingen.

De heer Garretsen: Dat ben ik volkomen ...

De voorzitter: Meneer Garretsen, wilt u wat zeggen?

De heer Garretsen: Ja, zeker wil ik wat zeggen, maar ...

De voorzitter: Misschien kunt u dan even het woord vragen?

De heer Garretsen: Ja, ik ben als was in uw handen, voorzitter. Maar ik ben het helemaal met u eens dat we hier de jaarrekening van de politie niet moeten bespreken, maar het gaat over het jaarverslag en wat erin staat over veiligheid. En daar staan allerlei cijfers over hoe de inbraken stijgen of dalen, en iets anders, of stijgen en iets anders daalt dan. De georganiseerde misdaad komt wat dat betreft gunstig vanaf. Maar wij willen gewoon meer cijfers in het verslag van. Over veilig, ook van aangiftes en hoe vaak aangiftes en wat ermee, hoe vaak die tot succes leiden, hoeveel aangiftes niet tot succes leiden, het aantal meldingen enzovoort. Dat soort cijfers horen in een jaarverslag thuis.

De voorzitter: Wethouder.

Wethouder Snoek: Ja, ik zou zeggen die horen in een jaarverslag thuis in zoverre ze dan een relatie hebben tot onze doelstellingen. Ik denk dat u dat gesprek dan ook met de burgemeester, die hiervoor de verantwoordelijkheid draagt, bij de begroting kunt hebben. Als u zegt welke cijfers u dan aanvullend erop bij wilt hebben. Tot slot: D66 kijkt naar het vertrouwen wat er in het gemeentebestuur is en zegt van: we zouden eigenlijk ook die andere kant, hè, misschien is die nog wel belangrijker want daar is nog wat te winnen. Volgens mij komen deze cijfers uit de omnibusenquête dus hebben we ook de gegevens van en hoeveel mensen hebben dan weinig tot helemaal geen vertrouwen in de gemeenteraad of het gemeentebestuur. Dus die informatie zouden we sowieso kunnen opnemen, denk ik. En vervolgens zegt u nog van: ja, en dan de duiding daarachter. Dat zouden dan verdiepende vragen zijn. Maar misschien moeten we even een tweeslag doen dat we de volgende keer meer ook die range laten zien in plaats van hoeveel mensen hebben nou veel vertrouwen. En als u daarin bewegingen ziet dat u zegt: nou, daar zou ik dus meer van willen weten. In algemene zin kunnen u en ik met een biertje erbij heel lang praten over wat er achtergrond van deze cijfers zijn en ik ben bang dat als wij een open vraag in de omnibusenquête opnemen dat we ongeveer hetzelfde beeld daaruit naar voren krijgen en dat dat ook iets is wat breder is dan alleen Haarlem.

De voorzitter: Meneer Garretsen.

De heer Garretsen: Dank u wel, voorzitter, voor het woord. Het accountantsverslag is aan de orde en er zijn met name kritische opmerkingen door de accountant gemaakt over de rechtmatigheid. Namelijk de rechtmatigheid van het inkoopbeleid van de aanbesteding. En daar gaat dadelijk Wethouder Botter al over praten, maar: u bent wethouder Financiën en ik denk dat als de accountant constateert dat niet alles even rechtmatig is dat ik terecht ook uw oordeel daarover wil hebben.

Wethouder Snoek: Ja, dit komt denk ik wel als een van de scherpste naar voren. Was ook voor mij bij de eerste lezing van het accountantsrapport, en de stukken die erbij horen, de meest opvallende en is ook al in het college onderwerp van gesprek geweest. En met name dus op dit punt zullen we moeten bijsturen. Dat vraagt wat aan de organisatie over vooraf scherper kunnen inschatten van: hoe ga je nou om? Hoe lang verwacht je dat zo'n opdracht duurt? En tegelijkertijd heb ik ook de andere kant meegemaakt dat je iemand inhuurt voor project. Project vertraagt, de duur wordt langer, maar wij zijn gehouden aan rechtmatigheid bij dit vak dus we zullen daar strakker op moeten gaan sturen en zullen dat ook gaan doen de komende jaren.

De voorzitter: Meneer IJsbrandy.

De heer IJsbrandy: Ja, dank u wel, voorzitter en dank u wel Meneer Snoek voor uw toelichting. U heeft ook sport in uw portefeuille dus u loopt wel eens op sportverenigingen rond. Dan weet u ook dat een goed draaiende sportvereniging gedijt bij een strenge penningmeester. En een strenge penningmeester is zoals de heer Zalm van de VVD in het verleden wel eens heeft opgemerkt iemand die vooral goed nee kan zeggen. En ik hoop dat u in uw nieuwe rol ook, ja, tot die rol gaat uitgroeien want ik denk dat daar binnen Haarlem dringend behoefte aan is. Er zijn heel veel beleidsterreinen die om geld vragen, zo niet smeken. En als daar niet ergens iemand is die daar een dam tegenop werpt dan vrezen wij van Hart voor Haarlem dat dat niet goed met deze gemeente gaat aflopen. Dus daar willen we graag nog toe oproepen.

De voorzitter: Meneer Snoek.

Wethouder Snoek: Ja, dank u wel. Ik hoop dat ik die man zal zijn. Ik ga er ook vanuit. Ik heb daar ook bij mijn installatie al een opmerking over gemaakt specifiek bijvoorbeeld als het gaat over de schuld. We hebben als ... de coalitie heeft afspraken gemaakt over hoe de schuld in de komende jaren zal groeien naar een 120% en ik zie het als de opdracht van de wethouder Financiën om te zorgen dat dat het dan dus ook is. Dus als het ene project duurder wordt om dan toch echt te stellen dat dan een ander project goedkoper moet worden. U kunt mij houden aan dat we over vier jaar staan waar we vooraf afspreken dat we zouden moeten staan. Dat is volgens mij de verantwoordelijkheid van de wethouder Financiën.

De voorzitter: U heeft twee interrupties. Meneer Garretsen.

De heer Garretsen: Ja, voorzitter, de wethouder verwijst naar het coalitieakkoord, daar staat ook, met het oogpunt op financiële positie, in twee jaar een evaluatie zal plaatsvinden. Ook geëvalueerd zal worden of de schuldquote van 120% nog haalbaar is, want u weet dat de wereldeconomie dat die kan draaien.

De voorzitter: Dank u wel. Wethouder, het woord is zo aan u, maar ik wil toch Meneer Garretsen erop wijzen dat u nog dertig seconden heeft, nog iets minder, voor de rest van de vergadering. Houd daar rekening mee. Wethouder, gaat uw gang.

Wethouder Snoek: Ja, want dit is, en dat zegt mijn buurman ook, echt wel de discussie van de kadernota. Hoe gaan we nou de komende jaren daarmee om. De herijking is net als in de afgelopen jaren, de thermometer halverwege de periode om te kijken of je op koers ligt. Gaat het economisch tien keer beter dan je had gedacht, stel je de koer bij of veel slechter en ... nou, laten we bij de kadernota daar dan verder over bespreken hoe je die tussentijdse herijking kunt invullen.

De voorzitter: Wethouder Botter, het woord is aan u.

Wethouder Botter: Dank u wel, mevrouw de voorzitter. Ja, ik denk ook nog wel dat ik flink veel wensen heb en dat zal dan allemaal moeten gebeuren binnen mijn eigen budget en dat moet allemaal binnen dat financiële kader dus we komen elkaar nog wel te spreken de komende periode, denk ik. Als het gaat over het klantcontactcentrum, daar wil ik graag wel even ook het volgende van zeggen: vier jaar geleden, collega Snoek memoreerde daar al aan, was de situatie heel anders. Toen is er ruim zesentwintig ton in een klap bezuinigd op het klantcontactcentrum. Dat was in de veronderstelling dat we in de toekomst door middel van digitalisering er wel voor zouden kunnen zorgen dat we dat zouden gaan verdienen. Het punt is dat achteraf gezien dat geen juiste keuze is geweest. Want als je op een gegeven moment zes mensen of zeven mensen minder gaat neerzetten in het klantcontactcentrum, ervan uitgaande dat je denkt van: het vragen via de telefoon zullen wel minder worden, want dat wordt allemaal via digitale weg gedaan, dan ga je voorbij aan het feit dat dat allemaal digitaal eerst georganiseerd moet worden. Dat mensen eerst helemaal moeten weten van hoe dat gaat werken en we hebben nooit de afbouw gedaan in fases. We hebben dus wat dat betreft, nu zitten we met de gebakken peren dat we in feite te maken hebben, dat er wel bezuinigd is terwijl de informatiebehoefte van de burger nog nooit zo groot is geweest. Want u zult ongetwijfeld wel hebben gehoord van het begrip multichanneling waarbij vanuit verschillende kanalen, via de WhatsApp, via de telefoon, via de e-mail allemaal mensen, ja, graag in contact willen komen met de overheid omdat het steeds ingewikkelder is geworden. En er is ook nog steeds een groep die zelf niet digitaal vaardig is. Dus waar we nu mee geconfronteerd worden, zeg maar, is het gene wat de resultante is van dit beleid. Dat is niet anders, dat proberen we nu heel erg hard weer vlot te trekken, daarvoor hebben we ook extra geld aangevraagd in de kadernota. En we hebben echt, zeg maar, een systematiek, dat is nou echt iets waarvoor je zeg maar niet echt vast personeel allemaal in dienst gaat nemen, dat ga je bij pieken en dalen, op de momenten dat het ertoe doet, dat je dan extra personeel hebt. Dat heb je ook, zeg maar, nodig binnen de klantenbalie. Nu, dat realiseerde ik me volstrekt niet voordat ik aan deze portefeuille begon, maar we hebben een aantal jaren geleden de transitie gehad van de, zeg maar, het paspoort wat eerst vijf jaar geldig was, wat nu tien jaar geldig is geworden, en nu komt net die hele hoos, en daarom is het gewoon altijd heel erg druk, die komt hun paspoort vernieuwen. Dat ebt straks weer af. En dan heb je een periode van dat dat anders is. Dat zijn dingen waar we tegenaan lopen. Mensen binnen de ambtelijke organisatie wisten niet dat ze op het moment dat ze een telefoontje kregen en ze waren in gesprek of iets anders aan het doen, dat ze hem echt weg moesten drukken. Dat betekende dat er een lijn open bleef staan. Dus dat betekende dus ook dat je in een bepaalde loop terecht kwam waardoor die combinatie van bereikbaarheid en efficiency niet in overeenstemming was met het gene zoals we dat graag zouden willen. Degenen die wel eens het Haarlems Dagblad leest en misschien ook dat exemplaar waarin ik heb gezegd van hoe belangrijk ik het vind dat je als dienstverlener, als gemeente, je zaakjes op orde hebt, zullen zich in ieder geval kunnen voorstellen dat ik er alles aan zal doen wat in mijn bereik ligt om te zorgen dat het klantencontactcentrum weer optimaal functioneert. Ik zie een vraag.

De voorzitter: Meneer Aynan.

De heer Aynan: Voorzitter, ik ben heel blij met dit eerlijke verhaal, dus compliment daarvoor. Nogmaals, dat lezen we ook terug in de kadernota. Ik ben ook blij met de constatering van u dat we dus die afbouw in fases hadden moeten doen en dat niet iedereen digitaal vaardig is. Dat pleit overigens voor het behoud van de papieren bezoekersschijf, maar dat is een ander verhaal. Voorzitter, dat is wel echt gewoon serieus. Ik heb het krantenartikel inderdaad gelezen en daarin zegt u eigenlijk dat we over anderhalf jaar pas slagvaardig zijn. En mijn vraag is: kan dat niet sneller? Misschien is dat iets voor de kadernota, maar ik stel in ieder geval vast de vraag.

De heer ...: Ik denk op zich zelf dat de financiën ... O. De financiën zijn op zichzelf niet het probleem, want er is wel een reservering voor een nieuwe telefooncentrale. Waar we alleen, en we hebben het over inkoop gehad en we hebben het over de zaken zoals schaalvoordelen, we doen dat in VNG-verband. En die zijn dus nu dus allemaal aan het verzamelen en bij elkaar aan het brengen. En die centrale die is echt nodig straks voor die nieuwe manier van werken. Want die kan ook beter weer communiceren met, dat is tegenwoordig is een centrale eigenlijk alleen maar software, hè, waar we het over hebben en die kan dat ook veel makkelijker weer uitzetten naar die telefoons en die telefonische bereikbaarheid van de mensen in de organisatie. Dat neemt niet weg dat we nu heel erg aan het investeren zijn op heel veel mensen die op het callcenter erbij komen. En, nou, we hebben vorige week en de week daarvoor gezien dat het van maandag tot en met donderdag gewoon echt een heel stuk beter al is gegaan. Maar als je dan ziet weer nadert de vrijdag, dan gebeurt er weer wat en dan zakt dat weer heel erg in. Maar nogmaals, we zijn er keihard mee bezig, we zijn keihard aan het werken. We proberen het echt goed voor mekaar te krijgen. Als het gaat over de computers en de risico's met de computers. Ook daar geldt voor dat we bezig zijn met een project om uiteindelijk de computers die we nu binnen de organisatie hebben allemaal te vervangen. Dat worden dan van, zeg maar, van die systemen dat het niet een computer is van een standalone, maar dat is een kastje aan de voorkant waarmee je dan verbonden bent met een computer en dat moet allemaal sneller gaan werken en dergelijke. Ook daarvoor zijn de financiën inmiddels gereserveerd en wel op orde. En dat gaan we in de loop van over een jaar, of over anderhalf jaar, uitrollen en dan komen we ook bij u terug om te laten zien wat we daar mee gaan doen. En dan vragen we ook om het krediet vrij te maken. Maar in principe is dat geld ook daarvoor beschikbaar. En hoe dan zo'n kans op uitval? Ja, die kans op uitval is er omdat die computers die we nu gebruiken zijn zeven of acht jaar en die zijn wat instabieler, maar hoe dat dan gerelateerd wordt aan een bedrag van tien miljoen risico, dat heb ik geen idee van hoe dat zit, maar is het hetzelfde denk ik als bij dat risico wat genoemd wordt in het kader van datalekken. Als u wilt kom ik daarop terug nog een keer van hoe dat zit dan met die tien miljoen.

De voorzitter: Zijn er nog aanvullende vragen? Mevrouw De Raadt, o ja.

Mevrouw De Raadt: Ja, de wethouder sprak mij direct aan, dus ik dacht, dat zal ik even zeggen. Ja, want ik vraag me af of we het nu over hetzelfde hebben. Want dit gaat over het uitval van ICT-systemen, u heeft het nu dus echt over de hardware over de computers zelf. De vervanging daarvan, dat lijkt me eerder een soort vervangingsinvestering en ik heb het echt over de tien miljoen risico die we lopen en de kans dat die zich voordoet is 40%. Dus dat is echt wel bijzonder hoog. En we kunnen gewoon geen duidelijk antwoord krijgen op die vraag. Dus als u daarop terug wilt komen, heel graag.

Wethouder Botter: Ja, daar kom ik graag voor de kadernotabehandeling bij u op terug, dan krijgt u dat inzichtelijk gemaakt. Wat ik jammer vind vanuit GroenLinks is dat er nu net wordt gedaan of wij niet helder zijn geweest over de AGV. Of wij wel of niet AGV-proof zijn geweest. Volgens mij is dat een commissie geweest die ik waargenomen heb voor mijn collega die avond en waar we het ook hebben gehad over het aanstellen van zo'n AGV-coördinator, die dat zou moeten doen en toen heb ik heel eerlijk gezegd, volgens mij, dat we nog niet echt alles klaar hadden maar dat we wel al heel veel in gang hadden gezet. En dat we er ook daar alles aan doen om te zorgen dat we zo snel mogelijk de boel wel op orde hebben, maar dat het hierin ook zo was geregeld dat, ja, we al wel lang wisten van dat het eraan zat te komen, maar dat pas een paar maanden voor de datum dat het inging echt het volledige pakket duidelijk was van waar het over zou gaan. Dus dat u elk half jaar zou zijn geïnformeerd met de mededeling: ja, het komt wel goed, het komt wel goed en het, we zijn klaar, dat weet ik niet, maar ...

De voorzitter: Ja, er is een interruptie van de heer Van den Doel.

De heer Van den Doel: Ik zal het terugnemen naar mijn collega, Meneer Gün, en daar kom ik op terug. Voorlopig dank ik u voor uw antwoord.

Wethouder Botter: Meneer Gül zat volgens mij bij die laatste vergadering toen ik bij aanwezig was en dat '...' zou hebben uitgelegd hoe het zat. Geeft niet, maar prima. Dan het de basisgegevens en de koppeling van gegevens, daar zullen we ook schriftelijk op terugkomen. Dat is iets wat denk ik heel erg goed is om dat uit te zoeken, zeker in relatie tot de AGV. En Meneer Amand, ik twijfel eraan of ik u dan dinsdags daar zie, want ik heb dinsdagochtend collegevergadering tot een uur of half twee, maar ik wel met alle plezier met u daar een keertje naartoe gaan. Ik weet bijvoorbeeld dat voor het bouwloket dat het wel degelijk zo is dat daar een apart kamertje is waar men juist heel goed geholpen wordt altijd, maar ... '...' Kijk, een van mijn wensen zou zijn, hè, want ook al is het maar heel kort: ik vind het een verschrikking als je om negen uur, hè, langs loopt bij de publiëksbalie dat er zulke enorme lange rijen mensen staan. Dat wil je, dat geeft een beetje, dat geeft een Oost-Europees gevoel van vroeger, dat is iets wat je gewoon niet wil. En we moeten denk ik deze periode ook praten over de vraag: hoe richten wij de publiëksbalie straks in? Hoe ga je dat organiseren? En hoe zorg je ervoor dat die dienstverlening verder wordt geoptimaliseerd, hè? Het feit van dat daar zuilen staan die niet functioneren en allemaal een plaatje hebben van defect, dat kan helemaal niet. Die dingen zijn gewoon niet meer van deze tijd, maar als u daar komt dan denkt u waarschijnlijk van: hè, ik kom hier nu een maand later en ze zijn nog steeds defect. Dus waarom maakt niemand die? Maar die worden eigenlijk niet gebruikt, want we hebben er maar twee of drie nog nodig als kaartjesautomaat. Dus kortom: er moet best wel het een en ander daar nog gedaan worden. Nou ...

De heer Amand: Voorzitter, nog ...

De voorzitter: Meneer Amand, u had nog een interruptie.

De heer Amand: Dank u wel, voorzitter. Ik ben blij dat de wethouder nu zelf ook geconstateerd hebt dat het natuurlijk Oost-Europese toestanden zijn daar, want het is natuurlijk wel zo. Nou, dat zeg ik nu, nou het lijkt toch zo? Nou, u moet ... Nou, en dan kom je daar op de eerste etage, is idem dito. Dus ik wil toch dat u daar aandacht aan gaat besteden.

Wethouder Botter: Daar ga ik ook zeker aandacht aan besteden. Volgens mij heb ik alle vragen ...

De voorzitter: Sterker nog, u heeft geen spreektijd meer. Maar ... dat schiet lekker op zo. Maar ik geef u wel even de mogelijkheid te antwoorden op de vraag die Meneer Aynan nu gaat stellen.

De heer Aynan: Ja, dank u wel. Overigens, Oost-Europa gaat gewoon heel goed op dit moment. Voorzitter, ik heb nog geen antwoord gekregen op de dozen enveloppen en briefpapier dat nu weggegooid wordt.

Wethouder Botter: Ik ga dat laten uitzoeken, want dat vind ik een beetje typisch verhaal. Want als wij inderdaad hebben afgesproken dat wij niks weg gaan gooien wat nu nog gebruikt kan worden, dan ja, dan moeten we kijken wat hier dan aan de hand is. Want ik ben het met u eens. Kijk, dat logo is overigens gemaakt om verder allemaal in digitale toepassingen makkelijker te kunnen gebruiken. Die swoosh of dat Spaarne wat eronder was dat was ingewikkelder. En nou ja, ook voor de digitale toepassingen. Maar als er briefpapier ligt met het logo erop, dan kunnen we dat gewoon gebruiken.

De voorzitter: Dank u wel, wethouder, en complimenten voor uw kennisniveau wat betreft de details. Ik '...' allemaal nieuwe dingen. Ja. Bij onze ... commissie, mag ik even uw aandacht? Bij ons zit ook Meneer Jonker en

hij zal nog even korte toelichting geven op de zaken die nog onbesproken zijn gebleven omdat het te veel kennis vergde en maar die heeft u wel, dus gaat uw gang. Bedoel ik echt helemaal niet onaardig.

De heer Jonker: Er liggen nog drie vragen open. Twee gaan over de risicoparagraaf. Een: waarom er een risico niet in zit en twee gaat over een taxatie van een risico. Beiden kan ik wel in het algemeen over zeggen: sommige risico's kun je makkelijker beschrijven dan becijferen. Daarmee zeg je ook dat het woord machtiger is, maar het cijfer is vaak krachtiger omdat je daarmee iets uitdrukt. Nu is de vraag bij ICT: kunnen we goed inschatten, en is het nou 40% of is het 30% of 50%? Ik merk, en dat geldt voor meer risico's bij ICT, dat het enorm moeilijk is om dat in te schatten. Dus ik heb ook naar het antwoord gekeken, kunnen we dat verbeteren? U kunt ook niet verbeteren. Nou, we hebben het wel opgemerkt, dus we gaan wel zoeken of we kunnen helpen, maar kwantificeren van dit soort risico's, ook als we om ons heen kijken, is erg ingewikkeld. Dan naar die vraag toe over: als er nou op de beheersing risico's zijn, waarom dan niet in de risicoparagraaf opgenomen? Ja, dat gaat over onze hele organisatie heen. En dat varieert ook in de tijd. En hoe taxeer je dat dan? Want wat is de kans bij de een bij de ander? Dat kunnen we niet generaliseren. Dus ook hier geldt weer voor: we hebben hem wel beschreven, maar we denken we kunnen hem niet kwantificeren en daarom staat die niet in de risicoparagraaf en omdat bij ICT zo belangrijk is dat we vinden dat die opgenomen moet worden omdat die kans toch aanwezig is, hebben we ervoor gekozen om bij ICT wel in de risicoparagraaf op te nemen. Dan over de vraag van de leges en de kostendekkendheid daarover, die gaan over pagina 224, 225. Nou, die, nou laten we zo zeggen, als daar de opbouw zien, de twee grote, en dat gaat echt over riolering en afvalstoffen, die zijn kostendekkend. Dan hebben we er een dat is de Wabo, daar is de baten als enige net iets meer dan de lasten en dat kan wel eens komen omdat er net een grote object toch in het jaar wordt gedaan waar niet meer zo heel veel lasten voor zijn. Dus wij tunen wel of dat niet te veel afwijkt, maar soms zit het er iets onder, soms zit het er iets boven. Dan krijgen we de meer ingewikkelde. En dan kan ik wel iets generieks over zeggen: ik merk, over een langere tijd en ik kan nog niet zeggen dat dat in deze commissie Bestuur geldt, maar als in de voorkant gevraagd wordt naar de kostendekkendheid, geldt voor die andere dat de of de tarieven omhoog moeten omdat de baten te laag zijn, of er zou iets in de lasten naar beneden moeten komen, anders krijg je het niet kostendekkendheid. Als je doet vanuit het perspectief kostendekkendheid is al snel: hoe is het toch mogelijk dat het niet kostendekkend is? En ik weet dat als de tarieven omhoog zijn gegaan, en dat is gebeurd, dan hoor je reactie uit de samenleving, dan is de vraag: hoe is toch mogelijk dat dit omhoog is gegaan. Ja, dat is het evenwicht vinden tussen kostendekkendheid en ook de reactie uit de samenleving. Als ik daar een voorbeeld van geef: havengelden daar, die hebben vanwege de bezuinigingen ook de tarieven omhoog gedaan, toen kregen we een uitwijk-effect, er kwamen vragen uit de samenleving, maar we realiseerden niet de baten. En uiteindelijk zijn dus die baten naar beneden gegaan. Bij begraven idem dito, kunnen daar de tarieven omhoog als je weet dat we al aan de bovenkant zitten. Nou, dan zeg je ja, kunnen de kosten naar beneden, is het antwoord nee, ook nee. Nou dus zo zul je bij elk onderdeel dan specifiek moeten beschouwen: vinden we nog een aanvaardbaarheid om de tarieven omhoog te gaan? Is er een kans om de lasten naar beneden te doen? Dat is echt ook in een bezuinigingsperiode goed onderzocht, nou we blijven zoeken hoe kostendekkendheid, want het uitgangspunt is dat je dat steeds moet beoordelen, maar dit is laten we zeggen wel de resultanten van de afgelopen jaren.

De voorzitter: Dank u wel, Meneer Jonker. Zijn er nog vragen aan de heer Jonker? Meneer Amand, heel kort dan, hè, want eigenlijk heeft Meneer Jonker geen spreek-tijd.

De heer Amand: Ik ben altijd kort, u, ik heb nog tijd genoeg dus ik kan ...

De voorzitter: Maar Meneer Jonker is door zijn spreek-tijd heen.

De heer Amand: Ja, maar dan vraag ... ik ken Meneer Jonker. Ik heb wel een vraag aan u: de havengelden kunnen niet naar beneden of zegt u zit binnenkort weer een verhoging in?

De heer ...: Ja, volgens mij stelt u ook een politieke vraag en die moet u niet aan de heer Jonker stellen en als u een discussie over de havengelden wilt hebben moeten we dat denk ik even op een ander moment doen als ook de burgemeester erbij is die verantwoordelijk is voor het haven.

De voorzitter: Dank u wel, wethouder, dat zou precies mijn antwoord zijn geweest, u was me net voor. Volgens mij zijn wij door dit onderwerp heen, waren het niet dat wij nog een punt wel vast moeten stellen. De Rekenkamercommissie die heeft een aantal aanbevelingen gedaan en de vraag hier vanuit deze commissie is al gekomen: kan dit college de toezegging doen dat die aanbevelingen inderdaad worden opgevolgd? En wat moeten we daar ook alweer mee? Ja, ja. Dan moet dat inderdaad ook in de raad. Dat is dan, moet dan ook dat in de raad worden ... want er zit een nota bij, dus ook dat zal in de raad tijdens de kadernotabespreking ... O, het is in. Oké, daar was ik niet van op de hoogte. Dus die RKC, dat rapport is ook als bespreekpunt in andere commissies geagendeerd. Ik stel voor, het is nu tien uur geweest en we lopen best wel uit. En dat maakt allemaal niet uit, maar ik denk wel dat men even behoefte heeft aan een kwartiertje pauze. Kopje koffie, kopje thee en dan zie ik u graag om, nou laten we zeggen, kwart over tien, gewoon iets korter dan een kwartier, zie ik hier graag weer terug. Ja? Tot zo meteen. Geachte dames en heren, aanwezigen en ook de mensen op de publieke tribune, we gaan gewoon weer beginnen het is immers al ruim kwart over tien geweest. We gaan door.

10. Afhandeling motie 8 'Vast werk verdient een vaste Haarlemse baan' (JB)

De voorzitter: We gaan door met agendapunt 10: de afhandeling van de motie 8 'Vast werk verdient een vaste Haarlemse baan'. Dit is geagendeerd op verzoek van de PvdA, dus ik wil ook graag de PvdA als eerste het woord geven, maar ik wil ook graag aan de PvdA vragen of ... u bent niet degene die het woord gaat voeren, hè? Dat is uw collega, hè? Ja. Nou, dan stel ik voor dat we dit agendapunt overslaan. Dan gaan wij door naar agendapunt ... nee hoor, dat was een grapje. Maar ze moet wel even komen, mevrouw Verhoeff, natuurlijk hè. Ja. We doen het analoog. Digitaal is niet te vertrouwen, voor je het weet heb je een crash en moet je tien miljoen euro betalen en niet door start. Mevrouw Verhoeff, gaat u zitten. U krijgt van mij het woord op agendapunt 10 en dat gaat over de motie Vast werk verdient een vaste Haarlemse baan, misschien kunt u heel even in het kort toelichten waarom u wil dat deze motie geagendeerd, dit agendapunt geagendeerd is.

Mevrouw Verhoeff: Wij hebben het agendapunt geagendeerd omdat we sowieso ... dat stukje tekst staat er ook voor, hè, dat hoeft ik niet nog een keer apart op te lezen of wilt u dat ik dat ook doe.

De voorzitter: Ik zou het op prijs stellen voor de mensen die thuis meeluisteren en de mensen op de publieke tribune als u heel kort, en dat hoeft echt geen paginalange argumentatie te zijn, maar heel in het kort wilt aangeven waarom dit agendapunt is geagendeerd.

Mevrouw Verhoeff: De aanleiding was, bij de begroting is die motie ingediend, en wij wilden hem hier nog een keer bespreken omdat het college hem niet overneemt deze motie, om met name te zorgen voor functies die vaak onder druk staan: schoonmaakpersoneel, catering, beveiliging en nog een aantal andere zaken die wij uitbesteden, dat die mensen qua salariering niet steeds onder een bepaalde lijn blijven staan en niet meer kunnen verdienen omdat anders de bedrijven, hè, de aanbestedingen niet meer kunnen winnen. Dat was de aanleiding.

De voorzitter: Oké, gaat uw gang.

Mevrouw Verhoeff: Wij betreuren het natuurlijk dat onze motie niet wordt overgenomen, maar we hebben wel sympathie voor de motivatie die gegeven is bij de schoonmakers met name, want Paswerk die ook een beschutte werkplek biedt aan veel mensen, daar ook mooie cao's hebt die specifieke dingen doen om die mensen ook echt aan het werk te houden en te krijgen. Daar willen we niks aan afdoen. Dus eigenlijk vinden we dat deel van de motie, u zegt we nemen hem niet over, maar dat deel had u eigenlijk al eerder voordat wij de motie indienden al goed ingevuld. Daar is gewoon goed werkgeversbeleid is toch iets anders als dat je dat echt op de markt aanbesteedt. De motivatie voor beveiliging: ja, wij begrijpen dat dat ... die hadden we niet specifiek gevraagd en we begrijpen ook die motivatie, want die mensen die zijn soms op afroep beschikbaar en dan is het heel prettig dat je dat met meerdere mensen deelt, hè, die verantwoordelijkheid dat je ze niet continu op een plek hebt zitten. Daar gaan we het ook niet meer over hebben. Waar we het wel over willen hebben is met name de catering en daar wordt wel van aangegeven door het college dat mensen weliswaar in vaste dienst zijn bij de cateraar, maar het in vaste dienst zijn met een cao die erop gericht is dat elke werkgever een aanbesteding kan winnen door zo laag mogelijke personeelskosten, soms bijna niks anders, naast de kwaliteit van je product dat die nog op orde is, daar kan een cateraar eigenlijk niet op een aanbesteding winnen of verliezen. Dus we moeten eigenlijk wel op die personeelskosten drukken en daarmee blijven die niveaus van die mensen en betaling echt heel laag. Wij vinden wel dat daar naar gekeken moet worden. En in het kader van het er ook staat, want de motie gaat uit van de aanname die ook in de begroting van 2018 al stond at we meer mensen in dienst willen hebben en niet meer alles inhuren, dat in dat kader wel deze functies aan de onderkant onder druk staan maar dat we ook voor strategische functies en andere functies die ... nou, laat ik het anders zeggen: functies die in de communicatiesfeer van zaken als projecten zitten, nieuwe ontwikkelingen, die vinden wij ook vrij strategisch en wij zien of wij zagen toen al bij de begroting 2018 dat het college zelf die voorstellen ook formuleerden en in dat licht willen we gewoon proberen maximaal mensen in dienst te nemen en zo min mogelijk in te huren, ook al realiseren we ons dat een bepaalde flexibele schaal natuurlijk wel nodig is. En we gunnen iedereen gewoon de kans om een huis te kopen als je gewoon een vaste baan hebt. En sowieso de zorg van: waar moet ik over een tijdje weer werken of stap ik weer in die auto, ook niet zo duurzaam, omdat ik volgende keer in Apeldoorn een klus heb terwijl ik nu in Haarlem een klus had. Dat is de aanleiding en daarom willen we toch nog een keer de discussie over deze motie hebben.

De voorzitter: Dank u wel, mevrouw Verhoeff. Mag ik nog iemand het woord geven? Meneer Amand.

De heer Amand: Dank u wel, voorzitter. Trots kan zich eigenlijk wel een beetje vinden in dit hele metier, want wij, er moet natuurlijk ook een beetje coulance bestaan ook naar de Haarlemmer en de andere mensen die wat willen werken en die ook een vaste job wil hebben. Het wordt al een heleboel flexwerk ook gepropageerd, maar ik vind Haarlem moet zelf, de gemeente zelf, moet eigenlijk een voortouw nemen in dit hele verhaal. En dat is denk ik ook wel een beetje de opzet. Dus wij vinden gewoon: geef alle Haarlemmers ook de mensen die het moeilijk hebben, help ze nou eens keer en doe eens een keer wat een Haarlemmer moet doen. Dus niet enkel maar: jij wel, jij niet. Nee, zorg je dat je nou die mensen eens gaat helpen. Dus ik hoop dat u er wat mee gaat doen.

De voorzitter: Dank u wel, Meneer Amand. Meneer Smit, gaat uw gang.

De heer Smit: Mevrouw de voorzitter, dank u wel. Het probleem gaat uiteraard iets verder dan Paswerk. De Wmo met de thuiszorgmedewerkers die inmiddels FNG 10 of 15 zitten. De RegioRijder met chauffeurs waarvan ik nog even niet weet of die nou echt volgens de cao betaald worden of minder. Als we consequent

denken dan moeten we constateren dat het alleen werken op aanbesteding risicovol is. Zelfs als je daarin een cao-verplichting opneemt, maar ziet dat de aanbieders in de cao ook eigenlijk duiken. Wmo is daar het grootste voorbeeld van waarin de medewerkers inmiddels veel minder verdienen dan vroeger c.q. hetzelfde salaris hebben, maar daar veel eerder afgetobd worden waardoor je ook kwaliteit kwijtraakt en dat merk je in de thuiszorg weer. Betekent dat de discussie die je hier moet voeren ten principale gaat over: hoe ver gaat je rol als gemeente bij het toch meesturen in een fatsoenlijke honorering, betaling van medewerkers. En ik denk dat je daarin, dat we daarin op een paar plekken te ver doorschoten zijn en dat wij als we de discussie aangaan ook heel eerlijk met elkaar moeten constateren dat het af en toe geld gaat kosten. Aan de andere kant kon je misschien wel eens, kon het meevallen omdat je ook meer kwaliteit kunt inkopen. Want als je echt de onderkant van de onderkant betaalt, dan moet je ook niet zeuren als je daarin een kwaliteitsverlies hebt.

De voorzitter: Dank u wel, Meneer Smit. Mevrouw Verhoeff, u heeft een interruptie op de heer Smit, gaat uw gang.

Mevrouw Verhoeff: Meneer Smit, bent u het met mij eens dat als je de som gaat maken dalijk als je een aantal mensen weer in dienst neemt, en dan heb ik het even niet over de catering, maar ook in zijn algemeenheid, en je inhuur terugdraait dat dat niet altijd per definitie geld zal kosten? Omdat je ook al die over hebt niet meer hoeft te betalen van die bureaus die erop zitten.

De voorzitter: Meneer Smit.

De heer Smit: Als je mensen zelf in dienst neemt en daarmee voorkom je aanbestedingsprocedures dan word je slapend rijk zou ik zeggen in een aantal gevallen. Want wat je aan menskracht en aan inhuurkracht in moet zetten om aanbestedingen rond te krijgen, dat is waanzinnig duur. Ik zou die berekeningen wel eens tegenover elkaar willen zien staan. Het is wel zo dat medewerkers in vaste dienst kosten meer dan de onderkant die je nu via de aanbesteding binnenhaalt. Maar als je al die aanbestedingsprocedures eens even op papier zet wat die kosten, dan schrik je je rot. Dat weet ik uit ervaring trouwens.

De voorzitter: Dank u wel, Meneer Smit. Meneer Aynan.

De heer Aynan: Ja, dank u wel, voorzitter. Ik had dit ook graag willen agenderen, ik was niet aanwezig bij de vergadering, maar de motivatie staat onder de agendering van de PvdA, want dat is mijn motivatie geweest die ik naar u toe had gemaïld, maar dat is een kleinigheidje. Voorzitter, het gaat hier weer over kosten en ik had eerlijk gezegd een hele andere discussie, vooral van de Partij van de Arbeid, verwacht. Want die hebben inderdaad deze motie ingediend en ook aangenomen gekregen. Het gaat over kosten en dat, daar moet het niet over gaan, het gaat over ... het is een overtuiging en het is ook een idee. En ik lees, dacht, met alle plezier in de kadernota, nee, in jullie coalitieakkoord gelezen te hebben dat we externe die op vaste basis ingehuurd worden dat die gewoon een contract krijgen bij de gemeente. En dan is daar geen discussie over. En dan mag het kosten en dan zien we wel of het inderdaad misschien Meneer Smit geld oplevert of niet, maar het is een overtuiging. En ik hoor u een hele andere discussie voeren en dat vind ik jammer.

De voorzitter: Meneer Aynan, u heeft een interruptie van mevrouw Verhoeff.

Mevrouw Verhoeff: Meneer Aynan, waaruit denkt u dat dat het belangrijkste punt is? Dat was de laatste opmerking, maar wij begonnen wel te zeggen dat wij eigenlijk vinden dat het niet naar de bodem toe moet en dat we ook strategische functies in vaste dienst willen hebben. En ja, dan betekent dat dus ook, maar u denkt daar schijnbaar dat wij daar anders over denken, dat je mensen die hier langdurig worden ingehuurd, dat wil

niet zeggen die mensen, maar wel de functie steeds wordt ingehuurd, dat je die dus beter in vaste dienst kunt hebben. En dat dat ook een kostenaspect is dat is mooi, maar dat is niet de reden waarom we dat vragen en dat heeft u als het goed is kunnen horen.

De heer Aynan: Voorzitter, dat is juist de hele discussie dus, nou laten we zeggen, de wat belangrijke functies, ja daar moeten we wel de mensen voor inhuren, maar degene die geen strategische functie hebben ja weet je, die laten we lekker extern en weet je ... vooral de Partij van de Arbeid hoort het juist voor de onderkant op te nemen. Die hoort te zeggen: die schoonmakers die komen in dienst. Die beveiligers die komen in dienst. En wij gaan ons uiterste best doen om dat te realiseren.

De voorzitter: Mevrouw Verhoeff, nog een opmerking, gaat uw gang.

Mevrouw Verhoeff: Ja, Meneer Aynan, ik neem aan dat u gehoord heeft in het begin van mijn betoog dat ik begon met te zeggen: kijk, schoonmakers, daar hebben we gevraagd om in dienst te nemen, maar die blijken een hele goede rechtspositie te hebben bij Paswerk waar wij zelf een rol in vervullen. Die hoeven we ook niet steeds opnieuw in te huren, die kunnen gewoon door blijven werken hier zo lang ze bij Paswerk in dienst zijn. Dus daar pleiten we niet voor. Maar juist wel de catering, want dat is een andere club, die worden wel commercieel ingehuurd en andere functies: hoe meer er in vaste dienst komen hoe beter. Daar ben ik mee begonnen en ik neem aan dat u dat onderschrijft.

De heer Aynan: Nou ja, kijk, het gaat om de beantwoording van het college en het college die maakt gewoon een cijfermatige berekening en zij zeggen van: nou, als we de catering gaan inhuren dan zijn we duurder uit en bij Paswerk hebben ze een betere cao, ik zou willen zeggen: nou, als ze bij Paswerk een betere cao hebben, bied dan als gemeente even een beter bod.

De voorzitter: Wie mag ik het woord geven? Meneer IJsbrandy.

De heer IJsbrandy: Ja, een collega's, schaduwraadslid van Hart voor Haarlem is projectleider Inbesteding Schoonmaak in Amsterdam. Dus die heeft daar praktische ervaring mee. En de effect van dat project is dat het aantal banen gelijk is gebleven, dat de beloning voor de mensen ook gelijk is gebleven. Dat de kosten voor de stad met 40% oftewel tweeënhalve miljoen zijn gestegen, hè, doordat er gewoon andere arbeidsvoorwaarden gelden. Dus ja, daar kun je voor kiezen, hè. Als je zegt van ... we hebben het in het begin van deze vergadering gehad over maatschappelijk verantwoord inkopen. Als je zegt van: nou ja, dat vinden wij maatschappelijk verantwoord dus wij hebben dat er voor over, dan kan dat. Maar ik denk dat je dat inderdaad in je totale inkoop c.q. personeelsbeleid, want daar zit het eigenlijk tussenin, moet afwegen van ja, waar doe je het wel waar doe je het niet. Het is heel moeilijk om daar generiek zeg maar iets over te roepen. En daar zouden wij ons dan ook weg van willen houden.

De voorzitter: Mevrouw Verhoeff.

Mevrouw Verhoeff: Ja, ik wilde Meneer IJsbrandy of Hart voor Haarlem vindt dat dat maatschappelijk verantwoord is en dat vind ik wel een interessante vraag.

De voorzitter: Meneer IJsbrandy.

De heer IJsbrandy: Nou, ik zei al, dat vind ik niet dat je daar generiek iets over kunt zeggen. Kijk, uitbesteding is ook altijd niet alleen vanwege de kosten, maar ook vanwege de professionaliteit is dat een argument geweest,

hè. Want als jij een paar mensen in de catering hebt rondlopen, dan is dat heel anders, hè, die hebben weinig beroepsperspectief, weinig carrièreperspectief terwijl ze onderdeel zijn van een grote cateringorganisatie, hè, dan kunnen ze teamleider worden, dan kunnen ze doorgroeien et cetera et cetera. Dus je krijgt vaker een professioneel beter totaalproduct als je het dus aan een professionele organisatie overlaat die niks anders doet dan catering of niks anders doet dan schoonmaak of niks anders doet dan chauffeurs of wat dan ook. Hè, dus het is ook een kwaliteitsargument. Niet alleen maar een beloningsargument.

De voorzitter: U heeft nog een interruptie van mevrouw Verhoeff, gaat uw gang.

Mevrouw Verhoeff: Meneer IJsbrandy, gaat u dan van het in mijn ogen bijzondere beeld uit dat iemand die eenmaal in de catering is begonnen de rest van zijn carrière in de catering blijft? Ik ken hier alleen al in deze organisatie voorbeelden toen het nog wel onderdeel was van het personeel hier dat mensen op gegeven moment bode werden of uiteindelijk echt hele andere dingen gingen doen omdat ze of wat bijleerden of gewoon de kennis, al hun vaardigheden hadden en doorgroeiden.

De heer IJsbrandy: Nee, dat is uiteraard ook mogelijk, maar als mensen binnen dat vak gewoon verder willen dan zullen ze toch binnen zo'n kleinere, hè, relatief kleine organisatie dan toch weer, hè, voor binnen dat vak in ieder geval niet verder kunnen. Dus dan moeten ze een ander vak leren, dat kan natuurlijk altijd, ja.

De voorzitter: Dank u wel, Meneer IJsbrandy. Mag ik nog iemand het woord geven? Meneer Van den Doel, u wilt het woord? Gaat uw gang.

De heer Van den Doel: Dank u wel, mevrouw de voorzitter. Ja, nu zie je waar aanbestedingen toe leiden. Aanbestedingen zijn heel goed begonnen om te zorgen dat je kwaliteit inkoop tegen een redelijke prijs. Bij de meeste aanbestedingen is de prijs leidend, dus wat doen die bedrijven? Die bieden het steeds goedkoper aan. De kosten kan je maar beperkt in snijden en dan salarissen kan je het makkelijkste in snijden. Dus wat je vaak ziet dat een aanbesteding ook argument is om voor een dubbeltje op de eerste rang te zitten. Er zijn bepaalde aanbestedingen die je beter kan doen dan dat je hem in je eigen organisatie houdt, omdat je niet zoveel mensen die je in pieken nodig hebt te werk kunt stellen, maar er zijn wel genoeg functies te bedenken waarbij de mensen gewoon een volwaardige baan kunnen hebben en gewoon in dienst van de gemeente. En dat is waar wij voor als GroenLinks voor pleiten dat aanbesteden waar het niet anders kan, waar het moet. En voor de rest het in dienst nemen van de mensen als dat kan. Want dat is waar we voor willen staan. Het geeft ook social return om die mensen in dienst te nemen. De mensen voelen zich beter. De mensen gaan ook het geld in de stad uitgeven, je vliegt niet mensen van de catering uit Amsterdam in, maar je hebt de mensen die in Haarlem werken. Dus dat wil nog niet zeggen dat er aan het eind van de berekening dat het echt duurder voor de stad is. Dus zeggen wij: als het niet anders kan, besteed aan, maar als je de keuze en de mogelijkheid hebt, neem mensen in dienst. Dank u wel.

De voorzitter: U heeft een interruptie van de heer Aynan Ja, u heeft toch een interruptie op de heer Van den Doel of niet? Ja.

De heer Aynan: Ja, ik dacht dat ik een interruptie op mezelf kreeg.

De voorzitter: Uw spreektijd is op, maar u mag een kleine interruptie want ik zag het te laat. Gaat uw gang. Tenzij u daarvan afziet, dan doen we het gewoon lekker niet. Gaat uw gang.

De heer Aynan: Oké, sorry, excuus. Dan ... Voorzitter, even een interruptie inderdaad. Dit is een heel ander perspectief dan van de Partij van de Arbeid, want u zegt van: waar het kan, moet je mensen in dienst nemen. Nou, dat biedt eigenlijk heel veel ruimte, want we kunnen inderdaad de Paswerkers, kunnen we gewoon in dienst nemen. We kunnen de beveiligers in dienst nemen. We kunnen de cateraars in dienst nemen. Dat is mogelijk en we weten ook dat de overeenkomst dat die over een jaar afgelopen is, dus het kan allemaal. Maar welke keus maakt GroenLinks.

De voorzitter: De heer Van den Doel.

De heer Van den Doel: Wij maken een keus voor een professionele organisatie die mensen op een goede manier te werk kan stellen en die daar inkoopt waar ze het zelf het niet heeft. De kennis, de kunde en waarbij je verwerven van de kennis en de kunde zoveel geld kost dat het echt onbetaalbaar wordt. En daarbij heb je dat je een aanbesteding kan doen waar bedrijven inzitten die hun werknemers op een goeie manier betalen, voor een goeie cao volgen en de mensen dus naar behoren betalen. Waar we dus, probeer mezelf niet te herhalen, maar waar dat niet geldt moet je mensen zelf kunnen opleiden en trainen. En zeker in strategische functies, dan gaan we niet op de onderkant zitten, maar op de bovenkant, daar heb ik zelf mee te maken gehad: er wordt elke keer wordt er expertise ingekocht en elke keer begint die expertise met een maand tegen tweehonderdvijftig euro per uur, nou, tegenwoordig niet meer, honderdvijftig per uur, gaat zich inwerken in de organisatie. En dat kost geld en dat zouden we moeten voorkomen, dan kunnen we beter de mensen zelf opleiden, dus ... Nee, dat weet ik. Maar dat is waar deze motie over gaat is dat je zegt: we moeten mensen in dienst nemen en ik zeg, wij, GroenLinks zegt: waar het kan moeten we het zeker doen en waar het niet kan moeten we het aanbesteden. En het betekent niet dat alles maar kan en iedereen maar in dienst moet komen.

De voorzitter: Dank u wel, Meneer Van den Doel. Meneer Rijssenbeek.

De heer Rijssenbeek: Ja, dank voorzitter. Wat D66 betreft is het in vaste dienst nemen van mensen die werkzaam zijn ten behoeve van de gemeente geen doel op zich. Zeker niet zelfs. Ons liberale hart schreeuwt altijd om een kleine overheid. Dat laat onverlet dat wij ook wel zien dat in sommige gevallen het niet altijd goed uitpakt om het op afstand te zetten. Maar tegelijkertijd zien wij ook dat dat een landelijke politieke discussie is waar men nog lang niet over uit is en die heel veel dilemma's kent. Wij zitten hier op donderdagavond om zeven minuten over half elf een hele dappere poging te doen om dat landelijke vraagstuk op te lossen, ik denk heel eerlijk gezegd dat het ons vanavond niet gaat lukken, voorzitter. Dus ik kijk met de goede hoop naar de landelijke politiek en ik laat me daar graag door inspireren, maar voorlopig kunnen wij de lijn van het college hier volledig volgen.

De voorzitter: Dank u wel, Meneer Rijssenbeek. Meneer Smit, u heeft een interruptie op de heer Rijssenbeek?

De heer Smit: Ja, Meneer Rijssenbeek. U maakt een onderscheid tussen de gemeente en de landelijke politiek die u richtlijnen moet geven. Ik denk dat daarin een divergentie is die nu wel een discussie waard is alleen we komen er vanavond niet uit, maar die ambitie moet je ook vanavond niet hebben. Er zijn genoeg gemeentes die veel minder ver gaan in aanbesteden dan Haarlem. Los van wat het Rijk adviseert of aanstuurt. In die zin heb je een ruimte waarin je toch niet alleen maar naar Den Haag moet kijken, want ik dacht dat D66 ook hier probeerde een Haarlemse partij te zijn, tenminste, u mag die suggestie benadrukken of ontkennen, maar dat je ook vanuit je eigen verantwoordelijkheid wel degelijk speelruimte hebt om hier te kijken hoe ver je gaat.

De heer Rijssenbeek: Nou, voorzitter, Meneer Smit maakt een terecht punt, maar als die ook aan het begin van mijn betoog had opgelet, dan had ik ook gezegd dat het voor ons geen doel op zich is. Dus op het moment dat het aantoonbaar meerwaarde heeft en voor de gemeente, en voor de werknemer, ja, dan zij wij er niet per se op tegen om mensen in vaste dienst te nemen. Maar het is geen doel op zich en dat is wat ik hier vanavond terug hoor. En daar wil ik echt een streep trekken. Wat ons betreft gaan we uit van de kwaliteit en van de meerwaarde voor alle betrokken partners zoals de gemeente en de werknemer en overigens ook het bedrijfsleven waar wij niet mee moeten gaan concurreren.

De voorzitter: Mevrouw Verhoeff, u had een interruptie, ja. Maar Verhoeff, maar nog tussendoor, u mag daar nog ... u heeft gelijk, Meneer Smit. U mag eerst even reageren op Meneer Rijssenbeek en dan heb ik wel vast al even een vraag: mevrouw Verhoeff, u had een interruptie op Meneer Rijss ... o, prima, dan komt u dan aan de beurt.

De heer Smit: Uiterst charmant, Meneer Rijssenbeek, geeft u een paar millimeter ruimte dus we gaan kijken als de discussie zich verder ontwikkelt in hoeverre u op te rekken bent. Dank u.

De voorzitter: Het lijkt wel een geboorte, Meneer Smit. Mevrouw Verhoeff, gaat uw gang.

Mevrouw Verhoeff: Dank u, voorzitter. Meneer Rijssenbeek ... nou, ik ga nu met uw naam ... u moet me niet laten lachen, voorzitter, dat gaat fout. Rijssenbeek. Als u het voorbeeld van de schoonmakers hoort, hè, wat onze collega IJsbrandy vertelde, en als u dan kijkt wat wij voorstellen bijvoorbeeld voor de catering, hè, wat ook een redelijk in de onderkant van het personeelsgebouw zit. Dan is onze vraag: wat vindt u dan als u hoort dat, de gemeente in Amsterdam was meer geld kwijt aan zijn schoonmakers, dat komt onder andere omdat ze naar een betere cao gingen, wat vindt u dan als wij cateraars bijvoorbeeld in dienst nemen? Die mensen worden dus beter betaald en daarmee ook een betere maatschappelijke positie hebben. Vindt u dat dat dan ook waard om dat te doen of moet het ook echt voor de gemeente een kostenvoordeel opleveren of een ander?

De voorzitter: Meneer Rijssenbeek.

De heer Rijssenbeek: Nou ja, ik vind het voorbeeld van Meneer IJsbrandy wordt terecht aangehaald, ik vind dat we daar echt heel goed naar moeten kijken. En ik vind ook dat we moeten kijken of dat het past binnen een overheidstaak om dat soort dingen in huis te halen. Ik vind, ik ga nu geen uitspraken doen op specifieke doelgroepen, maar ik vind dat we van geval tot geval moeten bekijken en we gaan, ligt er niet een concreet voorstel van gaan we deze mensen wel of niet in vaste dienst nemen, dus op die manier heb ik er ook niet naar gekeken. Maar het moet ... de werknemer moet er beter van worden, de gemeente moet er werk, beter van worden. Moet niet concurreren met het bedrijfsleven en vervolgens moet het ook nog passen bij de werkzaamheden die typisch bij een gemeente horen. Dat zijn, dat is een beetje het kader waar D66 aan toetst. En van geval tot geval zullen we aan dat kader, aan de hand van dat kader kijken welke richting we op gaan.

De voorzitter: Mevrouw Verhoeff.

Mevrouw Verhoeff: Uw antwoord is mij nu wel duidelijk, maar kunt u zich voorstellen dat wij ook zeggen: als wij als gemeente er niet beter van worden, maar wel iets doen wat maatschappelijk deze mensen helpt, om maar een ouderwets maar nog steeds belangrijk woord verheffing te gebruiken, omdat ze uit dit slot waar ze in zitten bij zo'n cateringbedrijf kunnen wegkomen door zich te verbeteren, dat wij daar wel voorstander van zijn?

De voorzitter: Meneer Rijssenbeek.

De heer Rijssenbeek: Nou, ik kan me heel goed voorstellen dat de PvdA daar voorstander van is, maar ik zou flauw zijn om het daarbij te laten. Kijk, vanzelfsprekend: wij staan altijd open om te kijken of dat ook een criterium is voor ons om op basis van al die criteria gezamenlijk een afweging te maken, dus die rekkelijkheid zit erin, maar wel met een winstwaarschuwing dat wij dit wel vanuit een liberaal kader zullen doen.

De voorzitter: Dank u wel, Meneer Rijssenbeek. Wethouder Botter popelt werkelijk om het woord te nemen dus ik stel voor dat de wethouder dat ook doet. Wethouder Botter, gaat uw gang.

Wethouder Botter: Dank u wel, mevrouw de voorzitter.

De voorzitter: En mag ik u eraan herinneren: u heeft geen spreektijd meer dus hou het kort.

Wethouder Botter: Nee, ik zal het kort houden. Ik heb met heel veel belangstelling zitten luisteren en probeer ook uw inbreng allemaal op een manier te duiden dat ik denk van: begrijp ik het nog wel allemaal. Want ik ben heel erg blij dat u begrijpt dat wij rondom de Paswerkmedewerkers zeggen van: nou ja, die hebben een hele goede cao, die zitten in een SW-bedrijf en die hebben eigenlijk ook alles wat in die zin op het terrein van begeleiding, ondersteuning en op het moment dat ze terugval hebben dan gaan ze weer, hoe heet het, worden ze weer geholpen om op een weg naar boven te gaan. En daar is in feite sprake van die worden vanuit een, ja zeg maar semi-overheidsbedrijf, een gemeenschappelijke regeling, bij ons geplaatst om schoon te maken en op te ruimen. Tegelijkertijd hebben we bijvoorbeeld met de cateraar die nu in de Zijlpoort werkt gewoon zoals we gewoon zijn te doen in de aanbestedingsregelingen een afspraak van social return on investment, dat zij minimaal iets moeten doen op het terrein van mensen in aannemen of meenemen in de vorm van die onder aan het loongebouw zitten. Nou, en hoe hebben zij dat ingevuld? Die hebben iemand van Paswerk in dienst genomen die onder diezelfde cao van Paswerk weer valt, net als de schoonmakers, maar die is toegevoegd aan de medewerkers van de catering en die zorgt ervoor dat de koffie unit, als u binnenkomt bij de Zijlpoort heeft u aan de linkerkant die koffiebar, sorry, en daar worden ze, en daar zorgt zij voor dat dat helemaal reilt en zeilt. En verder heb ik het idee dat als wij kijken naar mensen in het groen dat we ook daar gebruikmaken van Paswerk. En ik weet ook niet precies van, hè, want de discussie was eerst een beetje: zijn ze nou beter af bij Paswerk of zijn ze beter af wanneer we ze zelf in dienst nemen, en ik denk dat ze qua ondersteuning technisch en ook financieel technisch voor henzelf beter af zijn. En je kunt het natuurlijk er altijd over hebben van stel dat er het contract met een bepaalde cateraar of een groenvoorziener afloopt en we gaan het allemaal zelf in beheer doen. Weet dan dat het dan niet zo is dat je dan zeg maar alleen de mensen kunt aannemen die laag in dat looggebouw zitten of beperkte capaciteiten hebben, maar dat je daaromheen een heel conglomeraat moet bouwen zoals in Amsterdam is gedaan waardoor je aanloopt tegen al die kosten die je ook moet doen door middel van begeleiding, ondersteuning en dergelijke. Dus ik gun iedereen een plek onder de zon en ik heb het idee dat we dat op dit manier heel erg goed hebben geregeld met een bedrijf wat we nota bene zelf in stand houden en waar we achter staan.

De voorzitter: Ik hoor een punt, wethouder Botter.

Wethouder Botter: Ja.

De voorzitter: Ja, u legt het heel mooi uit, want mevrouw Verhoeff heeft een interruptie.

Mevrouw Verhoeff: Wethouder, ik begrijp uw mooie woorden over de mensen van Paswerk, maar als wij zelf de cateraars in dienst zouden hebben kunnen natuurlijk de mensen van Paswerk op dezelfde basis als we dat met schoonmakers doen, ook ingehuurd worden. Waar het ons om gaat is dat andere stukje, die andere mensen die niet van Paswerk vandaan komen, als we die wel in dienst nemen en dat gaat over een overzichtelijk aantal mensen die je dan in dienst hebt bij de catering, ik bedoel, dat kun je nog kijken hoe dat was voordat we het gingen uitbesteden. Ja, daar moet ook iets van overheid overheen, maar dat is niet iets van tientallen mensen die daar overheen gaan. Dus we zouden toch graag willen dat het college daar nog naar kijkt.

Wethouder Botter: Dat is dus niet altijd het geval. Op het moment wanneer je mensen die regulier in dienst gaat nemen die, zeg maar, drager zijn om de organisatie, zeg maar, te runnen en je voegt daaraan toe een aantal Paswerkers, dan krijg je ruzie in de tent. Dat hebben we gezien een aantal jaren geleden bij Ikea waar ook mensen van Paswerk gedetacheerd waren op de werkvloer. De mensen van de werkvloer die bij Ikea werkten die kregen de laagste loonschaal en het minimumloon. En toen zaten ze in de kantine met elkaar te praten en toen bleek dat het 30% verschilde met wat de Paswerkers meer kregen. Nou, en toen had je hommeles in de tent. En die situatie wil je ook niet, want je wil niet op een of andere manier gaan verstoren hoe dat verder is ingeregeld.

De voorzitter: Mevrouw Verhoeff.

Mevrouw Verhoeff: Ja, wethouder, de vergelijking met Ikea, dat zal kloppen wat u zegt, maar je kunt een commercieel bedrijf in die specifieke situatie niet automatisch vertalen, in mijn ogen, naar dat wat er hier bij de gemeente zou kunnen worden georganiseerd. Want ook daar kun je van leren. Daarom blijven we nog steeds pleiten van: kijk er nog eens een keer goed naar. Want dit zijn wel functies die niet per se hoeven te worden uitbesteed.

Wethouder Botter: Ik zeg u toe dat ik er goed naar ga kijken, maar of ik er echt iets mee kan realiseren ... kijk, als ik zeg dat ik een inspanning doe dan ga ik die inspanning ook doen, hè, het is niet zo van dat ik denk van: dan ben ik klaar, van u af, maar ik ga dat echt doen. Het punt is alleen dat je ook in zo'n geval, want het heeft weinig te maken met een commerciële of niet-commerciële organisatie, op het moment dat die mensen met elkaar gaan praten, als je een iemand die niet een beperking heeft een salarisschaal, ik noem maar wat, vijf of zes hebt, en je geeft iemand van Paswerk een vijf en zes loonschaal die vergelijkbaar is met wat ze nu verdienen, dan gaat er onherroepelijk, of het nou bij een commercieel bedrijf is of bij een overheidsbedrijf, gaat er hommeles ontstaan.

De voorzitter: Goed, rest er nog wat ... tenzij iemand nog iets wil toevoegen aan deze discussie? Nee. Dan, ja, toch weer wel. Ja, maar Meneer Aynan, u heeft helaas geen spreektijd meer. Meneer Smit.

De heer Smit: Mag ik eraan toevoegen voor de wethouder dat hij het blikveld de komende tijd ook iets verruimt naar de aanbestedingen. Twee dingen: moet je elke keer aanbesteden? En als je vindt dat je in de aanbesteding mee moet doen, of moet openstellen, dat je dan je afvraagt: heb ik voldoende garanties daarin staan voor een fatsoenlijke betaling van medewerkers.

Wethouder Botter: Daar zal ik oog voor hebben, maar in die zin, u zult ongetwijfeld een hele goede reden hebben gehad waarom u niet bij de discussie van aanbestedingen heeft kunnen zijn, maar daar hebben we het uitvoerig over gehad aan het begin van deze avond. Geef ik u even terug.

De voorzitter: Dank u wel. Heeft iedereen gezegd wat hij of zij wilde zeggen? Dan rest mij nog een vraag, namelijk: is deze motie wat betreft deze commissie afgedaan op de manier waarop die is afgedaan? Dat vermoedde ik al.

Wethouder Botter: Ik zal volgend jaar rapporteren in de, hoe heet het, najaarsnota ofzo, zoals dat heet ... of de van de waarin dat komt van wat ermee is gebeurd. Kijk, het gaat erom dat je aan het eind van het jaar, en dan niet dit jaar maar op het moment van het parlementaire jaar dan laat zien van wat je er wel of niet mee hebt kunnen doen. Dus rondom deze periode volgend jaar. In het ... in de najaars ... ja, hoe heet die nou? De voorjaarsnota. Toch? Nee, niet de kadernota.

De voorzitter: Bestuursrapportage?

Wethouder Botter: Bestuursrapportage.

De voorzitter: In de bestuursrapportage. We zijn er uit. Ja. Berap. Nou, de motie is, dus als ik het goed begrepen heb, de motie is niet afgedaan. Dat betekent dat de wethouder nu eigenlijk de opdracht krijgt van deze commissie om er nog even goed naar te kijken en de wethouder heeft ook een toezegging gedaan om dat te doen. En komt dan nadat hij een jaar lang goed heeft gekeken, komt 'ie volgend jaar bij de B-rap komt 'ie terug met wat 'ie dan heeft gezien. Ja.

De heer ...: Punt van orde, voorzitter. Want de wethouder heeft wat mij betreft een klip en klaar verhaal, namelijk: er is een wens, het kan niet. En ja, op het moment dat we op deze manier met een laatste wanhoopspoging van kunt u er nog een keer naar kijken al die moties openhouden, dan wordt het wel een hele lange lijst met openstaande moties. Je moet als commissie moet je volgens mij ook gewoon je verlies pakken en ja, dat er nog een keer naar wordt gekeken, we kennen deze wethouder als iemand die zijn woord nakomt, daar komt hij dan op terug, maar laten we nou niet die lijst nog langer laten worden, want volgens mij is er gewoon onderzoek gedaan en een heel duidelijk antwoord van de wethouder gegeven.

De voorzitter: Ik hoor u, maar als de wethouder nou zelf heeft aangegeven: ik wil er best nog een keer naar kijken en kom daar nog een keer op terug in de B-rap van volgend jaar, dan lijkt het mij een mooi compromis tussen wat deze commissie, een deel van deze commissie misschien het liefst zou willen, en wat er mogelijk is. En als u dan, dan wil ik wel voorstellen, als er dan een heel erg goed beargumenteerd zoals het volgens sommige commissieleden nu al er ligt, maar duidelijk beargumenteerd nee is waarom het niet kan, dan kunnen we misschien ook definitief zeggen: dan is die motie ook gewoon echt grondig afgedaan, dan komt 'ie ook niet meer terug. Want nu blijft die een beetje hangen en dreigt het ... ja?

Mevrouw Verhoeff: Voorzitter, als ik daarop mag reageren van u. Kijk, vraagt u nou of het een formele toezegging is van de wethouder en geen motie meer die aangehouden wordt? Of is het allebei?

De voorzitter: Volgens mij is de motie niet aangehouden. De motie is volgens mij ... nee, de motie is zeker niet aangenomen. O ja, de motie is aangenomen maar wordt niet overgenomen door het college, maar het college gaat er nog wel even naar kijken. En hij blijft, het is dus niet aangehouden, maar hij wordt ... men is er nog mee bezig en het is de procedure en volgend jaar wordt er besloten of de motie is afgedaan te ja wel nee. Kunt u daarmee leven? Dus tijdens de Berap van volgend jaar rond deze tijd horen we u ... staat genoteerd. Ik heb een in mijn enorme doortastendheid een agendapunt overgeslagen. Waarom hebben we het overgeslagen? O ja, en dat was qua voortvarendheid was, had ook een reden, want meneer Snoek die was er niet. Maar Meneer Snoek is er nu wel dus die komt nu gezellig, kom maar naar beneden meneer Snoek.

9. Vaststellen Tweede Wijzigingsverordening belastingen 2018 (MS)

De voorzitter: Het gaat over agendapunt 9: het vaststellen van de Tweede Wijzigingsverordening belastingen. Daarna hebben wij ook nog een agendapunt 11 wat wij nog moeten behandelen. Het college heeft geen spreektijd meer, dus ik zit aan alle kanten zit ik compromissen te sluiten en ruimte te creëren, maar ga daar dan ook dankbaar en coulant, of ik ga er coulant mee om, en dat u dan dankbaar bent, zeg maar. Goed, wie mag ik als eerste het woord geven wat betreft agendapunt 9? We kunnen ook gewoon nu ... Ja, Meneer Sepers.

De heer Sepers: Ja, voorzitter, dank u wel. Heel kort: de PvdA-fractie kan instemmen met het de wijzigingsverordening. En als het gaat om de vraag hoe we dat in de raad zouden moeten behandelen, zou ons voorstel zijn om het als hamerstuk naar de raad te geleiden.

De voorzitter: Nou, ik vind dat een uitstekend voorstel. En ik hoop dat de commissie zich daar ook in kan vinden. Nee, Meneer Berkhout, gaat uw gang.

De heer Berkhout: Ik was even benieuwd of D66 zich hierover zou buigen, omdat aangezien het om een motie van hun ging. Heeft te maken met die huwelijksvoltrekking door een bekende. Prima dat dat hierin staat opgenomen. Ik wil alleen eventjes een rijtje mee geven: ik Amsterdam kost dat 169 euro voor een dag, in Utrecht 179 euro, in Groningen 188 euro, in Haarlem 400 euro. Ik vind dat opmerkelijk. Als je dan, hè, volgens mij is dat niet de intentie van de motie om het voor een heel select publiek mogelijk te maken om door een bekende getrouwd te worden, dus ik vroeg me af waar dat gigantische verschil vandaan komt? Dat kan waarschijnlijk vanuit die kostendekkendheid zijn, hè, dat is altijd dan het antwoord. Maar dat staat er dan ook onder uitgesplitst. Puur bijvoorbeeld de handtekening van het college van B&W, kost 95 euro. Dus dat vind ik heftig. Ja, ik heb ook wel eens om een handtekening van het college gevraagd, maar goed ... Nee, maar eventjes zonder gekheid, is dit niet een beetje, dit is niet nooit de intentie geweest van deze motie, D66? Hoop ik. En college, is dit niet wel heel erg fors ook gezien hoe andere gemeentes met deze bedragen omgaan? Daar zou ik graag een antwoord op hebben.

De voorzitter: Meneer Rijssenbeek, u wilt daar nog even kort op reageren.

De heer Rijssenbeek: Ja, voorzitter, D66 wordt geadresseerd en kan zich volledig aansluiten bij het punt van GroenLinks. Dat hadden wij ook willen maken. Dus ik ben erg benieuwd naar de reactie van de wethouder.

De voorzitter: Nee, dat klopt. Waarvan akte. Wethouder, gaat uw gang. O, mevrouw Dreschler, gaat uw gang.

Mevrouw Rijpma-Dreschler: Ja, ik wou nog even toevoegen dat, nou ja, dat wij het in principe kunnen volgen en dat we vooral blij zijn dat het tarief voor de maatschappelijke vergunning dat dat ook opgenomen is en dat dat nu geregeld wordt. Dus dat wou ik nog even toevoegen.

De voorzitter: Dank u wel, mevrouw Dreschler. Meneer Amand.

De heer Amand: Dank u wel, voorzitter. Ja, we hadden ook de vraag: die kosten, die 400 euro, maar wij zijn eigenlijk banger dat we zo meteen wordt voor het stoeltje en het krukje zo meteen ook nog moeten gaan betalen, dus wij wachten toch maar eens even af of met dat antwoord van de wethouder.

De voorzitter: Nou, wethouder, het stoeltje en het krukje, het woord is aan u.

Wethouder Snoek: Ja, precies. Volgens mij is even nog goed om te constateren, hè, want dat gaat over veel meer dit stuk, dat er voor de rest gewoon draagvlak is en dat er met name nog vragen zijn over de opbouw van die kostenstructuur. Het antwoord laat zich al raden, hè: wij kijken naar de kosten, gaan voor kostendekkendheid. Het lijkt wat flauw, hè, u zegt de handtekening van het college kost 95 euro, nou u kunt die van mij voor minder krijgen, maar het gaat natuurlijk over het gehele administratieve proces omdat te organiseren. Ik denk dat u vragen heeft over de nadere opbouw daarvan, want dit stuk gaat dan naar de raad van 9 juli, hè? Dat ik zou moeten toezeggen om nadere toelichting te geven, hè. Want het staat wel in verschillende posten uitgeschreven dus ja, ik denk ook niet dat we kunnen zeggen van: nou, laten we een van die posten dan niet doen, hè? Maar dat ik u daar een nadere onderbouwing voor geef en dan kunt u bij de behandeling hiervan in de raad zelf zult u een afweging moeten maken of u voor kostendekkendheid wilt gaan of niet in deze.

De voorzitter: Meneer Berkhout.

De heer Berkhout: Ik zou u even of het college even de vraag willen stellen of dit de bedoeling is van een huwelijksvoltrekking door een bekende om dat meer dan twee keer zo duur te maken dan dit gemiddeld is in de soortgelijke steden. Want, ja, ik kan een uitgebreide toelichting vragen waarom dat 95 kost, ik kan me ook voorstellen dat we al die verzoeken opsparen, een keer in de maand doen en dan zal het eens, hè, dan komt er een stapeltje handtekeningen bij B&W in plaats van dat er elke keer een ambtenaar in god weet welke schaal daar naartoe moet lopen om weer die 95 euro kosten te maken. Ik kan u, hè ... maar in algemene zin: ik kan u ook vragen of we dat anders voor mekaar kunnen krijgen. U gaf in een ander agendapunt aan: misschien moet bepaalde kostendekkendheid gecompenseerd worden met andere kostendekkendheid als we zien dat het uit elkaar gaat lopen. Ik zou u dus als college willen vragen: vindt u dit redelijk en zou u zich willen inspannen om hier een ander bedrag uit te willen laten voortvloeien?

De voorzitter: U heeft een ...

De heer Berkhout: Liefst lager ...

De voorzitter: U heeft een, nu weet ik even niet of dat kon, maar u heeft interruptie Meneer Ijsbrandy op de heer Berkhout?

De heer Ijsbrandy: Ja, een toelichting of een vraag eigenlijk meer. Namelijk of we weten over hoeveel gevallen het gaat. Ik bedoel, waar hebben we het hier over?

De heer Berkhout: Het is nieuw, hè. Dit is ... volgens mij de motie van de PvdA, of van D66 was: omdat het in zoveel gemeentes kan, en het is ook iets nieuws dat het om trouwen gaat dat het leuk is als je dat door een bekende laat doen, waarom in Haarlem niet? Dat was gewoon de hele simpele vraag. En hier heb je de uitwerking: kost 400 euro. Nou.

De heer Ijsbrandy: Ontmoedigingsbeleid noemen we dat.

De voorzitter: Wethouder, gaat uw gang.

Wethouder Snoek: Ja, kijk, uiteraard wil ik toezeggen om hier nog een keer kritisch naar te kijken. Maar kijk, ik vind het ook de wereld op z'n kop als we hier zeggen: ja, in Amsterdam kunnen ze het goedkoper of als u als raad zegt, we vinden het eigenlijk te duur, het moet maar goedkoper kunnen. Kijk, we hebben een

uitgangspunt kostendekkendheid, daar kunt u, u bent de baas in deze stad, daar kunt u vanaf willen wijken, dan doet u dat. Maar we moeten niet een situatie krijgen waarin u een keer iets te duur vindt en dat het college dan zegt: nou, dan doen we het gewoon goedkoper. Want het is natuurlijk ook met een reden dat we deze kostenstructuur hebben neergezet en de heer IJsbrandy heeft mij gevraagd om kritisch op de centen te letten. Dus dat wil ik dan doen. Dus ik zeg u toe dat we nog een keer kritisch kijken naar deze kostenopbouw, dat ik u daar, hè, een reactie op geef, maar ik ga u niet toezeggen dat wij op voorhand omdat het ergens voor ons goedkoper kan we dan ook hier goedkoper doen.

De voorzitter: U heeft nog een aantal interrupties. De heer Smit en de heer Amand, ik wil beginnen bij de heer Smit, gaat uw gang.

De heer Smit: Meneer de wethouder, mag ik u een gedachte meegeven, in ieder geval in deze afweging? Je hebt een integrale kostprijsberekening en een variabele kostprijsberekening. En daar waar het gaat om additionele omzet is, variable costing zoals de Engelse mooi zeggen, is zeer toepasbaar en dan kun je een andere kostenstructuur, dan kun je een andere kostenstructuur erin stoppen dan met integrale kosten. Dus ik geef het even in gedachten mee dat het op gegeven moment wel heilig wordt gemaakt, hoor, de integrale kostprijs.

De voorzitter: Meneer Amand.

De heer Amand: Ja, voorzitter, ik had nog eens een vraag aan de wethouder, natuurlijk van: geeft u nou eens een voorbeeld van de werkelijke kosten van die 400 euro. Waarom, waar is dat uit opgebouwd? Dat wil ik nog eens even ... dat staat er wel in, maar de werkelijke kosten, want u gaat mij toch niet vertellen dat als ik iemand ga trouwen of een ander dat ik dan iemand dan die kosten moet gaan betalen.

De voorzitter: Mevrouw De Raadt.

Mevrouw De Raadt: Ja, laat ik dan ook maar wat toevoegen. Ja, ik kan het toch niet laten. Nee, maar dan wil ik toch wel even de opmerking maken van ja, in andere gemeentes is het goedkoper. Dat zal, maar het basispakket in Haarlem kost gewoon 300 euro. Nou, kun je dat niet betalen, dan kun je op dinsdagochtend gratis trouwen. Het basispakket is 300 euro dus als je iets extra's wil namelijk getrouwd worden door een bekende, dan is dat 100 euro duurder. Nou, dat vind ik geen enkel probleem. Wat het CDA betreft: mensen betalen gewoon voor wat ze willen hebben.

De voorzitter: Kost 100 euro, Meneer Amand.

De heer Berkhout: Voorzitter, om af te sluiten: ik ben blij met de toezegging van de wethouder om er nog eens goed naar te kijken.

De voorzitter: Goed, los van dit getrouw, kan deze commissie instemmen met de wijzigingsverordening belastingen 2018? Zoals die voorligt. Kan die als hamerstuk naar de raad is mijn vraag? Prima. Oké.

11. Informatienota Motie 'Actualiteit bepaalt de waarde van de Bestuursrapportage' (MS)

De voorzitter: Gaan wij door naar agendapunt 11. Agendapunt 11: Informatienota Motie 'Actualiteit bepaalt de waarde van de Bestuursrapportage'. Is al een aantal malen geagendeerd, maar we kwamen er maar niet

aan toe. En vanavond het heuglijke feit, Meneer Smit, speciaal voor u, we zijn eraan toegekomen. Maar we gaan het gewoon toch behandelen. Dus, Meneer Smit, ik wil u graag het woord geven.

De heer Smit: Ja, ik heb net de wethouder in een andere commissie ook toch min of meer aangesproken als wethouder Financiën, het is natuurlijk zijn nieuwe rol. Al is dit van voor uw tijd. Wat was de aanleiding? De begroting is een belangrijk moment waarop de raad het college de ruimte moet geven om een jaar lang uitgave te doen. Maar de kadernota is misschien nog eigenlijk belangrijker dat ervaren we. Wat doen we als raad? We stellen kaders en we controleren, we beginnen met kaders stellen. En ik heb het moment van de begroting genomen omdat bleek dat de cijfers die wij gebruikten bij ons beeld van onze financiële positie, eigenlijk op moment dat we dat bediscussieerden al stevig onderhouden gehaald was door het septembercirculaire van het Rijk. Dit jaar zullen we vermoedelijk zien, want ik neem aan dat het college volgende week dinsdag de meicirculaire vaststelt, dat er vanuit het Rijk heel veel dingen zijn gebeurd, met name accrespercentages zijn forst gewijzigd, daar moeten we heel veel op rekenen. Het kan zijn dat we ons beeld met betrekking tot 2019 de volgende jaren redelijk bij moeten stellen. Ik zeg niet dat het zo is, het kan. De meicirculaire heeft in het verleden vaak toch voor een moment gezorgd dat cijfers ineens er anders uitzagen. Nou, nou zijn wij nu straks aan het kaderstellen, hè, over een week. En wat blijkt dan, dat doen wij op basis van, overigens heel goed bedoeld en perfect doorgerekende informatie van Concern Control, maar niet met de effecten van de meicirculaire erin. En nu zegt het college: wij kunnen niet voldoen aan de motie die de raad heeft aangenomen, want we moeten eigenlijk ons hele systeem overhoop gooien, maar ze zeggen ook: een nieuw college kan met een nieuwe raad besluiten om het anders te doen. In de motie heb ik overigens de ruimte genomen en nu komt er een knellend iets van de rekenmeester, een rekenmeester vertrouwt zichzelf pas als hij het vier keer heeft doorgerekend, en er ook niet meer op afgerekend kan worden want het is goed wat hij schrijft. In de motie staat ook: durf in de eerste bestuursrapportage, in het kader van de kadernota, een voorlopig effect van de meicirculaire te geven als je nog niet alles weet, maar geef een richting aan. Het gaat goed in de meicirculaire of we moeten toch rekening houden met minder of nou ... Ik blijf de motie verdedigen. Ik blijf ook het feit dat de raad in meerderheid deze motie gesteund heeft verdedigen en ik vraag aan het college om met de commissie Bestuur en met de raad toch na te gaan of er niet verder gestreefd kan worden naar een verbetering van ons financiële beeld in met name de kadernota en vervolgens in de begroting door gebruik te maken van de nieuwste financiële informatie die op dat moment al binnen is alleen nog niet in de kadernota is verwerkt, maar al wel binnen is op moment dat de kadernota wordt besproken, op moment dat de begroting wordt besproken. Dat was het doel van de motie. College is afhoudend. We hebben nu een nieuw college. Was afhoudend, Meneer de wethouder, let wel, was afhoudend. We hebben nu een nieuw college. We hebben een nieuwe raad. Ik vraag: kijk er nog eens met z'n allen naar, want kaders stellen moet je doen op basis van de meest actuele informatie.

De voorzitter: Dank u wel, Meneer Smit. Is er iemand in deze commissie die hier nog wat aan toe te voegen heeft. Nou. Meneer Sepers, gaat uw gang.

De heer Sepers: Ja, inhoudelijk denk ik dat de heer Smit een heel terecht punt opwerpt door te zeggen van: ja, hoe actueel hoe beter, dat kan je niet anders dan willen. Het college geeft aan de andere kant wel redelijk overtuigend aan voorschans dat als je dat allemaal doet dat je dan de kadernota wellicht na de vakantie pas kan vaststellen en de begroting niet op tijd voor 15 november. Dat lijkt me wel een reëel probleem. Nou, als het opgelost zou kunnen worden door in de kadernota al een soort, ja, prelude op de meicirculaire te geven, zou dat mooi zijn. Ik kan me ook voorstellen dat het college nog eens zijn licht opsteekt bij andere vergelijkbare gemeenten, want ja, andere vergelijkbare gemeenten hebben hier natuurlijk ook mee te maken en ik ben benieuwd of misschien in VNG-verband dat daar een type oplossing is om dit, die informatiewaarde

te verhogen zonder het proces in de timing geweld aan te doen. Dus dat zou mijn suggestie aan de wethouder zijn om los van die concrete suggestie om in een prelude te doen in de voorjaarsnota, of de kadernota, om ook nog eens bij andere gemeentes te kijken hoe zij dat nou doen en of we daar wellicht iets van kunnen leren. Dank u wel.

De voorzitter: Dank u wel, Meneer Sepers. Verder nog iemand die hier iets aan wil toevoegen? Dan ga ik naar de wethouder.

Wethouder Snoek: Ja, ik ga het meteen maar zeggen, Meneer Smit: het college was niet in staat dit uit te voeren en blijft dat ook niet. Ik wil het wel graag nog een keer toelichten, want dat nou, daar heeft u goed recht op. Laat ik u zeggen wanneer ik nu als wethouder Financiën voor de eerste keer echt goede doorrekening heb gezien van wat de meicirculaire voor ons, onze kadernota, betekent. En dat was deze week. Waarom duurt dat zo lang? Die meicirculaire verschijnt en wat gebeurt er dan, dan ga je rekenen wat betekent dat voor Haarlem? Want die meicirculaire is generiek verhaal, wat betekent dat dan voor Haarlem? Nou, we weten ongeveer, we zijn 1 op 100, dat doen we meestal: 300 miljoen minder accres is 3 miljoen voor ons. Dat is de eerste interpretatieslag. De tweede is: wij doen vooraf ook aannames, ook in onze begroting. Verwachten wij dat het accres zal stijgen, hoe zal het Rijk omgaan met het sociaal domein? Er zitten een aantal aannames. Dus als je die vertaalslag hebt gemaakt naar de meicirculaire naar de Haarlemse situatie ben je er nog niet, dan moet je die ook nog afzetten tegen bijvoorbeeld in dit geval het financieel kader wat bij het coalitieakkoord ook gebruikt is. Dat is je tweede vertalingsslag. Voordat je dat proces, dat gaat dan nog drie keer op z'n kop, want al die gemeentes lezen die meicirculaire en die zeggen: wat staat hier nou eigenlijk Rijk? Dus op gegeven moment, met een paar weken, of twee weken, ik weet niet precies, pak me nou niet op die tijdlijn, vindt er ook een landelijk overleg weer van de grote gemeentes plaats, waarin concern controllers weer bij elkaar zitten om een soort van ... ja, dat is ... Meneer Visser op de tribune, het is een schriftenuiding om te kunnen snappen: wat staat hier? En ook weer vragen te stellen aan het Rijk, in dit geval nu Binnenlandse Zaken, wat heeft u hier bedoeld? Dus dat is een proces van ook informatie die op-en-neer gaat. Wat wij u eerder hebben toegezegd in reactie op deze motie is: wij zorgen ervoor dat bij de behandeling van de meicirculaire en bij de behandeling van de begroting ... sorry, bij de behandeling van de kadernota, de meicirculaire, interpretatie ligt en bij de behandeling van de begroting de interpretatie van de septembercirculaire ligt. Want dan ziet u hoe ons meerjarig financieel kader is en u ziet van ons hoe wij denken dat die meicirculaire op ons meerjarig financieel kader '...' Wat u dan kunt doen is dat die duiding erin stoppen en het boekje weer dichtslaan. Dan heeft u uw wens, maar eigenlijk wilt u meer van ons. U wilt ook nog dat, stel nou dat die meicirculaire zegt: Haarlem, u gaat tien miljoen de min in. U wilt dat we dat verwerken. Dus dan wilt u ook nog dat we een proces in gaan waarbij we ook weer terug gaan kijken en wat moeten we daar dan mee doen? Nou ja, dan heb ik nog niet eens in oktober de kadernota klaar. Dus ja, u krijgt voor de kadernota, en terecht zegt u aanstaande dinsdag, een duiding van de meicirculaire en die kunt u betrekken bij de behandeling van de kadernota.

De voorzitter: U heeft een interruptie van de heer Smit, wethouder. Gaat uw gang.

De heer Smit: Meneer de wethouder, het zou kunnen zijn dat wij elkaar in de afgelopen periode niet goed begrepen hebben. Want waar het OPHaarlem omgaat, is niet de eis, hè, vanuit de motie dat u ook nog eens keer de circulaire volledig verwerkt moet hebben. Dit jaar behandelen wij de kadernota wat later vanwege de verkiezingen en ligt er inderdaad al ruim op tijd de effecten, net op tijd, de effecten van de meicirculaire zouden we mee kunnen kijken we de kadernota. Dat was ook de bedoeling. Niet dat u dat volledig verwerkt en met een nieuwe kadernota komt. Nee, maar dat u inderdaad toezegt dat u de handreiking geeft, een signaal

geeft van: wat effect van de meircirculaire globaal is. En het punt is, en dat wilt u natuurlijk met de raad, op moment dat deze meircirculaire dinsdag zal blijken dat wij op tien miljoen de min in gaan de komende drie jaar, dan moet u zelf ook natuurlijk even schakelen. En dat betekent dat we met z'n allen bij de kadernota zouden moeten schakelen. Nou, als u toezegt dat de motie zodanig vertaald is dat er altijd bij de kadernota zowel als bij de begroting de laatste circulaire met een toelichting ligt, maar niet met de hele doorrekening, want dat kan niet in die zin zin dat elk cijfer verandert, maar dat wel de raad kan zeggen: wat eens even college, u heeft nu, voor de komende jaren bent u dit van plan, maar het is tien miljoen minder, wij sturen u toch met de opdracht naar huis voor de begroting, dan hebben wij elkaar aanvankelijk verkeerd begrepen. Dan begrijpen we elkaar nu goed.

Wethouder Snoek: Ja, hoor, nee, maar volgens mij had u die toezegging ook al van mijn voorganger. Bij de begroting leveren wij, hè, voor de behandeling van ... voor de behandeling van de begroting leveren wij de doorrekening van de septembercirculaire, voor de behandeling van de kadernota de doorrekening van de meircirculaire. Zodat u die bij de behandeling kunt betrekken.

De heer Smit: U mag mij het kwalijk nemen dat ik dat dan niet begrepen heb en dat ik daarom bleef doordrukken met deze motie. Maar dan kan de raad met simpel toch wat eigen denk- en rekenwerk wel zien of de circulaire wezenlijk muteert op de beelden van de kadernota. En dan zijn we het met elkaar eens en dan dank ik u voor de toelichting.

De voorzitter: Nou, wat een geweldige nieuws, dus de motie is gewoon afgedaan, Meneer Smit? De motie, for the record ... deze motie is afgedaan. Actualiteit bepaalt de waarde van de bestuursrapportage. Mooi.

12. Rondvraag

De voorzitter: Wij zijn bijna aan het eind gekomen van deze vergadering. Er resten nog wat rondvragen, geloof ik. Meneer Amand, u had nog een aantal rondvragen?

De heer Amand: Ik wil ze met alle liefde nog allemaal voor u opnoemen.

De voorzitter: Nou, hoeft ook niet hoor, ik vind het heel vriendelijk van u, maar als u het voor mij doet dan hoeft het niet.

De heer Amand: Ik wou het juist voor u doen, om u ze even lekker te verwennen met de rondvragen, maar de burgemeester is er niet, dus dan schieten we al niet veel op, dus die voor de burgemeester gaan al vervallen. Dus daar heeft u al gelijk aan.

De voorzitter: We hebben er nog twee over, heb ik goed gerekend?

De heer Amand: Ja, ik weet niet of u die kan vervullen, maar ja, die zitten ook, de wethouder is er ook niet. Die zijn allemaal weer naar beneden. Dus, mevrouw Meijs is er ook niet. Ik doe ze schriftelijk.

De voorzitter: Laat maar zitten, was dat? Want ik wilde net aanbieden dat u in ...

De heer Amand: Ik vind het heel goed dat u dat aanbiedt, maar ik doe ze schriftelijk ...

De voorzitter: Maar wel dat u dat even noteert, hè, dat ik dat heb aangeboden.

De heer Amand: Dat u voortaan natuurlijk eventjes eerder met de rondvragen komt, dat was ook een vraag van Trots en niet dat u dan op het eind om kwart over elven ermee aankomt.

De voorzitter: Ja, over dat tijdstip, nog even, nog heel even excuses van mij en van de griffie, dat wij inderdaad ... wij hebben een inschattingfout gemaakt. We zijn veel later geëindigd dan oorspronkelijk de bedoeling was. Excuses daarvoor. Wij hebben in presidium de afspraak gemaakt dat mocht het lijken op een korte vergadering dat we dan om kwart over zeven beginnen zodat, nou ja, rustiger uit hun werk kunnen komen. In dit geval hebben we dat ook geprobeerd, maar het is die vergadering is toch wat langer uitgevallen. Dus wij gaan er wat scherper op letten als er risico's zijn dat het een langere behandeling wordt, dan gaan we daar weer gewoon om vijf uur beginnen. Ga daar maar vanuit. Dus ik denk dat dat wel vaker voor zal komen dan ... ja.

De heer Amand: Prima antwoord, voorzitter.

13. Sluiting

De voorzitter: Oké. Dank u wel. Dank u wel voor uw komst, fijne avond.